

గిరీశం లెక్చర్లు

ముళ్లపూడి వెంకటరమణ

CI

బాపు

గిరీశం లెక్చర్లు

ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ

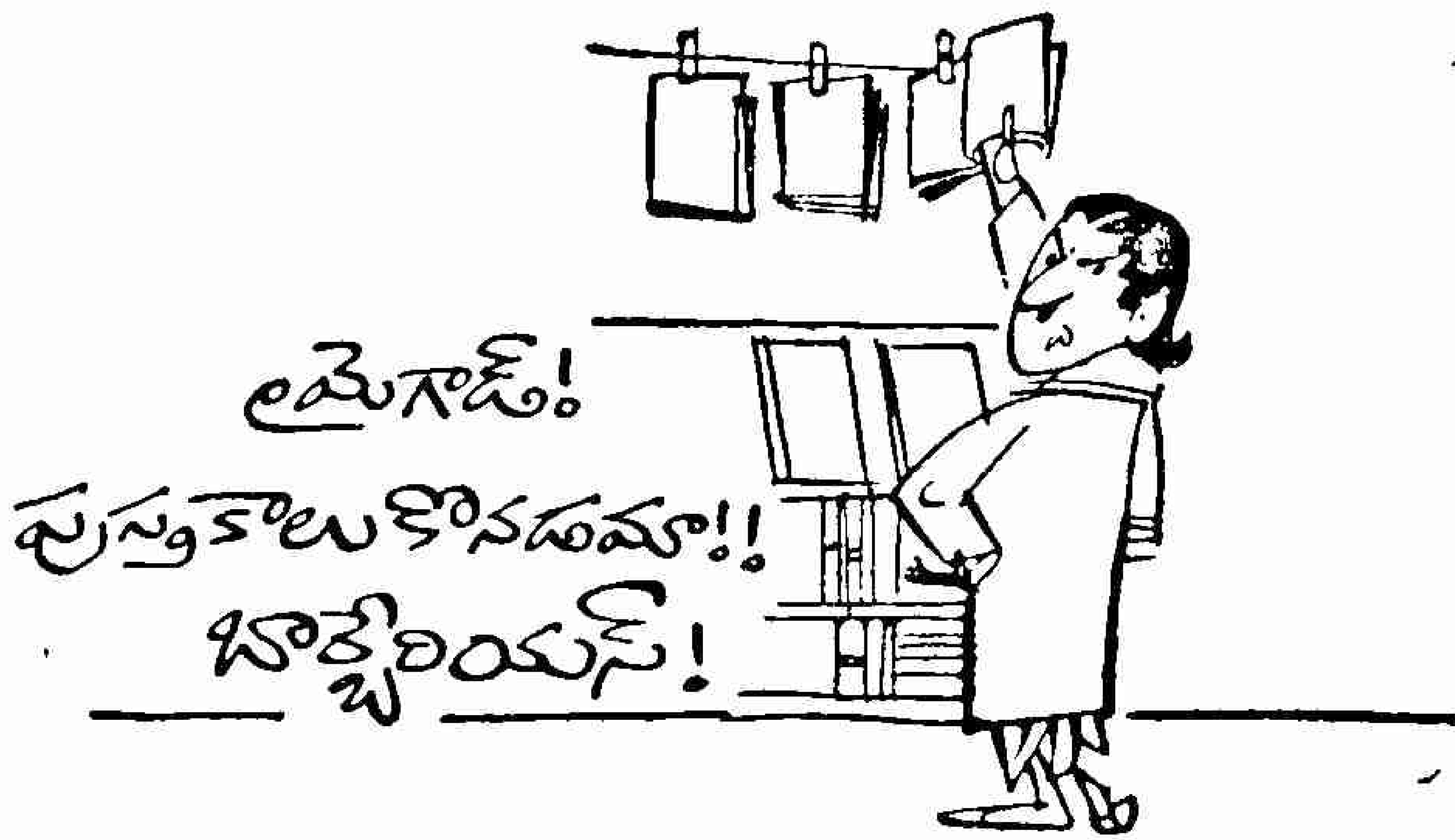
- శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావుగారికి

4

ప్రచురణ నెం. 123
ప్రథమ ముద్రణ
ఫిబ్రవరి '62
ద్వితీయ ముద్రణ
ఏప్రియల్ '65
తృతీయ ముద్రణ
అక్టోబరు '70
వెల: రు 2-50

వైశ్యరత్న ప్రింటింగు వర్క్సు, విజయవాడ - 1

5

వ్వాట్! బయింగ్ బుక్స్! మై గాడ్! వర్స్ దాన్ సెల్లింగ్ గర్ల్స్ ... పిల్లనమ్ముకోడంకన్నా నికృష్టం. దిస్, మైడియర్ షేక్స్పియర్, ఈజ్ బార్బేరియస్ ... పుస్తకాలు కొండఁవా! డబ్బుపెట్టా! నువ్వో, స్టోన్ ఏజ్ మానవుడిలా వున్నావోయ్! ఇది ఆంధ్రదేశమనిన్నీ, నువ్వు తెలుగూస్ జాతివాడివనిన్నీ, ఇది ఫలానా యుగఁవనిన్నీ మర్చిపోయావా! నా లెక్చర్లు, పద్ఘునివిఁది డాక్టరేట్లకు సరిపడే నా థీసీస్‌లు అన్నీ ఇంతలోనే పరగడుపయిపోయా

యటోయ్? వెధవది నాతో కలసి చుట్టకాల్చుటవేఁ చాలే. అలా చుట్టకాల్చి జీనియసులై పోయినవాళ్ళెందరున్నారు తెలుసా?

నోటుబుక్కు తీసిరాసుకో. పుస్తకాలగురించి శాస్త్రకారుడేవఁన్నాడు? గిరీశంగారి జీనియస్సు, కంఠశోష ఖర్చుపెట్టి గడించిన విచ్చు రూపాయల్ని పుస్తకాలు కొనడానికి తగలెయ్యవలసిందని ఎన్నడూ అన్న పాపాన పోలేదే? అసలు వాడన్న దేవిఁటీ? బెగ్, బారో ఆర్ స్టీల్. ఇదీ మార్గత్రయం. నీకంతగా పుస్తకాలు చదివేడవాలన్న అఘోరింపు మనసులో తగలడితే బెగ్—ముష్టెత్తి తెచ్చుకో. అది గనక పరువుతక్కువని తోచినట్టాయెనా, ఎరువడుగు. ఈ ఉభయ మార్గాలున్నూ లాభసాటిగాని పక్షంలో—స్టీల్, చోరీ చెయ్యి. గుట్టుచప్పుళ్ళేకుండా ఎత్తుకుపో. మరేవ్వీఁ తప్పులేదు "అఘము బొందదధిప!" అన్నాడు ఆ శాస్త్రకారుడే.

అంతే తప్ప చచ్చీ చెడీ శాయంగల విన్నపాలన్నీ చేసి, గొప్ప గొప్ప విషయాల్తప్ప మరోహా ళెన్నడూ ఆలోచించెరగని ఈ గ్రేట్ బ్రెయిన్ని—దిగిరాను దిగి రాను దివినుండి భువి కన్నదాన్ని దింపి మీ పాదరుకు సబ్మిట్ చేసేందుకు అంత పెద్ద పుస్తకాల లిస్టువేయించి, దాన్ని తీరా రొక్కంగా ఫిరాయించాక డామిట్, ఇప్పుడా డబ్బు పెట్టి నిజంగా పుస్తకాలు కొనేస్తానంటావూ? మై డియర్ వెంకటేశం, డిసీజ్ బేస్ ఇన్ గ్రాటిట్యూడ్,

హిపాక్రసీ. సిగార్సుకీ దానికీ ఉంటుందని పుస్తకాల్లిస్తేస్తే, ఆ పవిత్రమైన డబ్బుని యిలా కర్కశంగా పుస్తకాలమీద తగ లేస్తానంటావ్గా?

అసలిన్నన్నాల్సిన పన్లేదు. ఇది మీ వంశంలోనే వుంది. మీ ఫాదర్ ఆడపిల్లల్నమ్ముతాడు. నువ్వు పుస్తకాలు కొంటావు. వ్హేర్ ఈజ్ ది డిఫరెన్సు? నీలో నాగరికత ఎక్కడున్నట్లు! డామిట్! అసలు నువ్వు తెలుగువాడివై యుండి పుస్తకాలు కొంటానని ఎలా అనగలిగావ్గా అంట!

మనదేశంలో ఇండస్ట్రీస్ పెరగలేదంటే, ప్రాజెక్టులు రాలేదంటే, అందుక్కారణవేఁవిఁటీ? ఇదే, అక్షరాలా యిదే. ఈ పుస్తకాలు కొనడవఁనే జబ్బే. ప్రతివాడూ పుస్తకాలు కొండవేఁ? ఊరికోడు కొంటే చాలదూ? అదే నలుగురం ఎరువడిగి తెచ్చుకొంటాం. లేదా దొంగిలిస్తాం. క్రైమ్సు, అనగా నేరాలు, నెలకి రెండు వర్షాల్లాగా జరుగుతాయి. నాలుగు డబ్బులు తిరుగుతాయి. కోర్టులు వర్ధిల్లుతాయి. సివిలిజేషన్ ముందుకు నడుస్తుంది. ప్రతివాడూ పుస్తకాలు కొనేస్తే ఇదంతా స్తంభించిపోదూ? కోర్టులు, బందిఖానాలు, సిగార్సు వగైరా వర్తకవ్యాపారాలు అన్నీ ఆగిపోతాయి. ఆ తరువాత పుస్తకం వ్రాసుకుందికి మటుకు మెటీరియలేం దొరుకుతుంది? నేరాలు జరక్కపోతే, వేఁటి గురించి రాస్తాం? హత్యాసాహిత్యం హతం ఖతం అయిపోదూ? అన్యాయం హరించిపోతే ఏది నశించాలని రాస్తాం? యింకోటికూడ నోట్ చేసుకో. అసలే ఆంధ్రలో ప్రతి మూడోవాడూ కవి. అడ్డమైనవాడూ రాసేస్తున్నాడోయ్

అని, అడ్డమైనవాడూ ఏడ్చి నెత్తి మొత్తుకుంటున్నాడు. మర్నిలాంటివాళ్ళుకూడా బుక్కులికి వందలూ వేలూ గుమ్మరించి కొనేస్తే బుక్కిండస్ట్రీ పెరిగిపోతుంది. రైటర్లు ప్రతి రోజూ తిండి తిండంమరిగి, బలిసి, రాయడం మానేస్తారు. ఆ పైన, యిది లాభసాటిరోయ్ భగవాన్లూ అని ప్రతి రెండోవాడూ కూడ రాయడం మొదలెట్టేస్తాడు. ఇహ నందరూ రైటర్లే. అప్పుడు ప్రతివాడికి తన పుస్తకాలు చదువు కుందికి మటుకు తీరుబాటుంటుంది. మరొహడి చెత్త చదవ నపుడు డబ్బుపోసి కొండం ఎందుకని యెలాగూ కొనరు. చివ రికి ఆ విధంగా చూసినా నేడుకాపోతే రేపైనా మళ్ళీ పాత పరిస్థితే వస్తుంది. బుద్ధిమంతులంతా బుక్కులు కొండం మానేస్తారు. చూశావా? ఇదీ సైకిల్ ఆఫ్ సివిలిజేషన్. అందువల్ల నువ్విప్పుడు నా సిగార్సు తాలూకు ఫండ్సని అక్రమంగా దుర్వినియోగంచేసి పుస్తకాలు కొన్నప్పటికీన్నీ దానివల్ల సివిలిజేషన్‌గాని, బుక్ ఇండస్ట్రీగాని ప్రోగ్రెస్ అవుతుందనుకోకు.

హాయిగా—నీ కంతగా చదవాలీ అని ముగ్ధవుంటే ఎరువడగవోయ్. దానివల్ల పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. బుచ్చమ్మలాంటి యంగ్ విడోస్‌తో ఏర్పడితే అవి స్నేహా లవుతాయి. ప్రేమగా వికసిస్తాయి, బుక్సు ఆర్ ది బెస్ట్ కండక్టర్సు అన్నాడు విద్యుచ్ఛాస్త్రికారుడు. వాటిద్వారా లవ్ లెటర్సు గట్రా అద్భుతంగా బట్వాడా అవుతాయి. ఎవరి పుస్తకంవారు కొనుక్కుని ఎరువడగడం మానేస్తే యింక

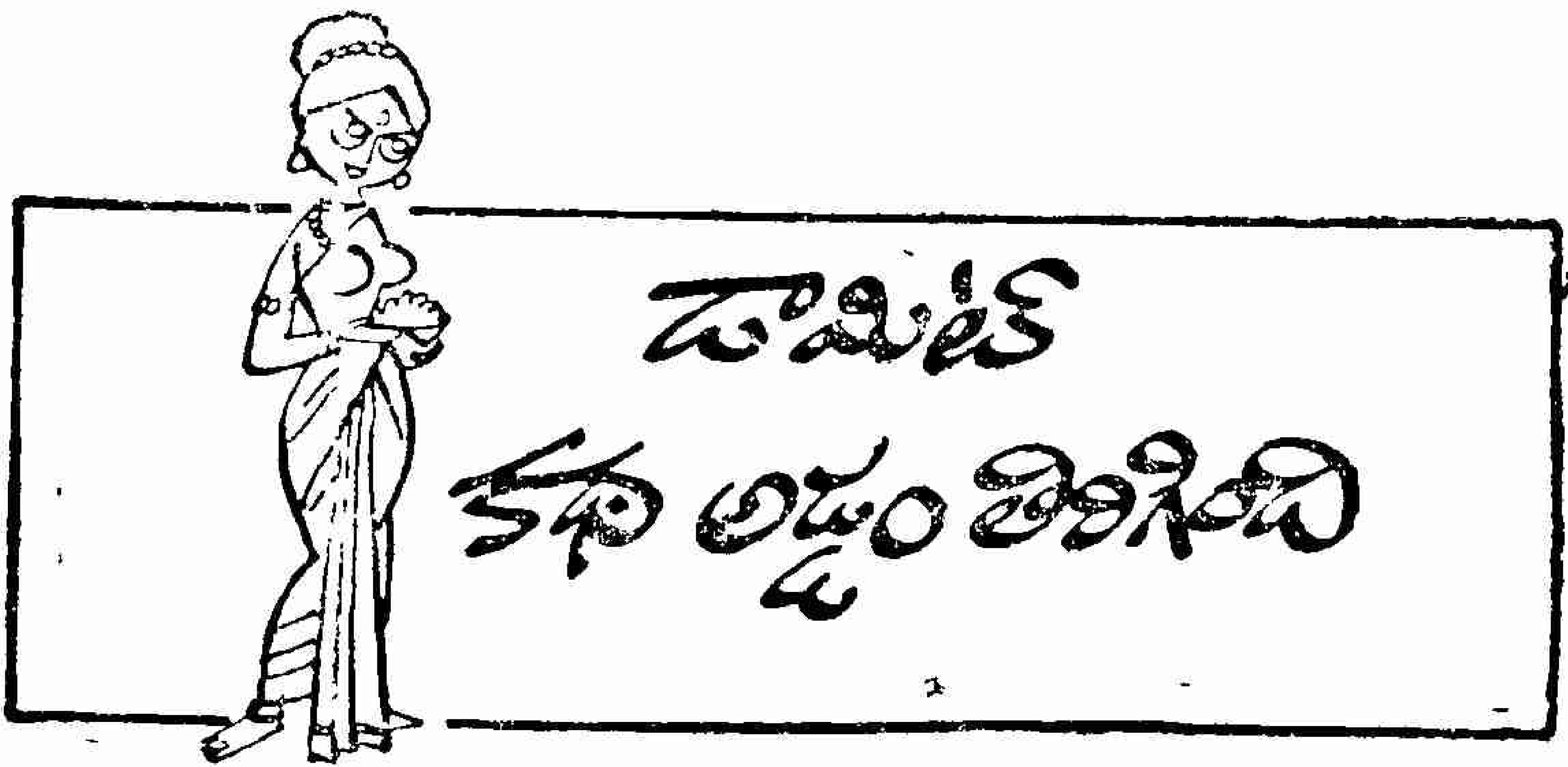
ప్రేమకలాపా లెలా సాగేట్టూ? అవి ఆగితే సృష్టి స్తంభించి పోతుంది.

అసలు పుస్తకాలు ఎరువు తెమ్చుకోవడమనేది మన ప్రాచీన సంప్రదాయం. పూర్వం ఇన్ని బుక్కులుండేవా? బుక్కులుకాసినీ తాటాకులమీద రాసుకున్నారు. కావ్యాలూ అంతే. ఎవడన్నా చదువుకోవాలంటే ఆ కట్టోసా రెరువడిగి తెచ్చుకొని చదువుకు వాపసిచ్చేవారు. ఐదేసారేసిమంది ఈ కాలపువాళ్ళు పేపరు చదివినట్టు — దాని కన్ని వేపులా మూగి నిలుపునా అడ్డానా ఐమూలగా తలక్రిందులుగా చది వేసి తలోముక్క చించుకుపోయి చదివీ పరి పరి విధాల ఆనందపడేవారు. సంఘుపఠనవన్నమాట. అలాగే పుస్తకా లున్నా, పైగా ఇవి ఎరువడిగి తెచ్చిపడేసుకుంటే, ఏదన్నా ఉపద్రవం వచ్చిపడి సిగార్సుకి యిరకాటంవైనప్పుడు మూర్మార్కెట్లో అమ్మి ఆపద గడుపుకోవచ్చు. ఎరువడగడం లాకాయిలూకాయి విద్యకాదు. ఎ గ్రేట్ ఆర్ట్. మార్క్ ట్వేన్ అంతటి గొప్పవాడు ఈ విద్యని సాధనచేశాడు. ఒహామారొక పెద్దమనిషాయనింటికెళ్ళి గదినిండా కుప్ప పోసిన పుస్తకా ల్చూసి ఏఁవిటి సార్, అలాపడేశా రన్నాట్ట "వాట్టుడూ? పుస్తకా లెరువిచ్చిన వెధవలు బీరువా లెరువిచ్చారుకారు" అని మండిపడ్డాడు మార్క్ ట్వేన్.

అంచేత, మైడియర్ వెంకటేశం, నా మాటవిను. ఆ డబ్బు తగలెయ్యకు. సిగార్సు అయిపోవచ్చాయి. అవి కొని స్టాకుచెయ్యి. మిగతాడబ్బు నా దగ్గరదాచు. దుర్మార్గాలపడి సంస్కృతి సంప్రదాయాలనూ, మీ నాన్నిచ్చిన

ఆ పన్నెండు రూపాయలనూ తగలెయ్యకు ... అడుగో మాటలో వస్తున్నాడు మీ నాన్న ... రండిసార్ రండి. ఇదిగో ఇపుడే మీ వాడికి మన సంస్కృతి, ప్రాచీన సంప్రదాయాలూ, కోర్టులు, డబ్బు పొదుపు చెయ్యడం, సద్వినియోగ పరచడం అనే విషయాలగురించి బోధపరుస్తున్నాను. చిత్తం. యేంవన్నారూ? ఎంత మాట... లేకేం... ఈ విషయాలన్నిటికీ సంబంధం ఉండకేం? కావలసినంత ఉంది. నిజానికన్నిటి సారాంశం ఒకటే. సిగార్స్ ఫన్డ్ అన్నట్టు అయినా కాపోయినా దొరల్చదువు లదో మోస్తరులెండి. వాళ్ళెంతసేపూ బుక్స్ బుక్స్ అంటారు. మీవాడికింకా పుస్తకాల విలువ బాగా తెలీలేదు. యంతసేపూ పూత చుట్టలూ, చేగోడీలూ, బైస్కోపులకాలపు మంచి పుస్తకాలు కొని చదవాలన్న బుద్ధి బాగా పట్టుబళ్ళేదు. మీరు పదో పన్నెండో యిచ్చార్ట. పుస్తకాలకిది చాల్దా అంటాడు. మరేం లేదు, యింకో టెన్ రుపీస్ ... ఒక పదిరూపాయలు మంజూరు చేస్తిరా ఇహ నీ యేడాది కీ పుస్తకాల్చాలు. ముఖ్యమైనవి మరికొన్ని కొనాల్లెండి... చిత్తం చిత్తం. అలాగే కానీండి. ఐదేచాలు అదే పదివేలు.

[పాఠకులు నా మాటలు నాకు అప్పగించేరు సుమా! నా పుస్తకాలు మటుకు తప్పక కొనండి. అన్ని శాస్త్ర నియమాలకూ అపవాదాలంటూం ఉంటాయి కదూ మరి!]

డామిట్ ! కథ అడ్డంతిరిగింది. ఇక్కడ ఇంటర్వెల్ పెట్టి తరువాత అడ్డంతిప్పి టెంపో మౌంట్ చేసి క్లయిమాక్స్‌కి తోలీదా మనుకుంటే — దీందుంప తెగ — ఇక్కడే కాళ్ళు బారజాపేసింది. షేక్స్పియరన్నట్టు—వాట్ టుడూ-దట్, మైడియర్ వెంకటేశం, ఈజ్ ది క్వశ్చన్ !

ఏంవాయ్ క్వశ్చన్‌మార్కు వాలకం పడింది ?... అదంతేలే. షేక్స్పియర్ అన్నవన్నీ బైహార్టు చెయ్యడం కన్న అనని నాలుగుముక్కలూ ముక్కున తగిలించేసుకోడం

ఈజీగా వుంది. స్ట్రాటజీ మార్చమని మేకియవిల్లీ ఊరకే అన్నాడుటోయ్! ఛస్తే అనడు. ఏదో లిటిగేషనుండబట్టే అన్నాడు.

గిరీశంగాడు కథ రాస్తున్నాడో లేదో చూస్చకార్రమ్మని మీ మావఁ పంపాడన్నాకు తెలుసుగాని... చెప్పేది విను. అసలు ఫిలింస్టోరీ రాయడం మజాకాకాదు. మీ నాన్న రొండిలోంచి రూపాయలేనా సుళువుగా ఒళిపొస్తాయి గాని అయిడియా లలాక్కాదు. కథనలా ఒదిలీసి జీవితంలో ఆరితేరినవాడి అనుభవసారం విను. బాగుపడు... ఆ లోపల ఒక సిగారందుకో చెబుతా—

ఈమధ్య యూరప్‌నుండి రూరిటేనియా రాజావారొచ్చారుగదూ. ఒక్కగంట మాట్లాడాడో లేదో పొలిటీషియన్ల ముఠాని వెళ్ళగొట్టేసి, మిస్టర్ గిరిశం! సేవ్ మీ...ఓ! సేవ్ మీ ఫ్రమ్ పొలిటీషియన్సు. నువ్వే నికార్సైన పొలిటీషియన్‌వి. నిన్ను విడిచి ఒక్క గడియ కూడా వుండలేను అన్నాడు-వాట్‌టుడూ-సరే శ్రీవారితో రూరిటేనియా వెళ్ళి రెస్టు తీసుకొన్నాం. ఏవిఁగార్డెన్సు, ఏవిఁ పాలెస్‌లూ — అంతా మన నెక్స్‌ట్ పిక్చర్‌లో డ్రీం సీక్వెన్సులా ఉందంటే నమ్ము. అక్కడే ఇందాకటి డిస్కవరీ చేసింది ... న్యూస్ పేపరు వాళ్ళన్నట్లు అందులో 'ఇన్ సైడ్ డోప్' యిస్తున్నా విను. మార్నింగ్ గార్డెన్‌లో ఆ పూట బ్రెక్‌ఫాస్ట్ చేస్తున్నాను - నిన్నూ, బుచ్చమ్మనీ తల్చుకుంటూ - నువ్వుంటే ఎంత ఎంజాయ్ చేసేవాడవనీ -

చద్దివణ్ణం అనేది కొన్నాళ్లైనా తిన్నందుకు షేమ్ షేమ్ అనుకునేవాడివి.

అంతలో వార్నింగ్ లేకుండా రాజావారు చక్కా వచ్చేసి కూచోబడిపోయారు-మిస్టర్ గిరీశం! యు హేవ్ గెస్ట్ అంటూ-ఏఁవుంది. పెద్దవాళ్ళతో మాటాడ్డం మజాకా అనుకున్నావా— మీ నాన్న దగ్గిర మనిద్దరం గడా గడా ఇంగ్లీషు మాటాడినట్లుకాదు. టాపిక్స్ హైలెవెల్లో వుంటాయి. అంతా హైక్లాసాయె. వెధవది పరగడుపున టాప్‌గేర్‌లో పడి దొరలభాషలో గుక్కతిప్పుకోకుండా ఫెడీ ఫెడీమని - సినిమావాళ్ళన్నట్టు డైలాగ్స్ విసిరేసుకోడం మాటలా. ఆ మాటకొస్తే మాటలేగాని, దాన్నిగదరగా ఆ హర్రీలో కొటేషన్‌లు ధప్పళంలో గుమ్మడికాయ వంకాయ వగైరా ముక్కల్లా ఎగిరెగిరి పడ్డాయేమో—యేది గుమ్మడికాయో, ఏది వంకాయోకూడా మర్చిపోయాయి — అలా తెల్లమొహం పెట్టకు. సిగ్గుచేటు ఇది కవిసమయంలే— ఆ కొటేషన్లు ఒకరి వొకరికి తగిలించేశాం - అటు రాజావారు ఊహూ సిగ్గుపడిపోతున్నారు... ఆ బట్లరు వెధవ రాజావారి వెనకాల తగలడి ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతున్నాడు. ఇహ నాబోరు దక్కదని పసిగట్టి తమాయించుకునే సరికది పోనేపోయింది.

వెధవది ఎంతచెడ్డా అంత తెలీదుటోయ్. ఆ వెధవాయి ఆవలించకపోయినా పేగుల్లెక్కెట్టేశాను - హారినీ! గిరీశం! పరాయిదేశంవచ్చి తప్పులో కాలేశావోయ్. వాటె

ఫాల్ మై కంట్రీమన్ అనుకున్నా. సారీ... అదిగో అదిగో చూశావా — ఆనాటి దెబ్బ తడాఖా? మళ్ళీ రాంగ్ కొటేషను పడింది.

తరువాత, మైడియర్ వెంకటేశం - మీ నాన్న నీ చేతో పూట అశనం నాగాపెట్టిస్తే ఎలాటి ప్రొఫౌండ్ థాట్స్ వస్తాయి!... అలాటి వొచ్చాయి. రిపెంటెన్స్‌తో బాధపడి నా గది అంతా రిసెర్చి చేశాను పచార్లుకొడుతూ. చివరికి, 'గిరీశం!నోయూజ్... మెమొరీ పవర్ స్లిప్పవుతోంది. ప్లేటు ఫిరాయించు. ఛేంజి ద టాక్టిక్స్... అని తీర్మానించుకున్నాను. షేక్స్పియరుగానీ, ఆయన ఫాదరేగానీ యెవడైనాసరే కొటేషను వాడకు. ఊరికే అనవసరప్పబ్లిసిటీ అఘోరించకు. యిచ్చినా ఆథరుపేరు చెప్పకు. కొటేషను వాడి బాబుసొమ్ముగాదుగా-వాడిసొమ్మే. అంచేత మనిష్టం. కాక వాడిపేరిట జమపడ్డవి నూటికి తొంబయి ఉన్నపుడు ఆ మిగతా పదీ బైహార్టుచేసి పారేస్తే బెస్టుగదా, సేఫ్టీ ఫస్ట్ అన్నాడు. ఫస్టైయిడు వాడుగాబోలు - వీడు కాపోయినా ఫర్వాలేదు - కాదనడుగా. కాబోలనుకొని సంతోషిస్తాడు ముండావాడు పాపం...

చెప్పొచ్చిందేవిఁటంటే, ఇదంతా కష్టపడి రీసెర్చి చేసి రాసి పారేసినట్టు ఏరాయిఃటర్రిపోర్టరో ఇండియా చెవిలో ఊదేశాడు. మీ అంకులన్నట్టు వాడసాఘ్యుం గూలా — అంతే ఏరోడ్రోమ్‌లో దిగ్గానే యూనివర్సిటీల వాళ్ళు చుట్టుముట్టేసి మీ థీసిస్ మా కివ్వండంటే మా కివ్వండని పిహెచ్. డీలు ఎరపెట్టారు.

మనం పుచ్చుకోలేదనుకో. నో అన్నాం ఖచ్చితంగా. షేమ్ అన్నాం ధైర్యంగా. సారీ అన్నాం క్రూరంగా.

ఇది నాకోసంకాదు. లోక కల్యాణంకోసం - మా బ్రదరిల్లా వెంకటేశంలాటి వాళ్ళకోసం. పాపం ఆ అమాయకులు తప్పుడు కొటేషనులు చెప్పి, చెప్పుదెబ్బలూ చీవాట్లూ తింటూ వుంటే—

సినిమాలూ అవీ తీసి రాతాకోతా చేసీ గూబ్బద్దలయేలా ఎడాపెడా ఫెడీ ఫెడీ విమర్శలు తింటూఉంటే—

వాళ్ళ సిస్టర్ బుచ్చమ్మ వెన్నలాటి సున్నితమైన హృదయం తమ్ముడి అవస్థచూసి క్షోభపడిపోతూ ఉంటే నేను చూడలేను. చూసి భరించలేను ఇంపాసిబుల్. అంచేత వాళ్ళకే ఈ థీసిస్ అంకితం చేస్తాను. ప్రచారం చేస్తాను. అని చెప్పి, ఆ జనం తెచ్చిన పిహెచ్. డీ లన్నిటినీ డీ డిక్కు-లు కొట్టుకోమని వదిలేసి చక్కా వచ్చాం.

రేపొద్దున్న నువ్వు ప్రొడ్యూసరై, నేను డైరెక్టరై, మన డార్లింగ్ స్వీట్ హార్ట్ బుచ్చమ్మ హీరోయినై పిక్చరు తీయబోతూ వుండగా నేను ఇదంతా వదిలేసి, డిగ్రీలకోసం, సన్మానాలకోసం అలా ఊళ్ళవెంట పడిపోడం-హౌ మాస్-హౌ ఇటీజ్ పాసిబుల్?

అంచేత అబ్బీ, అదీకథ.

అన్నట్టు కథంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఇప్పుడు మనం నెక్స్టట్ పిక్చరు స్టోరీ మీాంచేగా ఇంతదూరం వచ్చాం. వస్తే వచ్చాంగాని ఎంత ఎడ్యుకేషనోయి! దాన్నిగదరగ నీ

మొహం ఎంత బ్రైటుగా ఉందో నీకేమన్నా అజ తెలుస్తోందా అని—అసలు నాతో మాట్లాడ్డమే ఓ ఎడ్యుకేషన్. కొందరితో మాట్లాడకపోడమే ఎడ్యుకేషనైనట్టు. ఎవడు చెప్మా ఇంత బ్రిలియంట్ డైలాగన్నాడు! ఎవడేమిటి నేనే కాబోలు. అంతే నూటికి తొంబయి కొటేషనులు నావేగా. వాళ్లు అవుటాఫ్ డేటై ఫేడౌటయిపోతున్నారు.

ఇంతకీ నీబిక్క-మొహం ఫేడౌట్ అయితేగాని కథ తెమలదు - కబుర్లు లేకపోతే పనెలా జరుగుతుందోయ్. అసలు కబుర్లు వున్నాయి కాబట్టే పనిని పని అన్నారు. ఇంతసేపు కబుర్లు చెప్పాం గాబట్టే ఇపుడు పని చూడాలి అని తెలిసిందిగదా.

కథా కమామిషూ అని ఊరికే వచ్చిందిపోయ్! సినిమాలో కమామిషుతోటే వుంది మరి కథంతా. అసలు కథంతా కలిపితే ఎంతటా టెలుగుఫిలింస్‌లో - వడ్లగింజలో ఆవగింజంత. మదరిల్గా అన్నట్టు - యీ వెంపు మధురవాణి ఆ వెంపు బుచ్చమ్మా నిలబడితే రెండుకళ్లు చాలవు. కావలసినంత కథ. పనిగట్టుకు రాయడమెందుకు వేరే? వాటీజినె స్టోరీ! కథంటూవుంటే అడ్డమైనవాడూ దాన్ని దుయ్యబడతాడు. అంచేత మనకొద్దు. అజ్ఞానులంతా కథా కాకరకాయా అంటూ తన్నుకుచావనీ. మనకేల -

ఇందులో ఒక గొప్ప సీక్రెట్ వుందిస్మీ. తెలుసుకో. అజ్ఞానులూ చాదస్తులూ వుంటేనే మనం ధగాధగా పైపైపోయేది. వాళ్లుంటేనే తిట్టేవాళ్లు తిట్టగలిగేది.

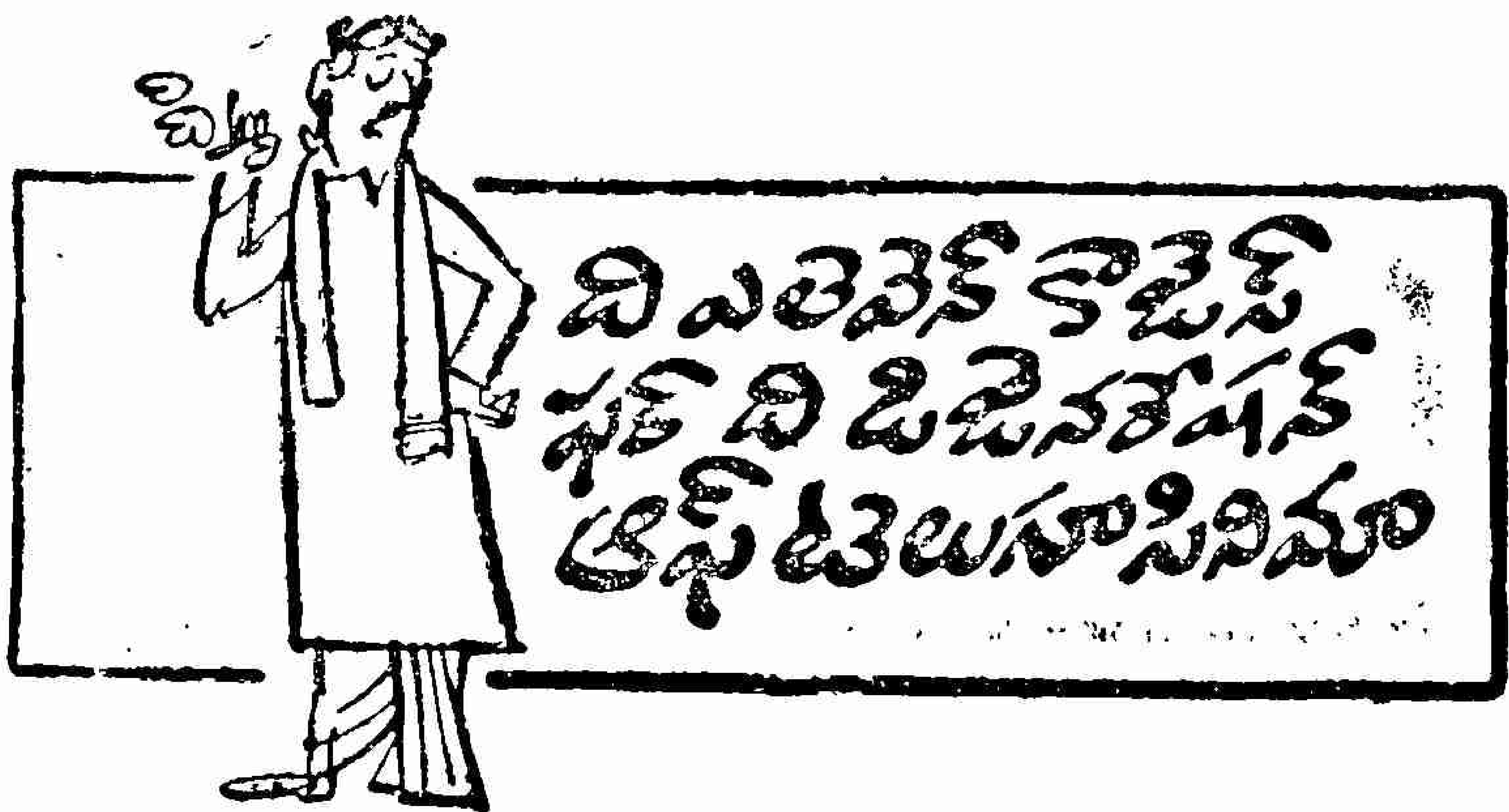
తిట్లు తినిందికి ఎవడో ఒహడుంటేనే గదా తిక్టే వాడి ప్రతాపం వెలిగించి ప్రజ్ఞ పేల్చొచ్చు. సంస్కరణ జరపడానికి, పరిమార్చడానికి, మార్చడానికి చెత్తేగదా ముఖ్యం. విడో మారేజెస్ ద్వారా సివిలిజేషన్ పెరగడానికి బాల్యవివాహాలు అవసరమైనట్టే, కళాఖండాలు కావాలని అఘోరించడానికి చెత్త సినిమాలు సాలుకు బోలెడు వస్తూనే వుండాలి. నాలాగా బ్రిలియంట్ థింకర్స్ వాటిమీద లెక్చర్ దంచుతూనే ఉండాలి. ఆ చెత్తలో ఓ మోస్తరు వాటికి ప్రయిజులు వస్తూనే వుండాలి. నాలాటివాళ్ళు మళ్ళీ వాటి మీద లెక్చర్లు దంచుతూనే ఉండాలి. ది సీక్రెట్ ఆఫ్ ప్రోగ్రెస్—దిస్ వరల్డ్—మైడియర్ వెంకటేశం — ఇన్ పార్ట్ ఈజ్ ... ఈజ్"

అవునుగాని, ఒక చిన్నపని చేస్తావూ. నేను ఇందాక ట్నించి ఒఖలాగా ఓరకంట చూస్తున్నా ఈ ఆర్టికల్ కి మొదటి పేజీలోవున్న పోర్ట్రెయిట్ మన్దో కాదో కనబడి చావటంలేదు. ఈ కళ్ళజోడు అంచోటి ... ఔట్ ఫీల్డ్ లో కిందని ఆ మడతలు అవీ చూస్తే పంచెలాగే వుందిగాని, అది కోకన్నా కావచ్చు. దేరా రాల్వేజ్ టూ పాసిబిలిటీస్. ఎప్పుడూ రెండండాలా అవకాశాలుంటాయి — మొన్న అదేవిఁటా హాలివుడ్ పిక్చర్ లో లావుపాటి మిలిటరీ వా డన్నట్టు... అంచేత నువ్వేదో పనున్నట్టు చూడు...మంది కాదా?...పోన్లే...యూ మస్ట్ బీ గ్రేస్ఫుల్ వెంకటేశం - ఇంకోలా ఉండిందికి వీల్లేపోతే మంచిగానే వుండమన్నాడు

కొంచెంసేపు మరి — అడుగో మీ అంకు లొస్తున్నాడు. స్టోరీ ఎంతవరకైందంటాడు గాబోలు—డిస్ట్రిబ్యూటర్లకన్న అన్యాయంగా వున్నాడే. అరే అట్నించలాగే పోతున్నాడే- అడ్వాన్సు చెపాయించేస్తాననా? అక్కణ్ణించే ఎలా పసిగట్టాడూ!... ఇప్పుడు మరి కాపర్సు లేవే! ఎలా చెప్మా సిగార్సుకి—డామిట్—

19

అట్టే అట్టే కదలకండి అలాగే నిలబడిపోండి... ఏ అదిలా—

అలా ఇటుకేసి వోరకంట చూడండీ...శభాష్ ! సింప్లీ వండర్ ఫుల్. అచ్చు బైస్కోపులో అమ్మళ్ళాగే వున్నారు. వెంకటేశం! ఐయామ్ ప్రౌడ్ ఆఫ్ యువర్ సిస్టర్. చూడవోయ్ గార్బో, గాడర్డ్, డీట్రిక్ వీళ్ళంతా ఎందుకు పనికొస్తారీ రూరల్ బ్యూటీముందు—కాంట్రాష్టు చూపెట్ట డానిగ్గాకా? అసలు వాళ్ళకిలా ఈపటిన ఇంత అతిలోక సుందరి రాటవుతున్న ఆచూకి తెలిస్తే మరో మరో మాంమ్మంళో బైస్కోపు తీమరా అని. నో వుయ్ కాంట్—

మిస్ బుచ్చమ్మ రాకపోతే మా కివన్నీ అనవసరం అని మానేద్దురు. అందుకే కదోయ్ నాలాంటి వాడింకా ఫీల్డులోకి జంప్ చెయ్యకుండా వున్నదీ.

ఎవడో ఒహాగుంటడూ, ఒహా గుంటదీ జతపడితే చాల్నని ఎగబడి పిక్చర్లు తీసేదామని ముందుకు దూకేసే వాళ్లున్నందువల్లనే గదటోయ్ ఈనాడు మరీ ఇంత గుంట తన ప్పిక్చర్లు వొచ్చి పడిపోతున్నాయీ—

ఈ విషయమ్మీద రీసెంటుగా ఇంటర్నేషనల్ ఫిలిం సెమినార్లో "ది ఇలెవెన్ కాజెస్ ఫర్ ది డీజెనరేషన్ ఆఫ్ తెలుగూ సినిమా" అన్న సబ్జెక్టుమీద ఒక్కబిగిన నాలుగుఘంట ల్లెక్చరిచ్చేసరికి అక్కడున్న యావన్మందిన్నీ డంగైపోయారు. మళ్ళీ వాళ్ళని మేల్కొలపడానికి స్మెల్లింగ్ సాల్టూ గట్రా పెట్టి నానాతంటాలూ పడవల్సొచ్చింది.

యస్. అసలే వెహిమెంట్ లెక్చర్ - అసల్లెక్చరంటే నాకింక వొళ్లూపై తెలీదు. మహా నిర్దాక్షిణ్యంగా యనలైజ్ చేసి ఈక్కి ఈకా తోక్కి తోకా పీకి ఏకవతల పారేస్తాను. అఫ్కోర్సు, ఐనో ... ఐనో ... నాకు తెలుసు. చించుకుంటే కాళ్ళమీద పడేనని, బట్ వాట్టూడూ? ... డ్యూటీ ఫస్టన్నారు మరి.

చెప్పొచ్చినమాట. మరి ఆనాడలా ఢంకా బజాయించి లెక్చరిచ్చేసరికి మీటింగులో పోగైన యావన్మందిన్నీ విరగబడిపోయి గిరీశం డూ మీ యే పిక్చరంటే డూ మీ యే పిక్చరని కాళ్ళా వేళ్లా బడ్డారంటే నమ్మం. నే నొప్పుకుంటానా. ఛస్ వల్లకాదు పొమ్మన్నా. మదరిండియా

లోని ఓ మామూలాల కుగ్రామంలో వరల్డ్ బ్యూటీ ఒకటి రాటవుతోందోయ్ వాజమ్మల్లారా — ఆవిడని ఎక్స్‌ప్లాయిట్ చేస్తూ మాదొహ తెలుగూ బయస్కోపు తీస్తేగాని మరోహటి—మీరు నిలువెత్తు ధనంపోసి నప్పటి కిన్నీ యెడమచేత్తోకూడా ముట్టనోయ్ అని చెప్పేశాను... బ్యూటీ ఫస్టన్నారు మరి.

పోనీ అయితే ఆవిణ్నే హీరోయినుగా వేసుకొని తీసి పెట్టండి సార్ అని వాళ్ళంతా పాపం ప్రాధేయపడ్డారు. బట్ నో!...బుచ్చమ్మ ఈజ్ బ్యూటిఫుల్ తెలుగూగర్ల్, పైగా విడోకూడా. ఎప్పుడూ మడీ మడీ అంటూ ఇదవు తుంది, తెలుగుతప్ప మరోహ భాష చస్తే మాటాడదు అని చెప్పాను.

మహబా గలాగే కానీండి. ఆవిడ కసలు డైలాగే లేకుండా పిక్చరు తీదురుగానని బతిమాలారోయ్. ఆమాటా రైటే.

ది బర్నింగ్ ప్రోబ్లెం ఆఫ్ ఆల్ టైమ్స్ — విడో మారియేజ్ మీద ఫస్టు పిక్చరు లాగవతల పారెయ్యొచ్చ ననిపించింది ... ఎవరూ కరటకశాస్త్రులవారా ? దయ చెయ్యండి. మీమాటే అనుకొంటున్నాం.

అబ్బే విడో మారేజస్ — అనగా వింతతూద్వాహ ములు అను విషయమై ఒక పిక్చరు తీయమని హాలీవుడ్ దొరల కంపెనీ ఆఫరు పంపింది— టెన్ థౌజం డాలర్ల మీద. డాలరంటే వరహా అన్నమాట. చూశారా వాళ్ళేదో మహ

ముందుకుపోయారనుకుంటున్నాము. మనం వరహాలు వదలి రూపాయిలెక్కలోబడి ఇంతకాలమూయెగాని- వాళ్ళింకా వరహా వరహా అంటూనే పాకులాడుతున్నారు. విడోమారేజసూ అంతే. అక్కడా ఉంది ఈ ప్రాబ్లెము. బ్యూటిఫుల్ యంగ్ విడోస్‌ని చూసి గుండె తరుక్కుపోయి ఘూల్లున ఏడిసేవాళ్ళు అక్కడా ఉన్నారు. అక్కడేమిటి యెక్కడపడితే అక్కడే వున్నారు. ఇందుగల రందు లేరని సందేహము వలదు...నాచ్చి క్వెశ్చన్‌లాగే ఇదిన్నీ యూనివర్సల్ ప్రాబ్లెమ్, ఆల్ టైమ్ ప్రాబ్లెమ్. విడోని పెళ్ళి చేసుకోడం యెప్పుడూ మానవుడికి ప్రాబ్లెమే గాదండీ ... అందికే నేనీ సబ్జెక్టు తీసుకున్నాను మన పిక్చరుకి. దీన్ని ముందు మన మాతృభాషలో తీసి ఆమీదట, మీదటికో పైయేటికో వరల్డు లాంగ్వేజస్ అన్నిటిలోకి డబ్ చేసి అవతల పారేస్తే ఇహ మీరు అప్పుడొచ్చిపడే వరహాలు దాచుకునిందికి అగ్రహారం భూవులన్నిటా మహళ్ళు కట్టించీయాల్సిందే మరి—

అందికే నేను అహోరాత్రులు మొత్తుకుంటున్నాను. తమరు పాటిమట్టి దిబ్బలు దొండు తవ్వించి ప్రస్తుతాని కాస్త రొఖ్ఖం గాదాయించి విసిరేస్తే దాన్ని నేను మళ్ళీ లక్షల్లోకి తర్జుమాచేసి దాఖలు చేసుకుంటానని.

మట్టిని బంగారం చేస్తానన్నాడు వెనకటి కెవడో... మట్టి ఓ పట్టాన బంగారమవుతుందండీ దాందుంప తెగా— అందులో ఏ గిరీశం జీనియస్సో, ఏ కరటక శాస్త్రిలుగారి సహృదయమో కర్తీ అయితే తప్ప ... యిదిగో యిలాగే

మార్చుకోవాలి మరి. వెధవది యెన్నాళ్ళు దున్ని దున్ని వడ్లమిస్నె పోగేస్తే అయినట్టుటా — మరదే ఓ పిక్చరు తీసి పారేశాన్నాడండి, యిహ చాలు బాబోయ్ అని మొత్తుకునేదాకా వస్తూనే వుంటుంది.

యిదిగో ఈ ధర్మసూత్రం మా బావగారికి యెన్ని సార్లు చెప్పబోయినా చెవినబెట్టారు కాదు. ధువం ధువం లాడుతూ లేచ్చక్కా పోడవేంగాని మీరైనా సహృదయులూ, సరసులూ, నికార్సైన విలువలు తెలిసినవారున్నూ గాబట్టే ఇందులో స్వారస్యం లాభం పసిగట్టారు...... మరోహాళ్ళనైతే పురవేసినా పట్టుబడుతుందంటారా? మీరే చెప్పండి. నేన్చెబితే మళ్లీ అదుగో గిరీశంగాడు ముఖస్తుతి చేశాడేమిటి చెప్మా ఎన్నడూ లేనిదీ—అనుకుంటారు. మీరే చెప్పండి. నా ఉద్యమంలో ప్రాశస్త్యం మీ కొరుకుడు బడ్డట్టు మరోహ వానరమానవుడికి కౌనా అని... నిన్న చెప్పినట్టు మీరు, వారు ఆలోచించుకొని ముందర సాదరఖర్చుల కీ, కంపెనీకి బిగినింగుకి కొంత రొఖ్ఖం జతపరిస్తే నేనూ, వెంకటేశం స్క్రిప్టుమీద కూచుంటాం. అంతే ఆనక మీరిస్తానన్నా ముట్టుకోం. కాండబ్బుకూడా కదపొద్దు. కదిపితే నామీదొట్టు, డిస్ట్రిబ్యూటర్లే లారీలమీద తోలించుకొస్తారండీ డబ్బు. అన్నట్టు మర్చిపోయా, వెధవది నేనీ మూరుమూల విలేజిలో యిలా ఆలోచన చేస్తున్నట్లపుడే పాక్కిపోయింది దేశమంతా. అప్పుడే న్యూసుపేపరువాళ్లు పబ్లిసిటీ ఆరంభం చేశారు. చిత్తగించండి... అరే. వెళ్ళిపోతున్నారేం?

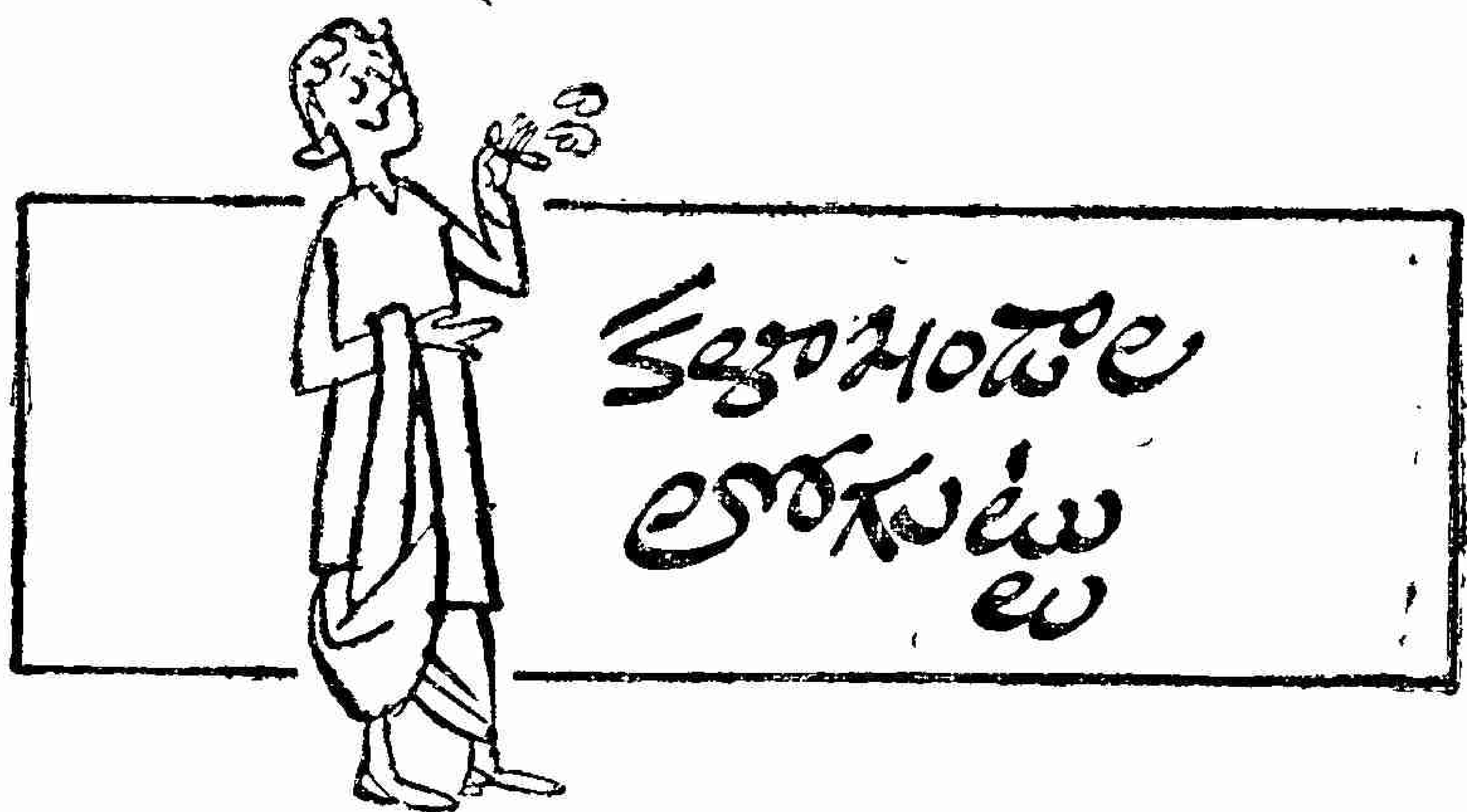
డామిట్, మరీ ఇడియట్‌లా గున్నాడే మీ మాస్టర్! వెంకటేశం నోట్‌బుక్ తీసి రాసుకో... రాసుకో చెప్తా. ది ఇలెవన్ కాజెస్ ఫర్ ది డీజెనరేషన్ ఆఫ్ తెలుగూ సినిమాలో పదకొండున్నాయి... వన్, టూ, త్రీ, ఫోర్, ఫైవ్, సిక్స్, సెవెన్, యైయిట్, నైన్, టెన్—అండ్ దెన్ నెంబర్ ఇలెవన్......ఏవైతేనేంలే ఇప్పటి కిదిచాలు.

ఆర్టిస్టు మూడ్ ఫీడ్ చేయడానికి డబ్బు తొందరగా ఇవ్వకపోవడం మోస్టింపార్టెంట్ రీజన్ అని—

అరె! మిస్ బుచ్చమ్మకూడా చక్కాపోతోందే—శాడ్ సీన్‌లో హీరోయిన్‌లా ఫేసు పెట్టి!

డామిట్, ఒక్క దెబ్బకి రెండు పిట్టలెగిరిపోయాయి!

వెంకటేశం! మనవాళ్ళు వట్టి వెధవాయిలోయ్! అందుకనే మనవాడు ప్రతివాడూ ప్రతి రెండవవాడినీ వెధవాయ అంటాడు. అది మనకు ఉగ్గుపాలతో పెట్టిన విద్దె. ఎదుటపడి ఆమాటనిందికి దమ్ముల్లాచ్చలగపోతే ఏదో గుట్టుగా సంధ్యా వందనం చెప్పుకుంటున్నట్టు లోపలనే అనుకుంటాడు. కాకపోతే — నక్కపుట్టి మూడాదివారాలు కాలేదన్నట్లు ఆ సత్రకాయగాడు సత్యజిత్రాయి ఏంవంత పొడిచేశాడని వాడికలా ఒఖ్ఖలాగ బ్రహ్మరథం పట్టిస్తున్నారూ అని. వాడు పీల్చినట్టి ప్రజ్ఞ, వాడు వెలిగించిన బ్రహ్మవిద్దె

యేఁవిటీ అని. ముందూ వెనకా పెద్దంత్రం చిన్నంత్రం లేకుండా అడ్డవైనవాడూ ఎగబడి వాణ్ణి తెగపొగిడెయ్యడమే. ఆపాటి ప్రతాపం ఈపట్టెన గొడ్డుపోయిందా.

మాస్టరుగారు ప్లేటు ఫిరాయిస్తునారనుకోకు, ఇంట ర్నేషనల్ సబ్జెక్టుమీద లెక్చరిచ్చినప్పుడు బంగాళీవాడు పొడిచేసే దేవీఁ వుండరాదు. దేశవాళీ జనాభాగుఱించి మాట్లాడినపుడే బంగాళీవాడి ప్రజ్ఞను మెచ్చుకు మనం అఘింతలేసుకోవాలి తప్ప ఇందులోమటుకు అందరం సగోత్రీకులమేఁ. అంతేతప్ప ఈ సత్యాజిత్రాయంటే నాకు పగనుకునేవు — నాకంతా సమానమేఁ. యే రాయైతేనేం తల బద్దలుకొట్టుకోడానికన్నారు.

ఇంతకీ చెప్పొచ్చిన ముక్క ఆ పథేర్ పాంచాలీని వాడు తీశాడు. నేను తియ్యలేదు. అంతేగదా తేడా. ఇలా బాజాలు వాయించి పొద్దస్తమానం యెవార్డులు గుప్పిస్తా రని వాగ్దానమిస్తే నేను తెల్లవారేసరికల్లా అరడజను కళా ఖండాల్లాగవతల పడేస్తాను.

అసలు కళాఖండాలనగా ఏమిటోయ్—డబ్బురాని పిక్చర్లు... అంతేకదా. అసలే డబ్బు గిట్టక నెత్తిన చెంగే సుకుపోయేవాడి బోడిగుండుమీదికి మల్లెచెండులా ఈ పేరు తగిలిస్తారు — మరెప్పుడూ ఇలాంటి ఓ ఘాయిత్యప్పన్ను చెయ్యకుమీ అని సున్నితంగా మందలించి, వాడూ నా మాట దొరకబుచ్చుకునే మాటాడుతున్నాడనుకో. 'మా యింట నాలిగ్గీసుకునే తాటాకుబద్దలు నింపుకున్నరోజున మళ్ళా ఈ సర్కారువాళ్ళ సర్టిఫికెట్టుకోసం కళాఖండవోఁటి

తీస్తా'నని. అలాగ్గాదు బాబ్బాబు నువ్వు తీసితీరాలి మేం చూసితీరాలి అని కాళ్లా వేళ్లా బడితే, తే డబ్బు అని డబాయించొచ్చు.

నేను హాలిడేమీద ఇక్కడికొచ్చే ముందేగదోయ్ — ఓ కళాఖండం చూసొచ్చాం. నాయుడుగారు తీయించారు. ఎలావుంది గిరీశంగారు. డబ్బులేవైనా వొచ్చేనా అన్నా డాయన బిక్కమొహం వేసి — నువ్వేలేమన్నా జాగర్జేశారా స్వామీ అన్నా. అంతేనా అన్నాడు కుప్పకూలిపోయి. అంతగాక మరేవిటయ్యా. ఇలా మాస్టరుపీసు తియ్యాదల్చుకున్నట్టు ఓముక్క నా చెవిన పారేస్తే కక్కుర్తిరకం గాకుండా కడితేరా కళాఖండవేఁ తీసిపడేసిపెడుదును గదయ్యా అన్నాను. మరేందారి బాబూ అని ఇదయ్యాడు పాపం.

సరే ఇప్పుడైనా మించిపోయిందేవీ లేదూ, ఈ పిక్చర్లో డాన్సులూ, కామిక్కు వగైరా డబ్బు వాసనేసే వన్నీ తీసిపారేసి ప్రిస్టేజీపిక్చరని పబ్లిసిటీ అఘోరించవయ్యా లేపోతే నెక్స్ట్ పిక్చరుకి డిస్ట్రిబ్యూటర్రాడు అని ఓ చిటకా చెప్పావన్నమాట. పాపం వెర్రిముండావాడు చచ్చి నాకడుపున పుడతానన్నాడు. దీంతరవాద్ది ఈ లాగేసిన భాగాలన్నీ పోగేసి మాస్ పిక్చరు తీసిపెడితే మరిహ నేనీజన్మకి చెప్పులు కుట్టించుకోనక్కర్లేదనినీ, తనే చర్మం కోసి కుట్టించి మరీ దాఖలు చేసుకుంటాననినీ మొరపెట్టుకున్నాడు. వాడు మాటిచ్చాడని మనం జోళ్ళు కొనుక్కోడం మానేస్తే యెలాగ. ఇస్తేగిస్తే రెండు జతలు పడుంటాయి

కాబట్టి నువ్వో కొత్తజోడు — ఫస్టుక్లాసు విలేజ్ మేక్ గురుదక్షిణగా అర్పించుకుందికి సన్నాహాలారంభించవచ్చు. నేను యెంతమాత్రం అడ్డుపడను.

వెంకటేశం, కొంచెం విసింటూ జరుగు, ఓ కబురు చెబుతా... చూడు, నేను వెనక్కి తిరిగిజూస్తే బావుండదు గాని, ఈపక్కన మండపంమీద కూచుని మన కబుర్లాలకిస్తున్న చౌదరిగారు ఇంకా అక్కడే ఉన్నాడా లేచి వెళ్ళిపోయాడా... ఆ - మరేంలేదు. పట్నంలో ఓ బైస్కోపు కంపెనీలో ఆయన పాపలా వాటా పెడుతున్నాడని విన్నాంలే. నాలాటివా డెక్కడున్నాడని పోల్చుగోలేక, మళ్ళా డైరెక్టరుకోసం వెతుక్కుని డబ్బు తగలేసుకుంటాడన్న జాలికొద్దీ - నేను బొత్తిగా నివురుగప్పిన నిప్పులాటివాణ్ణయి పోతున్నానుగదోయ్. వెధవది అదేచిక్కు. మోడెస్టీ మహాలావు. ఆ మాట వాళ్ళు పోల్చుకోవాలి. కోటి నదులు ధనుష్కోటిలో నుండగ అన్నాడు త్యాగరాజువారు. అదే గమ్మత్తు. ఒళ్లో బిడ్డణ్ణెత్తుకుని ఊరంతా వెతికినట్టు నేనిక్కడే వుండగా చౌదరిగారు డైరెక్టర్లకోసం వెతకడం ఏవిఘునం గనక - తరవాతాయన నాలిక్కరుచుకోలేక ఇదవాలిగదా.

పూజా నమస్కారాల్లేక బూజుపట్టున్నానుగాని నవేజ్జం పెడితే నా **మహిమ** చూపిస్తానన్నాట్ట వెనకటికో దేవుడు. ఎవడో జ్ఞాపకం రావటంలేదు. ఐనా కాకపోయినా ఒకడా ఇద్దరా. తెలుగువాడికి నాయకు లెందరున్నారో దేవుళ్ళూ అందరున్నారు. అల్లాగ్గా ఎవడో ఒహ తలమాసిన వాడు నాలుగెకరాలు నాదిగాదనుకుని యిల్లా పారేసినట్టా యనా, మళ్ళీదాన్ని పదహారెకరాల పొలంగా ఫిరాయించు కునే వసతి చూపిస్తాను. లేకపోతే ఈ జన్మకిహ ఈ టాలెం టంతా వృథాయే. ఆనక తెలుగువాళ్ళు యావన్మందినీ

సభ జేసుకుని అయ్యో ఇంతటివాడు మనమధ్యనే తిరుగుతూ ఉండగా కానుకో లేకపోతిమే అని సమిష్టిగా ఖేదించాలి. అయ్యో గిరీశవంతవాడుండగా ఒక గోల్డు మెడలిచ్చి మన్ని మనం గౌరవించుకోలేకపోతిమే అని ఆసేతు హిమాచల మున్నూ కుమిలి కుమిలి దుఃఖించాలి. హన్ననా్న! వాడిచేత ఒక్క పిక్చరు తీయించుకుంటే బాగుండేదే, ఎంత పొరబాటైపోయింది. ఈ పాటికి అగ్గురారం భూవ్వులన్నీ కొని పారేదుంగదా అని ఈ వూరనున్న అడ్డమైనవాడున్నూ నాలిక్కరుచుకు విలవిల తన్నుకోవాలి.

యేంజేతును వదినా. నాకమాటుకు యిష్టంవాఁ ఈలా యావన్మందినీ దుఃఖసముద్రంలో ముంచడం? భస్తే మన సొప్పదు. సర్వేజనాస్సుఖినోభవన్తు అన్నాడు శాస్త్రకారుడు. కాని ఎలా వుంటారి. అందరూ అజ్ఞానాంధకారంలో మునిగి నా ప్రజ్ఞ పోల్చుకోలేకుండా వున్నారాయిరి. వాళ్ళ కన్ను తెరిపించడానికయినా ఒక్క పిక్చరు నా అంతట నేను నష్టానికైనా త్యాగంచేసి తీసి చూపించడం ధర్మం. మీరే చెప్పండి ధర్మవాఁ కాదా!

అవునా?... అయినపుడు ధర్మపాలనకు ఈ వెధవ డబ్బు అనేది అడ్డుపడుతోంది. మరేవీఁలేదు. నేను పిక్చరు మొదలెట్టి రెండురీళ్ళు అంటే - మీరు స్నానంజేసిన బట్టలతోనే అలా మడిగా వనలక్ష్మిలా అలా...అలా... పెరట్లో పాదులికి నీళ్ళోసి గుమ్మడేడీ పాటపాడి అంతలో పెరటిదోవన జొరబడుతున్న హీరో గిరీశాన్ని అలాఅలా ఓరకంటజూసి

దోరనవ్వు నవ్వి చెంగున లేడిలా గెంతేసి వంటింట్లోకి వెళ్ళి పోయేటంత మేరా బయస్కోప్ తీసినట్టాయినా - అంతే ఇహ మరి మీ డబ్బులోది కాండబ్బు కదపనక్కర్లేదు. డిస్ట్రిబ్యూటర్లే - అంటే పెట్టుబడిదార్లు వచ్చి పడిపోయి, గిరీశంగారూ ఇహ మీరు కాణీ పెట్టడానికి వల్లకాదు. పెడితే మా మీద ఒట్టేను. ఇందండి చిల్లరఖర్చులికి ఈ లక్ష ఉంచండి. మీరూ మిస్ బుచ్చమ్మగారూ స్టూడియోకి రావడానికి ఫేషైన బగ్గీ తెప్పించాం చిత్తగించండి అఁవటాని కాళ్ళావేళ్ళా బడ తారు.

...ఎవరదీ ప్రొడ్యూసర్ చౌదరిగారా! వీడీ దారిన పోతున్నాడేవిఁటి చెప్మా! నన్నాహకంట కనిపెడుతున్నాడా లేక ఈ వెంపు న్యూ టాలంట్ల కోసం హంట్ చేస్తున్నాడా. వీడికో రస్సా వేసిచూద్దాం. మొన్నటి లెక్చరు వీడిమీద పనిచేసి వున్నట్టాయినా ఈ దెబ్బకి దారికొస్తాడు, లేదా నా లెక్చర్లు దున్నపోతుమీద వానే అనుకుంటే సరి. అయినా దున్నలున్నాయని వాన కురవడం మానుతుందా యేవిఁటి? ఇదిగో వదినగారూ, నాకు రాచకార్యాలున్నాయి గాని మీ రిహ ఔట్‌ఫీల్డులోకి - అనగా తెరలోనికి నిష్క్రమించి వేగిరం ఓగిరంబును సమకూర్పుడు... వాట్ మైగాడ్ డైలాగులు మహాపసందుగా పడుతున్నాయే అయాచితంగా. శుభ శకునం గాబోలు! విష్‌యు గుడ్‌లక్ గిరీశం! నో, సినిమాలో రూజ్వెల్టన్నట్టు - చ్ఛార్జ్!

అయ్యో! చౌదరిగారు, గుడ్‌మార్నింగ్. ఏవిఁటలా చుఱుగ్గా అడుగేస్తున్నారు... ఆ పిక్చరు కప్పుడే అవుడ్డోర్

షూటింగారంభిచారా యేమిటి... కాదా మరేమిటీ వాడా వుడీ! ఏమో, మిమ్మల్ని చూస్తే అలా అనబుద్ధేసింది స్మండీ. చూశారో లేదో ఒఖ్ఖడుగిటి కెళ్ళి అద్దం చూసుకోండి! మీ కప్పుడే యేస్ ప్రొడ్యూసరు కళ ఉట్టిపడుతోంది. కక్కొచ్చినా కళ్యాణం వచ్చినా మరాగదన్నారు. సినిమా కూడా అంతే! ఆరోజు రాకనేపోవాలి, తీరా వచ్చి పడిపోయిన మరిహ దాన్నడ్డడానికి బ్రహ్మకూడా శక్యం కాదు. అర్జెంటు పనా, పదండి నేనూ నాలుగడుగులు వేస్తాను. బిఫోర్ సప్పర్ వాకెమైల్ అన్నాడు ఇంగ్లీషువాడు ... చూశారూ ఏడడుగులు కలిసివస్తే వారు వీరవుతారన్నాడు. అంటే నేను చౌదరి, మీరు గిరీశంగా ఫిరాయింపై పోతామని గాదు, మన మిద్దరం ఏకమైపోయి ఏదో మహా ఘనకార్యం - అనగా లక్షలు గుమ్మరించేసే బాక్సాఫీసు హిట్ పిక్చరు తీస్తామని తాత్పర్యం. బ్రహ్మదేవు డిలా రాసిపడేశాడు మనదేవుంది. మనం నిమిత్తమాత్రులం. కాపోతే నేను బొంబాయివాళ్ళకి పిక్చరు తీసిపెడతానని మాటివ్వడవేఁవిటి, తీరా అంతా సిద్ధవయ్యాక ఛస్ ముందుమాతృభాషలో తీయ్యందే నేను మరో భాషకిరానని నేం దాన్ని కాలదన్ని చక్కా వెళ్ళిపోయి రావడవేఁవిటి - అందాకా చోద్దెం నాకోసం మీరూ, మాకోసం నేనూ వెతుక్కుంటూ ఇందమ్మట 13 వ రీలులో హీరో హీరోయినుల్లా తిరగడ వేఁవిటీ, అంతా ఘటన కాకపోతే.

మీ కలా రాసిపడేసుంది నాయనా చౌదరీ కోటేశ్వరుడివి కమ్మని, వద్దంటే తప్పుతుందా...ఏవో సందేహం బాధి

స్తోంది మిమ్మల్ని. జనాభాకి నచ్చేపిక్చరు పీడు తియ్యగలడా మనసా అని తర్కిస్తున్నారు కాబోలు. యంతమాటను కున్నారు. అసలు ప్రజలనగా యవరంటి ఉట్టి గొర్రెలమంద. ఆమందకి ముందుగొర్రెలం మనవేఁ. మనఁవెలానడిస్తే అవలా వెళిపోయొస్తాయి. కాకపోతే అవెలానడిస్తే మనవలా నడిచి వాటివెంట పోతాం. ఇదీ ఇందులో ధర్మసూక్ష్మం. ఇహ పోతే ప్రజలకి ఏదినచ్చుతుంది అన్నది పసిగట్టడం ఏ మాత్ర మున్నా బ్రహ్మవిద్దె గాదుగదా. రీసెంట్ హిట్‌లు నాలుగు చూసుకుని అవే తిరగేసి మరగేసి వాళ్ళ యదాన కొడితే సరీ - అంథా గుర్రప్పందాల టెక్నిక్కనంటే నమ్మండి.

మరోహటి - ఈ ప్రజలున్నారే వాళ్ళంతా సుబ్బర మైన తిండికీ, గుడ్డకీ, కొంపకీ మొహంవాచి ఉంటారన్న మాట. అంచేత అంట్లుదోవేఁ అప్పలమ్మకి కూడా అట్లా అంట్లు దోవుతున్నప్పుడు జార్జెటుచీర చుట్టబెట్టండి. జోస ఫైనుచేత బర్మిస్ సిగ చుట్టించండి. హీరో రిక్షావాలా అయినా పోలీసుఅయినా గుమాస్తా అయినా సరే సుబ్బర మైన గాబర్డీను సూట్లుకుట్టించి మొహాని కింత పవుడరు మెత్తండి. జనం మంచిఇళ్ళకి మొహంవాచి ఉంటారు గాన మనబాబు సామ్మేగదా పోయేది — పెద్ద భవంతులు కట్టిం చేయండి. అందులో అద్దెకుండేది ఎవడైనాసరే, ఇదిగో ఇలాటివేళ కొందరు దుష్టులొచ్చి ఎన్ జీ వో గాడికి ఇంత భవంతెలా వస్తుందంటారు. వాళ్ళమొహం వాళ్ళకేం తెలీదు. జనం డాన్సులకి మొహంవాచి ఉంటారు. ఓ అర

డజను డాన్సుల్లాటివి గుప్పించెయ్యండి. జనం పాటలంటే చెవి కోసుకుంటారు. పద్యాలుకూడా తోసేసి రెండు చెవులూ కోసుకోమనండి. ఇన్ని ఉన్నాక ఇంక కథా కాకర కాయకూడా పెడితే మొహం మొత్తిపోతుంది. ఈ విధంగా తీసి పారేద్దాం. అయితే ఏడుపుకీ కష్టాలకీ కూడా మొహం వాచి వుండకపోయినా అవిమాత్రం బాగా ధట్టించాలను కోండి.

ఆ తరువాతంటూరా మందే రాజ్యం. నాలుగు డబ్బులు గోల్లుకున్నాక మనమాటకి అడ్డెక్కడ మనపేరుకి ఒడ్డెక్కడ. మనం తీసినవే కళాఖండాలు. మనం తీసినవే హిట్ పిక్చర్లు. మనవేఁ మహా ప్రొడ్యూసర్లం. మహా డైరెక్టర్లం. మహానటులం. కాదన్న కళ్ళన్న యవడండీ. దేవతా వస్త్రాలని ప్రశస్తిజేసినట్టే ప్రతి అడ్డవైనవాడూ మనలోనూ మన చేష్టల్లోనూ స్వారస్యాలుతీసి ఒల్లిస్తాడు. ఇహ నాతర వాత అన్నీ హిట్ పిక్చర్లే. అంతా డబ్బే. మిమ్మల్ని దారిలో పెట్టేశాక మీరే డైరెక్షనూ, డైలాగులూ, మ్యూజిక్కూ, యాక్టింగూ అవలీలగా లాగవతల పారేస్తారు. నేనానక పోలిటిక్సులోకి వెళ్ళిపోతాననుకోండి. నాలాంటివాడు ఒక్కఫీల్డునే నమ్ముకోని అంకితవైఁపోతే మిగతావాళ్ళు వూరుకోరు. అంచాత నాలుగూ చక్కబెట్టు కోవాలి. ఆలస్యంచేయక నన్ను బుక్ చేసుకుని అడ్వాన్సిచ్చి ఆకట్టేసుకోండి. ఒక ఘడియ ఆలస్యవైఁతే రేటు లక్షల్లోకి వెళ్ళిపోతుంది... అంతేమరి. ఏవిఁటనుకున్నారు. ఫీటు బట్టే రేటు. ఫిలిం ఫీల్డులో ఇవాళ ఆరుకాన్లు తీసుకుంటాం.

శేపు పిక్చరు హిట్టయితే అరవై వేలు గిట్టవంటాం - హఠాత్తుగా ప్రజ పెరిగింది గాబట్టి. అంచేత జాగ్రత్తపడండి. అప్పుడే నేను ఫీల్డులోకి దిగుతున్నానని విని చాలమంది ప్రొడ్యూసర్లు ఎగబడి నాకోసం వేటాడుతున్నారట. ఏ నిముషాని కెవడొచ్చినా గెద్దలా తన్నుకు పోతాడు వెనక విచారించి లాభంలే...

అరే! వీడా! వీడెక్కడ నించొచ్చి పడ్డాడోయ్ భగవాన్లూ... డామిట్ సందు మళ్ళడానిక్కూడా సావకాశం చాలదే... ఆయ, నమస్కారం, అనెక్స్‌పెక్టెడ్ లక్ ! ఏమిం అదృష్టం! సుబ్బయ్యగారూ, మిమ్మల్నిక్కడిలా కలుసుకుంటానని కల్లోకూడా అనుకోలేదు. మీ ప్రశస్తే చెబుతున్నాను చౌదరిగారికి...

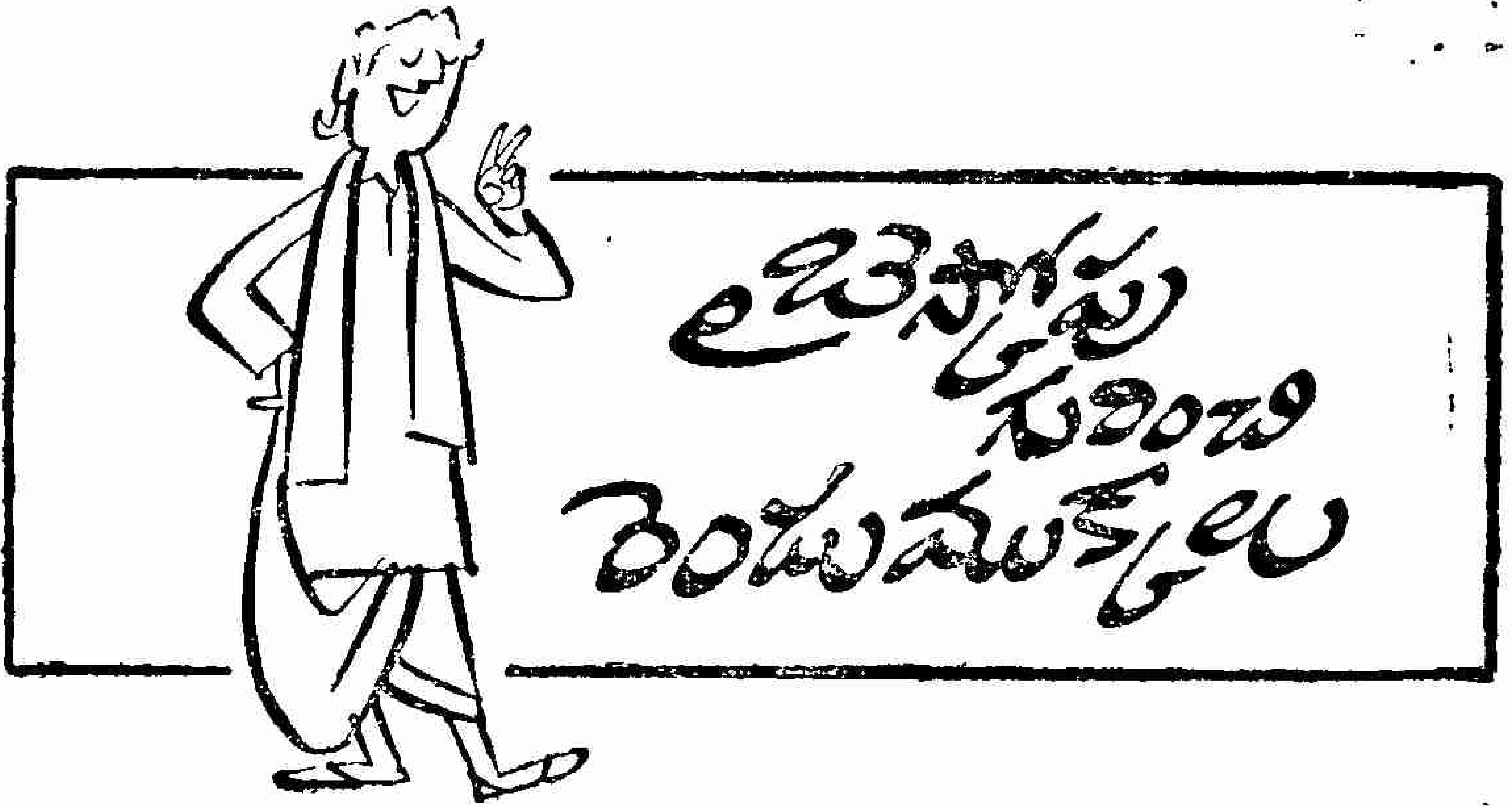
*   *   *

అలా పోయేటపుడు కాబోయిన హీరోయినొకర్తె కాదు కూడదని పట్టుబడితే ఆవిడ ప్రొప్రయిటరు తాలూకు హీరోయినని పసిగట్టలేక - సరే రమ్మన్నాడు. బొంబాయిలో ఆలిండియా లెవెల్ మీద పిక్చరు తీసి ఇంట్రడ్యూస్ చేద్దామని. తీరా ఆవిడ ఇంటర్నేషనల్ లెవెల్లో పిక్చరు తీయించి వేషం కడదామని అట్నించటే వెళ్ళిపోయిందనుకోండి. ఆ తరువాత గిరీశం చాలా క్షోభపడ్డాడు. ఎంతో పశ్చాత్తాపపడ్డాడు. ఆ వేడికి నిజంగానే ఉష్ణవొచ్చి వాడిలో దుష్టతనాన్ని కొట్టేసింది.

...చిత్తం. ఒప్పుకుంటానురైటే... అక్షరాలారైటే... నేనే భోజకాళిదాసునైతే మీ తిట్టుకవితకు అక్షరలక్ష లిచ్చి

పైపెచ్చు క్షమాపణ చెప్పుకుందును. ఇంకా రొఖ్ఖం జత పళ్ళేను తప్ప... యాస్. యువార్ రైట్. కొంతకాలం క్రితం గిరీశం అనే ఫూలిష్ యంగ్‌మాన్ వొకడు వుండేవాడు, చాలా తెలివైనవాడు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే జీనియస్. అయితేనేమి, వాడి దురదృష్టం వల్ల కూడని మాటలు విని తప్పుదారినపడి మీవంటి మహానుభావుల ఫిలింప్రొడక్షన్‌ను మధ్యలో వదిలేసి ఆవేళకి తన చొక్కా జేబులో కొంత కంపెనీ పైకం ఉన్న సంగతి కనుక్కోలేక దారి తప్పిపోయిన మాట వాస్తవమే. పరిశుద్ధ హృదయంతో తిరిగి కళారాధనకు జీవితాన్నంకింతం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు. ఇప్పుడు కొత్తప్రొడ్యూసరు, బ్యూటిఫుల్ విలేజి, బ్యూటీ హీరోయిను, చక్కని కథ సమకూర్చుకొన్నాడు. ఆ గిరీశవేఁ ఈ గిరీశం. స్వర్గానికి ఒక చీడీ తరవాయిగా ఉన్న నన్ను తిరిగి పాతాళానికిలాగడానికి ఈ సుబ్బన్నగారు నా పురాకృతంవల్ల ఇక్కడ ఆవిర్భవించారు. నావంటి రిఫార్మ్‌డ్ జీనియస్సులను ఎంకరేజ్ చేసి పైకి తేవడం తమకు బిరుదుగాని నన్నూ అల్లావాడిగాచూసి డ్రాప్ చేయడం న్యాయం కాదు. ఐ క్రేవ్ యువర్ మెర్సీ చౌదరిగారూ, ఐ క్రేవ్ యువర్ మెర్సీ... చిత్తం దాన్దేముంది, పశ్చాత్తాపం అన్నాక పశ్చాత్తాపవేఁ. ట్రూ రిపెంటెన్సు ట్వెంటీ ఫోరవర్స్ చాలదాండి... వాట్ అంతే?... లాభం లేదా?...

డామిట్ కథ అడ్డంగా తిరిగింది.

ఐరనీ ఆఫ్ లైఫ్ అంటే యిదేస్మీ వెంకటేశం – కాకపోతే ఏవిటి చెప్పు. లాస్టియ రీసీజన్‌లో నేనెక్కడున్నాను. ...కోడంబాక్కంలోని పెలేషియల్ బిల్డింగులో, హోరున కురుస్తున్న వానచూస్తూ ఫ్రెంచి విండో పక్క నిలబడ్డ నాకో మంచి విస్కో పక్కనుంటే మహాకావ్యాలు రాయగల్ననిపించింది. తీరా ఈరోజున రెండువరాలూ గ్రాంటు అయ్యాయిగాని...ఏవిఁలాభం. అన్నీ వున్నాయిగాని ఐదోతనం తక్కువన్నట్లు...ఛ. అవాచ్య మప్రతిహతమగుగాక ...దేవుడు వరమిచ్చాడు. గాని పూజారిణి బుచ్చెమ్మ వదిన ఆమోదించటంలేదు. నాకేవిఁలే మధ్యస, లోకాని

కాళ్ళసిని మహాకావ్యాలు లభించకుండా పోతాయి ... కాళి దాసు పిక్చరు చూశావోలేదోగాని అదిచూస్తే అతగాడి కీలకం తెలిసింది. అంథా వైపు వైపు ఇన్‌స్పిరేషనేనష. నేనప్పుడే అనుకున్నా. ఎంత కాళిదాసైనా ఒంటిచేత్తో ఇంత ఘనమైన బుక్కు లెక్కడరాయగల్డులే ఆడ చ్చెయిజేసుకో పోతేనూ అని...

చూశావూ చూశావూ కాళిదాసు పేరెత్తగానే కవిత్వం తన్నుకొస్తోంది. మైడియర్ వెంకటేశం! ఇప్పుడు నీకీ రెయిన్, అనగా వర్షం యలా కనిపిస్తోందోయ్! భూలోకంలోని బ్యూటిఫుల్ యంగ్ విడోస్‌కోసం దేవతలు హోరున దుఃఖాశ్రువులు రాలుస్తున్నట్టు కనబట్టంలేదూ? మీ సిస్టర్ మనసులో గాఢంగాను, ఫేసులో లీలగాను గోచరించే భావాలను ప్రకృతే నటించిపెడుతోందోయ్. కాని ప్రదర్శించేందుకు భావాలుండి, ప్రదర్శించగల ప్రజ్ఞ కూడా ఉన్న మీ సిస్టరు నేటి సినిమా యాక్ట్రర్లలా ప్రకృతినీ సెట్టింగునూ తోడుగా వాడుకోవడం శుష్కదండగ సుమీ.

మన సినిమా యాక్ట్రర్లయితే బాధ, ఆవేదనవంటి మనస్థితులను గాఢంగా ప్రదర్శించవలసివస్తే ఎన్నో హంగులు చేసుకుంటారు. కామెరా టిల్ట్‌లు చేయిస్తారు, గిర్రున తిప్పుతారు. సూపరింపోజులో రైళ్లు పరుగెత్తినట్లు చూపిస్తారు. మొహంమీద గిర్రున తిరుగుతున్న పంకా నీడలు చూపిస్తారు. ఇవన్నీ చాలక అరవై వయొలిన్‌లు, ఇరవై క్లారినెట్ల నేపథ్యపాటలతో గొడవచేయిస్తారు. ఇన్నీ చేసినా భలానాపాత్ర చాలా బాధపడుతోంది. గావున

దేవుడా మనవుఁన్నూ దుఃఖించాలి గాబోలు అన్న జ్ఞానం ప్రేక్షకులకు కలగటంలేదట. మరి అంచేతనుగావును ఇటుపై సినిమాల్లో ఏడుపుసీనులూ గట్రా నడుస్తున్న సమయంలో ఆదిచూస్తున్న ప్రేక్షకుల్ని కుట్టిందికి నల్లుల్నీ గిల్లి రక్కి-బాధ పెట్టిందికి కిరాయి జవానుల్నీ పెడతారట.

అప్పటికిన్నీ-డా తెరమీద నటులబాధ చూసి జాలి పడలేని మొండిఘటాలుంటే, వాళ్ళ అయినవాళ్ళో కాని వాళ్ళో హరీమన్నారని వాళ్ళ చెవుల్లో వూది భోరున ఓసారి ఏడిపించి కళ్ళుతుడుస్తారట. ఇదికూడా డైరెక్షను యాక్టింగు కళలో భాగవేఁ. కానీ గిరీశంలాంటి డైరెక్టరాక్టరూ బుచ్చెమ్మలాటి బ్రహ్మాండమైన నటీ వడి కడితే ఇవన్నీ సుమ్మ-దండుగే. అసలపుడు మేం చూపించడానికి లోకంలో ఉన్న బాధంతా చాలదు; లోకంలో ఉన్న ఆనందం అంతా పోగేసినా మాకు ఒక ఎక్స్‌ప్రెషన్‌కి చాలదు. ఏవిటను కున్నావో మరి...

యేవిటోయ్ వెంకటేశం. నేను ఎప్పుడూ మూడ్ లోకిరాను. రాకరాక వచ్చి పుంజుకొని అక్షరలక్షలయిన ఉపన్యాసాలిస్తూవుంటే మీ సిస్టరలా వెళ్ళిపోతుందీ! విన్నది కాస్త కాస్త హరాయించుకొన్నాక మరికాస్త విందా మనా!...

యవరూ ఫాదరిన్లాగారా! అంటే పూజనీయులని లెండి! దయచెయ్యండి. హరాయించుకోవడం — అనగా డైజేషన్ గురించి మీవాడికి లెక్చరిస్తున్నాను. ఇదిసైన్సు

లెండి. అబ్బో దొరల కళ్ళకున్లేని విషయంలేదు ... అదే అదే. ఇలా మసాబుగా ఉన్నరోజున కాస్త తిండి, చిరు తిండి తగ్గించుకోవాలనిన్నీ లేకపోతే అరగదనిన్నీ చెబు తున్నాను... తిండే చిరుతిండి సయిజుకి తగ్గాలి. మరి చిరు తిండి కూడనే కూడదన్నారు ఎల్ఫిన్స్టన్ దొరవారు.

చిత్తం. మీరన్నది విలువైనమున్కే కానీండి ఈ కాలప్పిల్లలలా హరాయించుకోలేరు. వీళ్ళంతా కుర్రసజ్జు. వట్టి అర్భకులు...

...ఎవడండీ అంతమాట. టంటూ. తమవంటివారింట ఆశ్రయంపొందుతూ వెధవ కెంటు సినిమా మానేజర్ని చేబదులడగడం నాకేం ఖర్మవండీ. ఏదో పొరబాటై యుండాలి. ఆఁ. ఏంకాదూ, నిన్నగామోసు అలా షికారు కెళ్తే వాడు గనబడి బలవంతాన టీ గ్రటా పట్టించి ఈ గవర్నమెంటు యక్సయిజున్నూ, దానివల్ల హాలువాళ్ళకి పడే సుంకం గురించిన్నీ అడిగాడు, ఆ వేడిలో సర్కారు వాడికి ఉద్దూ లెక్కదీసి మరీ నాలుగూ అనేశాను. ఎదట లేకపోయాడుగాని ఉంటే డంగైపోయేవాడు. ఆ పైన పన్నులూ ఒన్నులూ పడితే నీకేమయ్యా మహారాజాలా జనం నెత్తికి తోసెయ్. టిక్కెట్టు పెంచిపారేయ్. అటు సర్కారువాడిముందు నీ ఆబోరు దక్కుతుంది. ఇటు అడ్డమైన చెత్తసినిమాలనీ చూసి మన ఇండస్ట్రీని చెడుదారిలో నడుపుతున్న ప్రేక్షకులికి జుల్మానా వేసినట్టున్నూ ఉంటుంది అన్నానా.

అంతే వాడానందం పట్టలేక ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయి కాళ్ళమీద పడ్డంతపని చేశాడు. నాఋణం తీర్చుకోలే నన్నాడు. ఆనక అయిదూ పదీ కావలిస్తే ఋణం పట్టికెళ్ళ మన్నాడు. ఒద్దు మొర్రో అగ్నిహోత్రావధాన్లుగారు నీ డొక్క వాలికజ్జేయించేస్తారని నేను, కాదు మొర్రో అని వాడూ. చివరికి నాకు తెలీకుండా నా కమీజు కేవన్నా అంటిం చేశాడు గావును. ఆ నోటలాగే నాతో బాటు వచ్చిఉండాలి. ఇచ్చేద్దాంలెండి. మీ రిమ్మన్నారని పిన్నిగారి నడిగుచ్చుకుని వాడి యదాన కొడతా నదెంతసేపు.

*　　　*　　　*

తరువాత మరొక్క విషయవండి. నిన్ననే మనవిచేదా మనుకున్నాను. సర్కారువాళ్ళు, నా వంటి జీనియస్‌లు మంచి ఫిలిములు తియ్యడంకోసవని బాంకిలో ఇరవై లక్షల్లాగ రేశా రట. వచ్చి కావలసింది తీసుకుని అఖండవైన కళాఖండవోటి తీసుకోవలసిందని ఉత్తర్వైంది పైనించి. అంచేత బహుశా నేను రెండ్రోజుల్లో బయల్దేరాల్సుంటుంది. సర్కార్నించి మణియార్డర్రాగానే — మనియార్డరే వస్తుందో మనిషే రొఖ్ఖం పట్టించుకొస్తాడో చెప్పలేననుకోండి.

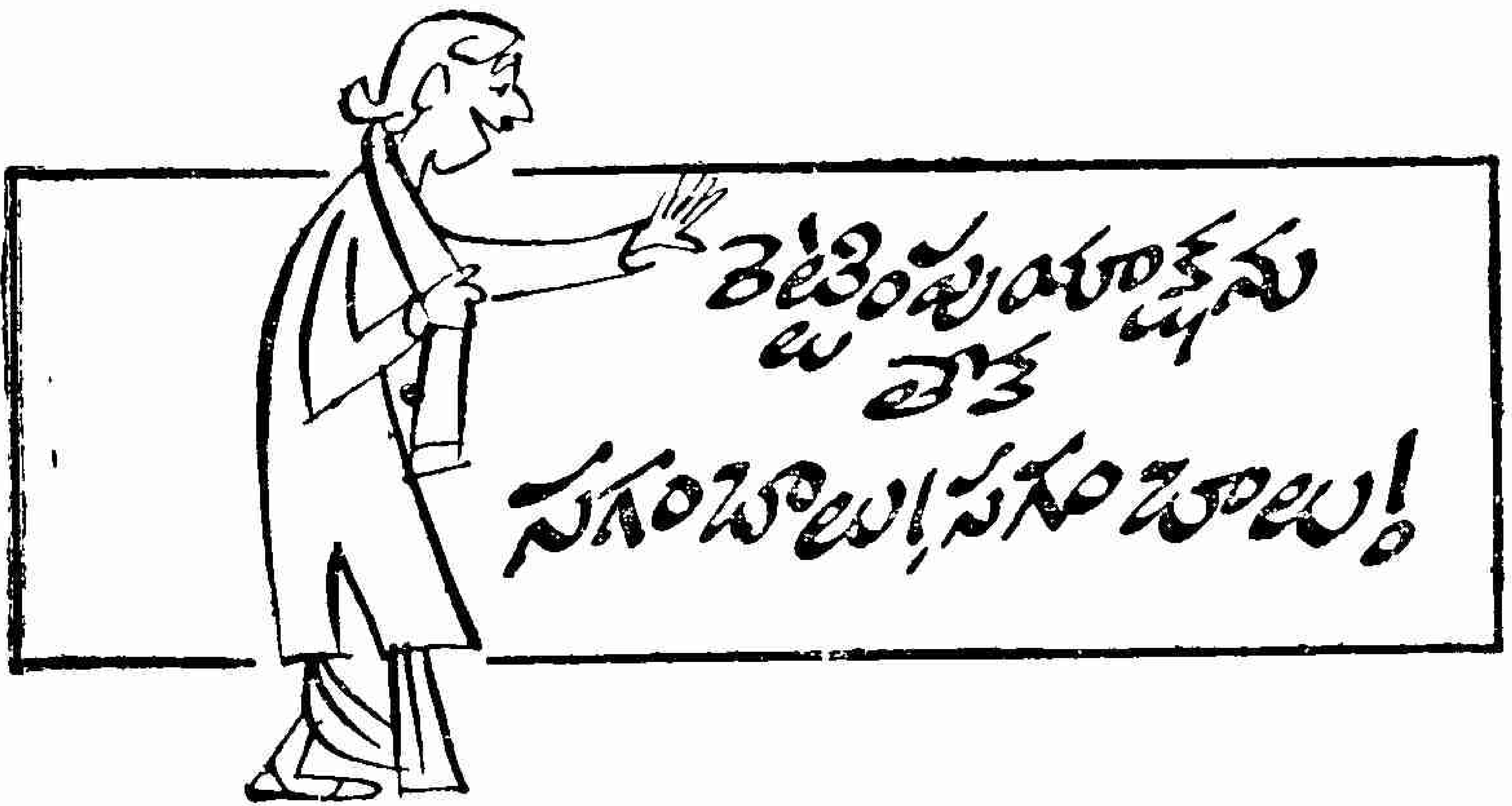
ఏవన్నారూ! అందరికీ ఇస్తారా అనా, ఆహాఁ. వారనడం అలాగే అంటున్నారు. అయితే ముందస్తగా తలతో కా వున్న ఓ కథా, దాని కమామీషూ కాగితమ్మీద పెట్టి చూపించినమీదటనే డబ్బు చేతిలో పడుతుందని షరతు. నా వంటి పెద్దవాళ్ళకక్కరదనుకోండి... ఏం. అంచేత డబ్బాళ

వున్న ఏ ప్రొడ్యూసరు ఆ పని చేయగల్డు. అసలు కథలకే దిక్కులేదు. పైపెచ్చు తలా తోకా వున్న కథ తెమ్మంటే ఎలా తెస్తాడు. నిజానికి నవ్వుకుంటున్నారు ఇండస్ట్రీలో అంతా. ఇదెన్నడేనా కన్నావా విన్నావాఁ విడ్డూరం గాపోతే. సినిమా తియ్యకుండానే కథేమిటంటే ఎలా చెప్పగలం అవఁటాని.

అంచేత చెప్పొచ్చిందేవిటంటే, నాకా మనియార్డరొచ్చేలోగా తవరో హస్తం...

చిత్తం చిత్తం. దానికేం అలాగే తరవాత మాట్లాడదాం ...

బాస్! బస్ బస్ బస్ బస్! చాలు. కొళ్ళలు కటిట్.

తెగ్గోశివతల పారీయొచ్చు. రేయ్ బాయ్! నాలుక్కుర్చ లవతల వెయ్యి. వారూ వీరూ కూచుంటారు. హబ్బ థగ వుడక పోసిస్తుంది గదండి సార్! గుడ్డిలో మెల్ల ప్రొడూసరుగారి చూపుల వేడికూడా లేదు. మన్లో మనమాట. అది కూడా వుంటే ఈ హైపవర్ లైట్లకి తోడై నాలా టర్భకుల్ని మాడి చ్చంపేసును. పదండి సార్ ఒక్క నిముషం రెస్ట్ తీసుకుందాం. రెస్ట్ ఫస్టన్నాడు ఎవరెస్ట్ హీరో టెన్సింగ్ నార్కే.

చూడండి కామెరామన్‌గారూ, ఇపుడు తీసిన షాట్ అలాగే ఉంచండి. బహుజాగ్రత్తసుమండీ. సెటప్ మార్చికం జేం. మరో షాటు కూడా సరదాగా తీదాం. టెన్ మినిట్స రెస్ట్.

బాయ్ ...గారికి కాఫీ, నాకొక్క్ట 'గట్రా' పట్రా. ష్ హమ్మయ్యా. షమ్మయ్యా. ఝువిటో సార్. మా రోవింగ్ డైరెక్టరుగారింకా నెక్స్టట్ షాటు ఎలా తియ్యాలో ఫోన్ చేయనేలేదు. నాకు ఎక్స్పిరియన్స లేకొక్కదుస్మండీ. ఆయ నేదో వెయ్యిళ్ళపూజారిగా తీరికలేక టెలిఫోనమీా చ్చెబుతూ ఉంటూ, బాబ్బాబు కాస్త రెండు కాల్ షీట్లు సాయంపట్టమని మోకాళ్లా వేళ్లా బడ్డాడు. ఉపకారాని కొచ్చినపుడు మనవేల హద్దుమీారాలి. మీాగ్గాబట్టి ఇందులో కిటు కర్థమైంది.

యీావంటూరూ ? ఇపుడు తీసిన షాట్ బాగుందా అనా ? యంత మాట శలవిచ్చారూ. టెర్రిఫిక్‌గా అనగా భయంకరంగా వుంది. ఇంగ్లీషిడియం స్మండీ. ఆ నుడికా రాన్ని తెలుగులో వెటకారంగా అర్థంచేసుకోగల్రు జాగ్రత్త. వెధవ దిదో చికొక్కచ్చిందండీ. ఈ యింగ్లీషుని మాస్టరు చేసిన వాళ్ళందరూ తెలుగు పూర్తిగా మర్చిపోవడం చాలా అవసరం. అంతవరకు మనం బాగుపడం. వెధవది ఓ భాషలో సొంపు రెండో దాంటో కంపు గదా! పెడర్థా లొస్తాయి. ఇవేవన్నా పిక్చరులో డైలాగులైతే భరవాలేదు. పెడర్థా లొస్తే సంతోషిస్తాం, అస లవి లేకపోతే మజాయే లేదు గదా! మనకి ... ప్రమాణక పూర్తిగా చెబు

తున్నాను. మీరు అన్యథా భావించడంవల్లనో, కాఫీ బాగులేనందువల్లనో మొహం అదోలా పెడుతున్నారు గాని, మనసులో మాట చెబుతున్నాను. నాకసలు మాట దాచుకోడం చేతగాదు. నిష్కర్షగా అనేస్తాను. అందికే ఇలా వుండిపోయాననుకోండి. చెప్పొచ్చిం దింవాకపాటులో మీ యాక్టింగు బ్రహ్మాండంగా వుంది. సరిపోతుందా అని మీరు సందేహపడ్డారుగాని, కొల్లలు. రెండాటలకి సరిపడా వుంది.

సార్. దిస్ పూర్ బాక్వర్డ్ కంట్రీ కాబట్టి మీరింకా ఇలా వుండిపోయారు గాని, నిజంగా నేనే ప్రొడ్యూసర్నయితే ఆ యాక్టింగుకి రెట్టింపు రేటిద్దును. మిమ్మల్ని యాభై వేలకి బుక్ చేస్తే మీరు లక్షరూపాయల యాక్టింగుచే సినతల పారేస్తున్నారు. మీ కొంకబెట్టింది కా అష్టావక్రుడికూడా చేతనవదు. ఏవంటారు. నామాటబద్దవైతే మీ హీరోయినుగా ర్నడగండి. లేపోతే మీ ఆప్తమిత్రుణ్ణి కనుక్కోండి. మీలోవున్న లోపంవల్లా ఒహాటే. నాలాగే మాడెస్టి మహా లావు మీకూను. మరీ అంత వినయం తగదు. మీరు సెట్టుమీద కొచ్చాక యాభై అయిడియాలుకూడా ఇవ్వరు. మీకున్న అనుభవానికెన్ని చెయ్యొచ్చు ... వెధవది ఈ డైరెక్టరుగాడి న్నిల్దీసడిగితే ఒకొక్కడు పదిపిక్చర్లకన్న తీసుండడు. మీరు వీళ్ళని పాతికెట్టి గుణించినన్ని పిక్చర్లలో వేశారు.

అసలు హాలివుడ్లో అయితే మీలాటి యాక్టరు యేంచేద్దుడు తెల్సా? ఒహాకథ పట్టుకుని — కథ అంటే

అంతా ఉండి తీరాలని గాదు మాటవరసకన్నాను—ఓకథ పట్టుకుని, ఓ డైరెక్టరుగాణ్ణి వెనకేసుకుని ఆవఁటా, "ఇదిగో ప్రొడ్యూసర్లూ నేనున్నాను; ఆపైన ఓ కథుంది. ఇదిగో ఓ డైరెక్టరున్నాడు. కావలిస్తే మాచేత పిక్చరు తీయించుకోండి. కాండబ్బివ్వద్దు. రిలీజయ్యాక వసూళ్ళలో నూటికి నలభై నాకు, పదో పరకో డైరెక్టరికీ ఇవ్వండి" అంటారన్న మాట. హాలివుడ్‌లో అలాగే చేస్తున్నారు బాక్సాఫీసుస్టార్లు.

మీ బలంవల్లనే పిక్చరు హిట్టవుతోంది. గాబట్టి, ఏ పాతిక లక్షలో లాభాలొస్తే, పదిలక్షలు మీ వాటా. ఈ విధముగా చేసి హాలివుడ్డులో స్టీవర్టు గ్రేంజరుండును, అచ్చోటనే గారీ కూపరుండును గోటీశ్వరులైరి. ఆ నోమే మీరూ నోమవచ్చు...

పిక్చరు దెబ్బతింటేనంటూరా? ...తిన్నుగా!

అదీ సంగతి. అలాటి బేరంవుండి, లక్షలకి లక్షలు కురుస్తున్నప్పుడు. ఇందాక మనం తీసినలాటిపాటులో మీరు నటించిన దానికి మరి నాలుగురెట్లు చేసినా తప్పు కాదంటాను. ఈలోగా అంథటి హైరాణపడి - ప్రొడ్యూసరిక్కళ్ళెదుగట - మరీ ఇంతగా యాక్టింగు చెయ్యడం శుద్ధదండగ. క్రిమినల్ వేస్టు-ఓ క్రిమినల్లాయ రన్నట్టు.

అంచేత ఇప్పుడోటిచేదాం; ఇందాకపాటు మళ్ళీ ఓసారి తీదాం. అందులో మీరు యాభై వేల యాక్టింగే చెయ్యండి. వీలైతే అందులో బ్లాకు మినహాయించగా మిగిలిందే చాలు. ఇదీ అదీ రేపు ప్రొడ్యూసరికి చూపించి,

అబ్బాయ్ చూసుకో తేడా. లక్షరూపాయలిస్తే ఈ ఎక్స్ట్రా యాక్టింగున్న పాటు తీసుకోవచ్చు. కాదా యిమగో యాభై వేల రకం పుచ్చుకు సంతోషపడు అని నిష్కర్షగా చెప్పేస్తాను. ఈ గిరీశంగా డిలా అన్నట్టు మరెక్కడా అన మోకండేం! కొంపలంటుకుంటాయి. అవన్నీ ఎక్స్ ప్రొడక్షన్స్ వాళ్ళు షూట్ చేసుకుని మన పిక్చరు మీద పోటీకి వదలి దెబ్బతీయగలరు.

అమ్మా! మీ విషయవ్వూం అంతే, మీ ముగ్గురివద్దా నాకు చనువండి, యటువంటి దాపరికవున్నా లేకపోబట్టి ఇలా భయం విడిచి చెబుతున్నాను. మీరూ అంతే. హీరో వారితో కూడబలుక్కున్నట్టుగా, ఇప్పుడు చేస్తున్నదాంటో సగవేం యాక్టు చెయ్యండి. వీళ్ళ మొహానికిది చాలు. మీదాకా వచ్చిందో లేదోగాని-ఇప్పుడే ప్రొడ్యూసరు గిల గిల తన్నుకుంటున్నాడు మీ కెందుకో కోపం వచ్చిందని. మీరు పిక్చరుమీద ఏమీ యింటరెస్టు తీసుకోడంలేదుట. కథ ఎండింగుగురించి పేచీ పెట్టలేదుట. గ్లామర్ డ్రెస్తోటి డ్యూయెట్లు రెండు చాలవనీ, మూడుండాలనీ, ఓ సోలో సాంగు పిక్చరైజు చెయ్యాలనీ పంతం పట్టలేదుట. అల్లా వారిపిక్చర్లో ఇవన్నీ కావాలనిన్నీ లేపోతే రావనిన్నీ కబురంపిన ఆవిడ, మనతో పేచీలు పెట్టదేఁవీ? అంటూ ఆ వెర్రి బ్రాహ్మడు - అహోరాత్రులూ ఒక్కలా మథనపడి పోతున్నాడు. ఇపుడుగనక మీరు యాక్టింగుకూడా తగ్గిస్తిరా దాంకొచ్చేస్తాడు.

బాయ్! షాట్ రెడీ అయితే అలా అరవద్దని చెప్పు ఆ కామెరామాన్‌తో, దీపాలు వెలిగిస్తూ వుండమను. ఒక నిమిషంలో వచ్చేస్తున్నాం.

తరువాత, గురూజీ! మీతో కూడా ఒక్క మాట. ఈ మాటో తమాషా చేదాంవని ఉంది. మీరీమాటాస్యం జేసినపుడూ, మరీ ఆసెగాడిలా మొహం పెట్టకండి చెప్తా. పిక్చర్లో హాస్యానికీ, డైలాగులో విట్టుకీ మీకు నవ్వొచ్చిందన్న వైనం గుట్టుగా వుంచేసి, ఏవ్ హీ యరగనట్టు యాక్టు చెయ్యండి. ఈసారి ఆడియన్సు జోక్ పట్టుకుంటారో లేదో, సొంతగా నవ్వగల్లో లేదో చూదాం. ఓ చిన్న పరీక్షలాంటిదన్నమాట. దీన్ని గురించి పత్రికల్లో పబ్లిసిటీ యిప్పించొచ్చులెండి. సార్! మీరుకూడా హెల్పు చెయ్యాలీయనకి. ఈయన హాస్యగాడుగారనిగాని, హాస్యం చేస్తున్నాడనిగాని హీరోకి తెలిసినట్లు మీరు 'క్లూ' ఇవ్వద్దు. హీరో ఈ ఆస్సెగాడితో మాటాడినపుడు వీడో జడ్డివెధవ అన్నట్టు చూడకండి. వీణ్ణి ఉద్ధరిస్తున్నట్టు మాటాడకండి. అంథా సీక్రెట్ సుమండీ. జనవేంవంటారో చూదాం. ఆనక వెనకనించి పబ్లిసిటీ యివ్వచ్చు.

లాస్టు బట్‌నాట్ లీస్టు - విలన్‌జీ మీతో కూడా ఖుల్ట చెయ్యాలనుకుంటున్నాం సార్... అబ్బ అలా చూడకండి, నాకే భయం వేస్తోంది. మీ గెటప్పూ, యక్స్ప్రెషను చూస్తే చూడండీ ఇందాక షాట్‌లో విలను హీరోయిన్‌ని తీయ కబుర్లతో మాయజేసేమంది చూడండి- అక్కడో ట్రిక్కు చేదాం. మీరావిణ్ణి మాయచేస్తున్నట్టు

మాకూడా తెలీనివ్వకుండా చెయ్యండి. అంటే ఆడియన్సు కన్నమాట. ఆవిడ కెలాగా తెలీదుగా. ఝువిటో ఇలా జోకులు పడిపోతుంటాయి - మరేంలేదు. ఇందాక చేసింది బ్రహ్మాండంగా వుంది. ఎటొచ్చీ, అందులో నేను విలన్నిస్మీ అని క్లూ ఇచ్చే ఎక్స్ప్రెషన్లు రెండూ తీసేదాం. యవడు హీరోవో, యవడు కాడో జనాని కంతుపట్టకూడ దన్నమాట.

అంతకుముందరపాట్‌లలో మీరు దుష్టులని ఎష్టాబ్లిషుచేసే సీనులు రెండున్నాయిగా. అవే ఆధారాలన్నమాట జనానికి ఒకవేళ ఆ సీనులు తీసేస్తే, మీ రిందాకా చేసిన యాక్టింగుని మహారాజులా ఉంచుకోవచ్చు. సజెషన్‌లో పులితలకూడా తీసేదాం. బ్యాక్‌గ్రౌండులో నాగిన్ మూజికూ తీసేదాం. నన్నడిగితే మనవైదుగురువూ కూడ బలుక్కొని పైజెప్పిన ప్రకారం చేసినట్టాయనా - థ్రిల్లింగ్‌గా వుంటుంది. జనాన్ని షాకు చే సవతల పారెయ్యొచ్చు. వెనకనించి పబ్లిసిటీ ఇప్పిద్దామనుకోండి "ఎ ఫిలిం విత్ గ్రేటెస్ట్ ట్రిక్స్ ఆఫ్టర్ హూడినీ" అంవటాని మీ యిష్టం స్మాండీ. డైరెక్టరుకూడా మనం చెప్పొద్దు. టెలిఫోన్ యాండ్ రోవింగ్ డైరెక్ష నేగదా. నాల్రోజులు పోయాక నేనే బుకాయించి పారేస్తా, "బ్రదర్! అక్షరాలా నువ్వుఫోనులో చెప్పిన అయిడియా వేస్మి" అని.

ఇంకో రహస్యం. ఇది మహారహస్యం. నేను కవిగా రితో కూడా కుట్రచేసేను. పాపం వాళ్ళొహాళ్ళండీ. డవున్ ట్రాడెన్ పీపుల్ ...రాసిందే రాసినట్టు రాయలేక అవస్థపడు

తున్నారు. పాపం అక్కడికీ వెరైటీకోసవని ఇంటికెవరొస్తే వాళ్ళచేత్తో సీను రాయించి - మళయాళీ వచ్చినాసరే ఏదో వోటి అఘోరించమని ఆ తరువాద్దాన్ని తర్జుమాయించి - ఇస్తున్నారు. మన కవిగారు మంచివాడు. ఎక్స్ ఫిలింస్ వాళ్ళ కథలో ఓసీను మహాబావుందంటే మనక్కూడా రాసిచ్చాడది ... మందాంట్లోనే ముందరొచ్చేస్తుందనుకోండి. మర్చిపోయి రాసినా ఇంతేగద. కాన దోషం లవలేశంలేదు.

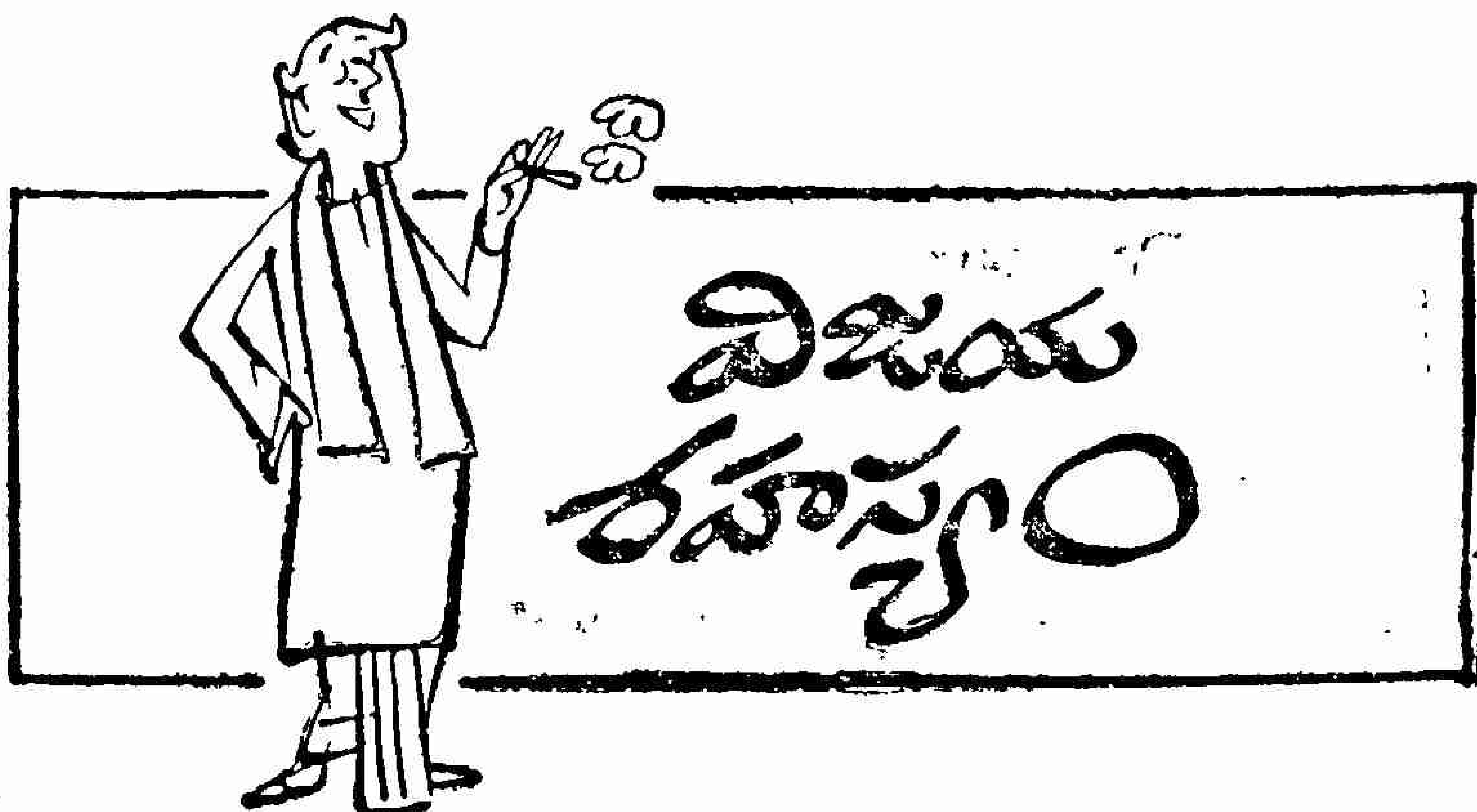
ఆయా దయచెయ్యండి, దయచెయ్యండి. మీమాటే అనుకుంటున్నది. మరో వెయ్యి పిక్చర్లాయుష్షు శత పిక్చ ప్రాప్తిరస్తు. హాలీవుడ్‌లో మీవంటివారుంటే ఎన్ని లక్ష లొచ్చేదో అందుమీద యంతటాక్సు పోయేదోగదా అని వాపోతున్నాం. అంతేగదండి. అక్కడ ఒక నాటకానికి లక్ష లిస్తారు. ఓ పిక్చరికి అంతకి పైబడిస్తారు.

మీరంతా చవగ్గా రాయడం మప్పారుగాని. నిజానికి నన్నడిగితే మీ రైటర్లంతా ఒక యూనియన్ పెట్టుకోవాలి సార్. యూనిటీ ఉండితీరాలనికాదు పోట్లాడ్డానికైనా మరేప్నీకాదు. మార్గనక రేట్లు పెరగకపోతే, ప్రాచీన తెలుగు సినిమా కథని రూపురేఖలు తెలీకుండా పరిమార్చవతల పారేస్తామని బెదిరిస్తేసరి. హోల్ ఇండస్ట్రీ అంతా మీ కాళ్ళమీద పడుతుంది. మీరు తెలుగు జీవితంతో కొత్తరకం కథలూ, డైలాగులూ రాసిపారేస్తే నటులకు నటన కష్టం, డైరెక్టర్లకి డైరెక్షన్ కష్టం. వెయ్యేల అందరికీ అన్నికష్టం. ఎందుకంటే అంతా కొత్తగదూ. ఒక్క చూసే

వాడికితప్ప. వాడి కిదేవి టదేవి ఓద్దైనా చూసేస్తాడు. వాడి సామ్మోంపోయె. పావలా అర్ధణా తప్ప.

సంప్రదాయానికీ సెంటిమెంటుకీ అది వెతిరేకం అని మీరలా భయపడడం తగదు. భద్రాద్రిరాంవుడికే దిక్కు లేదు.

ఏమి వాయ్! మైడియర్ షేక్స్పియర్! మా వెంకటేశంలా మొహం వేలవేసినావ్ ! కిషోర్ సాహూ మళ్ళీ నీమీ చ్చెయి జేసుకుంటా నంటున్నాడా ? శాంతారాము కాళి దాస్ మీద మోజు విరిగి నీవేపు తిరిగిందా! చండాల సంస్థ లేవైనా నీ పుస్తకాల్ని — "చదువూసంధ్యా, పనీపాటా లేకుండా తిరుగుతున్న మావాడోడున్నాడు" గాడిచేత తర్జుమా వేయిస్తారా ? అలాంటిదేం ఉపద్రవం ఉన్నట్టు తోచదోయ్! మైనరు క్లాసిక్కులకి మంచిరోజులు కావు తప్పు, నీలాటి మేజర కాని కేమీ ఆపదున్నట్టు తోచదే.

యూవన్నావూ! నేనా? దా మీనెత్ మీ? ఓ మైరిమార్కడ్ ఆంటీ! ఓ మైగాడ్! ఒట్టు. నే నలాటి ఉద్యమంలో లేనుస్మీ! కాపోతే ఒహటి. నాయొక్క ప్రజ్ఞ పేల్చే మహాయిదిగూర్చి విన్న ప్రొడ్యూసర్లెవరేనా నాచేత నీ స్టోరీని పిక్చరు తీయించాలని దురాశపడుతున్నా రేమో చాటుగా. నాకుమటుకు తెలీదు. ప్రమాణకపూర్వకంగా చెబుతున్నాను. నేనన్ని జోలికి రానని అభయమిస్తున్నాను. మాట దప్పితే నిదభీషణశంఖము దేవదత్తమే. తెలుగు ఇడియం లే.

ఫ్రాంక్లీ స్పీకింగ్ - మైడియరెస్ట్ షేక్స్పియర్, నీ స్టోరీలు అవుడ్డేటయిపోయాయి. ఇప్పటివి వేరు. అవి నీతి కథలుకావు. అవినీతి కథలు. మీవి మాకు పనికిరావు. పైగా అంత బ్రిలియంటువాణ్ని జనం హరాయించుకోలేరుష. నా అంత బ్రిలియంటువాణ్ణి భరాయించుకోనూలేరుష. అందికే నేనిలా గఘోరిస్తున్నా. బిట్వీన్ యు అండ్ మీ మన్లో మనమాట ఇక్కడ బ్రిలియన్సు పనికిరాదు. ఎందుకంటే స్టుడియోలో హైపవర్ ఫ్లడ్లైట్లతో జనమంతా కలిసి జాగ్రత్తగా లైటింగ్ అరేంజి చేస్తారుగదా. తీరా అంతాఅయ్యాక నువ్వక్కడ నిలబడితే నీ బ్రిలియన్సువల్ల ఎక్కడో గ్లేరుకొడుతుంది. అంతా చెడుతుంది. ఎవడ్రా ఇక్కడెవరో బ్రిలియంట్లు వెధవలున్నట్లున్నారు తన్ని తగిలేయండంటారు.

లక్షల్లో వ్యాపారవాఁ మజాకాహా. నామటుకు నేను, నాలాగే ఎందరో డిఫ్యూసర్లు వేసుకు నివురుగప్పుకు మరీ

నిప్పులా తిరుగుతున్నాం. ఇక్కడ ఎవడిమటుకు వాడు—ముఖ్యంగా డైరెక్టరుగాడు తన చిత్తం వచ్చినట్టు మయి నయిపోతానంటే వల్లకాదు. ఆర్కెష్ట్రాలో వాయిద్యాల్లా, సెట్ మీద లయిట్లలా డోసుమీరకుండా గడుపుకురావాలి. చూసేవాళ్ళైనా అంతే. ఎగబడి పొగిడింపుగ్గాని, తెగిడింది గ్గాని యంతమాత్రం వీల్లేదు. దిస్, మైడియర్ షేక్స్పియరు ఇన్ పార్ట్.

అయ ఆయ. దయచేయండి రావుగారు. ఎన్నాళ్ళ కెన్నాళ్ళకీ - షేక్స్పియరుగారూ మీార్తరవా తెప్పుడన్నా. కనబడండి సావకాశంగా కబుర్లు చెప్పు-రండి. మీాకోసవేఁ చూస్తున్నా సార్. మూడ్రోలాయి మీా స్క్రిప్టుమీాదనే కూచుని అయిడియాలు పొదుగుతున్నా. ఏదీ దయ లేదు మీారేంచేస్తార్లెండి. అగ్నిహోత్రావధాన్లవారు డిస్ట్రి బ్యూషను తీసుకున్నారేగాని ఒక్క విడతగూడా డబ్బిచ్చి నట్టులేదు. అంతేనా. నాకు తెలుసుగా. పదండి ఇద్దరం వెళ్దాం. వారికి నామీాద గురి వుంది. నేను డైరెక్టర్నంటే వెంటనే చెక్కు రాసిస్తాడు... అంతేసార్. మీారలా పాకవ కండి. అదే నా ప్రజ్ఞ. "వ్హైలిన్ రోమ్ బి యే రోమన్" అన్నాడు రోముడు. అల్లాగ్గా నేనున్నా అలా ఊసరివెల్లిలా రంగు ఫిరాయించి ఇంటర్నేషనల్ క్లాసునించి దిగి వచ్చాను. రావడవేఁ గాక, "వీడు బ్రిలియంట్ మష్భరా డైరెక్షనుకి బెస్టురా" అనిపించేసుకున్నాను. ఇందుగురించి బొంబాయిలో ట్రెయినింగయొచ్చాన్లెండి.

చిత్తం. ఈ సూత్రాలన్నీ ఇక్కడ చాలమంది పెద్దలు చెప్పగా విన్నానుగదండి. నిజవేఁ. క్లాసుపిక్చర్లకి డబ్బు రాకపోవడాని క్కారణం భేషుగ్గా బోధపడిందండి. మీ మాటా రైటే. ఏడుపుసీనులొస్తే క్లాసు డైరెక్టరు రెండు సైలంటు షాట్లలో గుండె బద్దలయ్యేలా తీసవతల పారేస్తాడు. జనం ఏడ్చేడ్చి, రెండోమారిహ వెళ్ళరు. ఎందుకు బాబూ ఏడుపొస్తుందని. వెళ్ళాల్సిన అవసరవ్వూ వుండదు. ఆ పిక్చరుచూసి నాళ్ళెల్లదాకా కళ్ళముందాడు తూనే వుంటుంది, మనసులో మెదుల్తూనే వుంటుంది. ఇహ నెందుకూ డబ్బు దండగనిపిస్తుంది. అదే హిట్ డైరెక్ట రయితే ఏడుపుగొట్టు సీన్లని ఏడిసినట్టుతీసి చక్కగా నవ్విస్తాడు. జనం నవ్వుతో ఏడ్చి ఇవతలకొస్తారు. మళ్ళీమళ్ళీ నవ్వుకుందికీ, సరదాగా ఏడిచిందికీ వస్తారు. చూసిందల్లా అరిటికాయకర్రలా మనసుకి పట్టుకోదు కాబట్టి, అందులో విషయం పట్టుగోవాలన్న పంతంతో కథను చెప్పగలగా లన్న సరదాతో జనం పదేసిమార్లు చూస్తారు... నే చెప్పిం దంతా రైటేనా? ఏవనుకున్నారుమరి. నేను ఏకసంతగ్రాహిని సార్. బ్రిలియంట్ ఫెలోని ఐమీన్, కాను.

*　　　*　　　*

అఫ్కోర్స్. నేనెప్పుడూ మీ సలహాని క్వొశ్చన్ చెయ్యను, అంత అవివేకినా? మీరే ఏవిటి. ఏ ప్రొడ్యూస రేనా సరే. అర్టు డైరెక్షను, మ్యూజిక్ డైరెక్షను, డైరెక్ష నల్ డైరెక్షను, డైలాగులదర్జీపని దర్జీపని, (ఎడిటింగు) సవుండు రికార్డింగు, మేకప్పు ఈ అడ్డవైన విద్యలున్నూ

ఛరోగా, క్షుణ్ణంగా తెలుసుకునే వుంటాడు. లేకపోతే పాతిక వేలు పెట్టుబడి పెడతాడా. ఏదో బద్ధకం కొద్దీ, పనితొందర కొద్దీ ఒక్కో డిపార్టుమెంటు కొకొక్కణ్ణి వేస్తాడు. అంతే తప్ప వారికి తెలీకనా. ఇనేవన్నా బ్రహ్మవిద్యలా. అయినా ఈ ఆర్టిస్టులూ, టెక్నీషియనులూ స్వతంత్రం అంటూ రొదపెడతారు. వాళ్ళ మొహాలు. ఈ అన్నిటి మీద ప్రొడ్యూసర్లు అథారిటీ కాదంటారు. ఏం పాపం ప్రొడ్యూసర్లు మటుకు కొప్పుకోటంలేదూ. అన్నిటిమీదా తమకన్న అథారిటీలు డిస్ట్రిబ్యూటర్లనీ! ఏదో హీరో హీరోయిను విలన్ జీల యాక్టింగన్నారు — అది వదిలెయ్యొచ్చు. వాటిమీద మహామహా ప్రొడ్యూసర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లే అథారిటీలు కావంటున్నప్పుడు ఈ డైరెక్టరు పొడిశేశాడా యేవిటి. అందికే నేను మొదణ్ణించీ అంటున్నాను. ప్రొడ్యూసరే డైరెక్టరు కావాలని, వీళ్లైతే రైటరున్నూ అని. బొంబాయిలో ఈ డైరెక్టరుగాళ్ళ బెడద పళ్ళేక చాలమంది ప్రొడ్యూసర్లే అందుకు వడికట్టారు. ఏవుంది. నాలుగురీళ్లు తిరిగేసరికి వాళ్ళూ యేసు డైరెక్టర్లయ్యారు. ఇదేవన్నా బ్రహ్మవిద్యా. అంచేతే నేను చెప్పేదేవిటంటే మీరు నన్ను డైరెక్టరుగానేగాక ప్రొడ్యూసరుగా కూడా చేసుకోండి. ఆ డబ్బేదో ఇలా నా మొహానపారేసి మీరు సుబ్భరంగా ఏ వూటీవో పోయి కాలుమీద కాలేసుక్కూచోండి. రాజేంద్రకిషనూ, ఆత్రేయా మూడున్నకోసం ఎలాగా అటొస్తారు గాబట్టి అక్కడే వాళ్ళచేత నెక్స్ట్ పిక్చరు ట్రిబుల్ వర్షనుసాంగులు రాయించెయ్యండి.

స్టార్లు రెస్టుకోసం వస్తారు గాబట్టి ఆ పాటల్నక్కడే మంచి సీనరీలో పిక్చరైజు చేయించండి. వీలైతే రెండుమూడు లవుసీన్లు, ఓ కోయడాన్సు (ఊటీలో వుంటార్లెండి) లాగి పారేయించండి. తరువాత మనం పిక్చరు తియ్యకపోయినా వాటిని విడిగా అమ్మేసుకోవచ్చు.

ఈలోప ల్నేనిక్కడవలీలగా డబుల్ వర్షను లాగి పారేస్తాను. ఎలావుందయిడియా. బ్రిలియంటుగా లేదుగదూ. అదే కావలసింది. మీ ఆశీర్వచనబలం.

మరోమాటి ఊటీలో మీకు గైడుగా కావాలంటే చక్కటి ఫామిలీ పిక్చరుకావలసిన సినీచక్రపాణీనీయ సూత్రాలన్నీ ఓ బుక్కులో రాసిస్తాను. ఎవరికీ చూపెట్టకండేం! గుట్టుగా చదువుకున్నాక పంపెయ్యండి. మన పిక్చర్లు హిట్లయితే, ఆనక 'సీక్రెట్ ఆ ఫవర్ సక్సెస్' అనే పేరుతో బుక్కులురాసి పబ్లిషుచేదాం.

అసలీ చక్రపాణీనీయం సర్వకాలాలకూ సర్వదేశాలకూ వర్తించే మహా వ్యాకరణం. అయినా, మహాగ్రంథాలన్నిటిలాగే దీనికి కువ్యాఖ్యల, దుర్నిర్వచనాల బాధ పట్టింది.

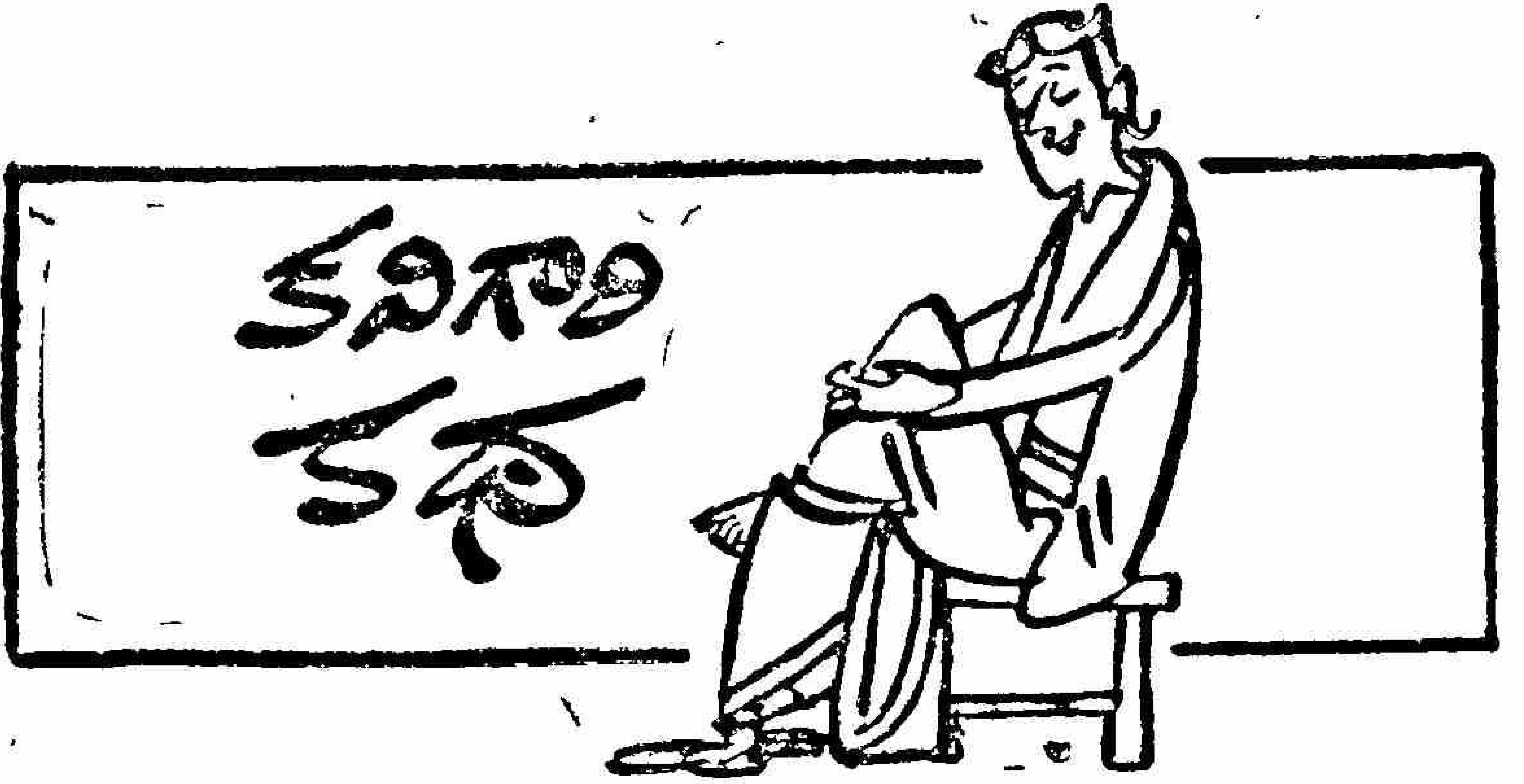
కుటుంబంలో యావన్మందినీ అనగా తల్లీ, తండ్రీ, కూతురూ, కోడలూ, కొడుకూ, అల్లుడూ, పెళ్ళీడుపిల్ల, దాని తమ్ముళ్ళూ, ఆయింటి అవ్వ, ఇంటి నౌకరూ, వాడి నాయుడుబావా, అతనితాలూకు నారాయణమ్మ అందరూ కలిసి సినిమాకొస్తారని గుర్తుంచుకొని అందుకు తగ్గవిధంగా సినిమా తీయవలెను అని ఒకసూత్రం. అయితే సూత్రా

థారిటీలు, దానికి అనర్థకాలైన అర్థాలు తీశారు. తండ్రి కావలసింది కొంత, కొడుక్కి కావలసిన సెక్సప్పీలు, బామ్మకావలసిన హరికథ, కోడలికీ కూతురుకీ కావలసిన చీరెలూ, సారెలూ, నగలూ, నాణ్యాలూ, పిల్లలకావలసిన ఆస్నేం, వయసువాడికావలసిన రెండర్థాల మాటలూ, నగ్నసత్యాలూ, నాయుడుబావ, నారాయణమ్మలకోసం వాన పదప్పాటలూ, కోయడాన్సులూ అన్నీ సాధ్యమైనంత ఎక్కువ డోసుల్లో కలిపి ఒక్క పిక్చర్లోనే పెట్టేస్తున్నారు.

"వ్యాకరణసూత్రాలు టూకీగా ఉండి కొద్ది మాటల్లో గొప్ప అర్థాలు చెప్పేమాట నిజమే కాని మరీ ఇంతలేసి భావాలుండవు. కుటుంబంలో అంతా కలిసి చూసిందికి వీలుగా అసభ్యదృశ్యాలు జొరబడకుండా చూడమన్నారు తప్ప ఒక్కొక్కళ్ళకీ ఏవేం కావాలో అన్నీ రీళ్ళకొద్దీ తోసెయ్యమనలేదు" అంటూ యిటీవల కొందరు విమర్శమీద విమర్శచేస్తూ క్రిటీకాతాత్పర్యాలు అఘోరించారు. మనం వీళ్ళని ఖండఖండాలుగా ఖండించాలి. పైజెప్పిన జాబితా ప్రకారమే అన్నీ అర్థం చేసుకో వాలనినీ, ఇపుడు జరుగుతున్న దదేననినీ, పడుచు వాడికి బాగున్నది తెరమీదున్నపుడు ఆడపడుచులు కళ్ళు మూసు కోవచ్చుననీ, రెండర్థాల డైలాగులకి రెండో అర్థం ఏమి టని పసిపిల్ల డడిగినప్పుడు వాడినోరూ చెవులూ మూసేయా లనీ ప్రేక్షకులు గ్రహించుకోవాలి. అంతేతప్ప ప్రొడ్యూ సర్లు, డైరెక్టర్లు కాదు. యిలా వీళ్ళని శాసిస్తే కళ మలమల మాడిపోతుంది!

మున్ముందు కావాలంటే, ఇందుకు యాంత్రికంగా సదుపాయాలు చేదాం. తండ్రి ముందుగా ఒక్కడూవచ్చి సినిమా చూస్తాడు. తరవాత తనబలగాన్ని తీసుకెళ్తాడు. అతని కుర్చీదగ్గర కొన్ని మీటలుంటాయి. సినిమాలో అందరూ చూసే ఘట్టాలు అందర్నీ చూడనిచ్చి ఆ పైన భార్య చూడతగనివి ఆవిడక్కనబడకుండా వినబడకుండానూ, పిల్లలు చూడతగనివి వాళ్ళక్కనబడకుండా వినబడకుండానూ, కోడలూ కూతురూ సిగ్గుపడే సందర్భాలు వాళ్ళకి కనబడకుండానూ మీటలునొక్కి ఏర్పాటుచేస్తాడు. అలాటిది హాలీవుడ్ వాళ్ళు కనిపెడతారు. కాకపోతే మనవే ఏదో నాటు పద్ధతి కనిపెడదాం. అంతేతప్ప మన పద్ధతులు మార్చుకుంటామా – కుటుంబం అంతా కలిసి చూస్తారనీ! అంతగా కావలిస్తే విడివిడిగా చూడమనండి.

డామిట్! కథ అడ్డం తిరిగింది. డిస్ట్రిబ్యూటరిచ్చిన ఇనిస్టాలుమెంటు డబ్బుకాస్తా ఆరోజు రాత్రి రన్‌మోరులో అయిపోయింది. అతనిస్తాడని మభ్యపెట్టి చేసిన అప్పుకూడా గల్లంతైపోయింది వెధవది. ఇటు అసలు ప్రొడ్యూసరుగ్గా నటు డిస్ట్రిబ్యూటరుగ్గా నిటు స్టుడియోవాడిగ్గా నటు హీరో సెక్రటీగ్గా నటు రికార్డింగువాళ్ళగ్గా నిటు కవిగాడిగ్గా నటు యింటివాడిగ్గా నటు పబ్లిసిటీవాడిగ్గా నిటు మరెవడిగ్గాని కనబడిందికి వీల్లేకండా అష్టదిగ్బంధం అయిపోయింది. హొటేలు వెధవా సిగరెట్లపీనుగా కూడా సారనడం మానేశారు నిన్నట్నించి. నేడో రేపో మంచిరోచ్చూసి చాక్కా పట్టుకునేట్టున్నారు. ఆఖరికి బాకీలవాళ్ళుకూడా

ఇవల్యూయేషన్‌లో అప్పులవాళ్ళయిపోయారు! యెరక్క చిక్కడ్డాం వింధులో. వెధవది పద్మవ్యూహంవంటే ఇదే కాబోలు. జొరబడిపోడం మహా సుళూగాని ఊడవతల పడ్డంవే చిక్కు. ధర్మరాజు గడుసువాడు. అందికే అభిమన్యుణ్ణి తోలేశాడు వంగనాచిలా. వంగనా చేవింటి ప్రాక్టికల్ ఫెలో. జూదవాడ్డం ఒకాటి తెలివితక్కువపని. ఆ మాటకొస్తే నేనాళ్ళేదూ. ఏం చేస్తాం. ఎటికెట్ ఏట్లో కలిసిపోతుందాయె. పేకాటదగ్గిర వెనకాశితే పరపతి తిరపతెళ్ళి కళ్యాణమండపంలో తలొంచుకుర్చుంటుంది.

ఇప్పుడిహ నాబోరు దక్కాలీ అంటే, మనంకూడా స్ట్రాటజీ మార్చాలి. నెమ్మదిగా ఏ అభిమన్యుణ్ణో - కాస్త చురుకుపాలు, ఇంటిదగ్గర కాస్తంత తడీ ఉన్నవాణ్ణిచూసి ఇందులోకి దింపేస్తేసరి. స్ట్రాటజీ మార్చకపోతే పోలిటీషియన్ కానేరడన్నాడు. ఈ వింటర్ హాలిడేస్‌కి వాళ్ళారే ఊటీ అనుకుని, చద్దివణ్ణవేం బ్రేక్‌ఫాస్టూ, తరవాతే కాఫీ 'గ్రటా' అనుకుంటే సరి. ఇక్కడ సద్దుమణిగేదాకా అక్కడే బిచాణావేస్తే కాస్త స్క్రిప్టుమీద కూచున్నట్టూ ఉంటుంది. పన్లోపని ఓ కొత్త ప్రొడ్యూసర్ని రంగంలోకి దింపి అరంగేట్రాల్ చేయించినట్టూ ఉంటుంది. ఏ పల్లెలో ఏ ప్రొడ్యూసరున్నాడో ఎవడి కెరుక "కొత్తధనం, కొత్తదనం" అన్నాడు మాటగారడీవాడు. అన్నిటికన్న ముఖ్యం దేశసేవ చేయడం అవుతుంది. వెధవది ఉన్న డబ్బంతా ఈ పల్లెటూళ్ళలో రాటయిపోతోంది నా టాలెంట్సులాగ. విలవైన నోట్లు అలా అక్కడ చిక్కడిపోమట్టే పాపం

కో యంబత్తూర్లో మారునోట్లు తయారు చేస్తున్నట్టున్నారు-నాలాటి టాలెంటెడ్ జీనియస్సులు రాటవుతున్నపుడు ఇమిటేషన్ జీనియస్సులు దొంగనోట్లలాగే తయారింపయి పోతున్నట్టు. కాని దొంగనోట్ల తప్పట్టినవాళ్ళు ఇమిటేషన్ పిచ్చర్లనీ, డైరెక్టర్లనీ, జీనియస్సుల్నీ పట్టుకోరు. వీళ్ళకి బొత్తిగా పబ్లిసిటీ ఇవ్వరు... ఇన్ జస్టిస్ ! దై నేమ్ ఈజ్ జస్ట్ ఇన్ జస్టిస్.

అదుగో గుర్నాథం వస్తున్నాడు. వీడు లాస్టు పిక్చరు మీద చంద్రలేఖలా బోల్డులక్షలు లాభాలొస్తాయనీ, అవి దాచటానికి పెరట్లో పాతర్లు తవ్వించడంగాని లోగిట్లో పబ్లికున గాదెలు కట్టించడంగాని ఆరంభించమన్చెప్పి పాతిక వేలట్టుకు చక్కావచ్చాడు లాస్టియర్. పూర్ ఫెలో. నన్ను చూసి ఝడుసుకుని హరీశంగాడి ఉచ్చులోపడి హరీమన్నాడు మూడు పూటల్లో. నాటికీ నేటికీ పిక్చరూ లేదు వీడి పిండాకూడూ లేదు. ఇంటికెళ్ళింది గుండెల్చాలవు. పాండీబజారు తురాయిచెట్లకి ఊడలా వేళ్ళాడుతూ ఉండి పోయాడు. వీణ్ణి కొంచెం ఉద్ధరించడం ఉత్తమం. వీళ్ళ బాబుకి డబ్బు దాచిందికి చోటుచాల్లేదుట ఇంట. యేం చేస్తాడు. పసుపు, పొగాకూ కురిపించే లక్షల్ని బస్సుర్వూట్లకి మళ్ళించిందికిహ వీల్లేదాయె నేషనలైజేషన్ ఖర్మమా అని. ఇద్దాచింది కింకో లోగిలి కట్టించాలంటే ఎవరూ స్థలాలమ్మటం లేదట దగ్గర్లో. బాంకువాళ్ళు మేం దాచలేంబాబో అంటున్నారు. వేళయినా పాలుపితకని గేదిలా గిలగిల్లాడుతున్నాట్ట పాపం.

నేను కాస్త నోరుజేసుకొని ఈ అర్భకుడి వెంట వెళ్తే కాస్త ఒళ్ళు తేలిక చేయించొచ్చు.

హాల్లో! ఏమిగురూ! మొహం వేలవెయ్యలేదు. ఏమిగిరాకీ, మనియార్డరొచ్చిందా. కాపోతే ఇంటికి రానిస్తానని మీ నాన్న కబురంపాడా?...నువ్వెలాగేనా గట్టివాడివిలే. ఆ భూమాత్తరవాత సహానానికి నిన్నే చెప్పుకోవాలి గురూ.

తెల్లబోకు నీ పేరు గురునాథమనే కాదు గురువనే భావనతోకూడా పిలుస్తున్నాను. ఏం జేస్తాం గురువు శిష్యుడాయె శిష్యుడు గురువాయె. నా మాట నువ్వినని కాడికి నీ మాట నేనేనా వింటాను. నువ్వుచెప్పినట్టే ఈ సారి వింటర్ కి మీ యింట మకాంచేస్తాను.

ఏవిటీ, నామాటే నువ్వింటావా. యెలాగేనా ఒహాటే. నన్ను చెప్పమన్నా ఆ మాటే అంటాను. కోటి నదులు — కాదు కాదు ఆల్ రోడ్స్ లీడ్ టు రోమ్. నామాటా నీమాటాకూడా మీ యింటికే నడవమంటున్నాయి. అయినా ఈమాట నువ్వార్నెల్లక్రితం అఘోరిస్తే ఎంత బాగుండేది. పిక్చరుకాపోయినా, కనీసం ఎక్స్పీరియన్సేనా అఘోరించేది. నాతో మాట్టాడ్డవే ఓ యెడ్యుకేషనంటే విన్నావుకాదు; కనీసం ఆ హరిశంగాడితో మాటాడక పోవడం అంతకన్న ఘనమైన యెడ్యుకేషనంటే అదీ విన్నావుగాదు. ఫరవాలేదు. బెటర్లేట్ దాన్నెవర్. మించిపోయిం దేమీ లేదు.

మనవూరెళ్దాం పద. నాదగ్గిరో బ్రిలియం ఐడియా ఉంది. పూర్తిగా మన్దికాదనుకో, దాన్దేవుంది. చేసుకుంటే సరి. మరేంకాదు ఎక్సుపిక్చరుస్సవారి నెక్స్టట్ పిక్చరికి-థ లేకుండానే ఏణ్ణర్థంనాడు షూటిం గారంభించేశారు ఏదో ఆ వేళ మంచిరోజుగదా అని, హీరోయినూ ఆ వేళ కాల్షీట్లు కాన్సిలై కాళీగా ఉన్నదనిన్నీ, అందుకు తగ్గట్టే దగ్గిరే వున్న స్టూడియోలో సెట్టోటి కాళీగా పడుందనిన్నీ గమనించి ప్రొడ్యూసరుగారు ఉత్సాహపడ్డాడు. వారి బ్రదరిల్లా ఇంజనీరు. సెలవులకొచ్చాళ్ళు. ఊరికే అలా బడుద్దాయిలా ఆడపిల్లల్ని లెదట నోరెళ్ళబెట్టుకు-చూపోతే అదేదో కామెరా ఎదర అఘోరిస్తే సరిపోనుగా, డైరెక్షను చేసినట్టూ ఉంటుంది పిక్చరూ ఓటి తయారవుతుందీ అన్నాడు. అతనూ సరే అన్నాడు. సరే అంటే సరే అనుకున్నారంతా. వెంఠనే ఓపియానికలో కవిగార్ని ఫోనులో పిలిచి అర్జంటుగా ఓ కథ చెప్పమన్నాం. వెయ్యి రూ॥ లు అడ్వాన్సడిగాడు. మనిషికిచ్చి పంపాం. అదందుకోగానే ఇవాల్టికి లవుసీను తీసెయ్యండి. రేపోమాపో కథ చెబుతాను ఆవటాని, అక్కడికి పనికొచ్చే డైలాగులు రెండు ఫోనుమీాదే చెప్పేశాడు. సరే పిక్చరారంభమైంది. ఆతరవా తడపాతడపా కాస్తో కూస్తో కథ చెబుతూ రావడం, వీళ్ళు షూటింగు తీస్తూ రావడం జరిగింది. కథ ఊహాతామరలా పాకేస్తోంది. కారెక్టర్లు కుచేల సంతానంలా, బాల్నాగమ్మలో గంధోళిగాడి పిల్లల్లా, డబ్బున్నవాడింట బంధుమిత్రుల్లా పెరిగిపోయాయి.

పది రోజ్లయినా దారీ తెన్నూ లేదు. ఉన్న కారెక్టర్లనే చంపో, దేశాంతరాలు తరిమేసో కథని ఆపుచేదామన్నా పాతిక రోళ్ళుదాకా పట్టేట్టుంది. జగదల్ప్రతాపనంత పిక్చరన్నమాట. ఏదిదారీ, అసలు నీకథేమిటో దాని క్లయిమాక్సేవిటో చెప్పవయ్యా మగడా అని కంపెనీ జనాభా యావత్తూ కవిగారి కాళ్ళావేళ్ళా పడింది. ఆయన లోగడ చాలసార్లు వీళ్ల కాళ్ళావేళ్ళా పడ్డాట్ట. అంచేత ఆ సరదా తీరేదాకా కాళ్ళు పట్టించుకున్నాడు. ఆ తరవాతేమో దాన్దేముంది సార్, అంతా మీ యిష్టం మీ రెలా చేదామంటే అలాగే చేదాం. క్లయిమాక్సు గట్రా ఎలా వుండాలో మీరేచెప్పండి, అనేశాడు కవి చల్లగా. లోగడ ఆయన అయిడియాలు వీళ్లు తోసవతల పారేశారన్న కసీ వుంది గాని, అందుకోసం ఇలా చెప్పలేదనుకో. ఆ కవిగారికి వీళ్ల దగ్గిర రెండువేలు అడ్వాన్సు పుచ్చుకున్న వైనంగాని, వీళ్ల పిక్చరుకి చెప్పినకథ వైనంగాని, అసలుకథంటూ ఓటి చెప్పినవైనంగాని యింతమాత్రం గుర్తులేదు. అంతా పరగడుపై పోయింది. పోని జరిగినకథేమిటో వీళ్లనే చెప్పమన్నా వీళ్ళుగాని ఎవళ్ళుగాని చెప్పగలిగేదేవుందిట! అదీకథ. అంచే తది డెడ్లాకులో పడింది. అనగా శాపగ్రస్తం అయిపోయింది, దాని రహస్యం ఈ గిరీశంగాడికొకడికే తెలుసు.

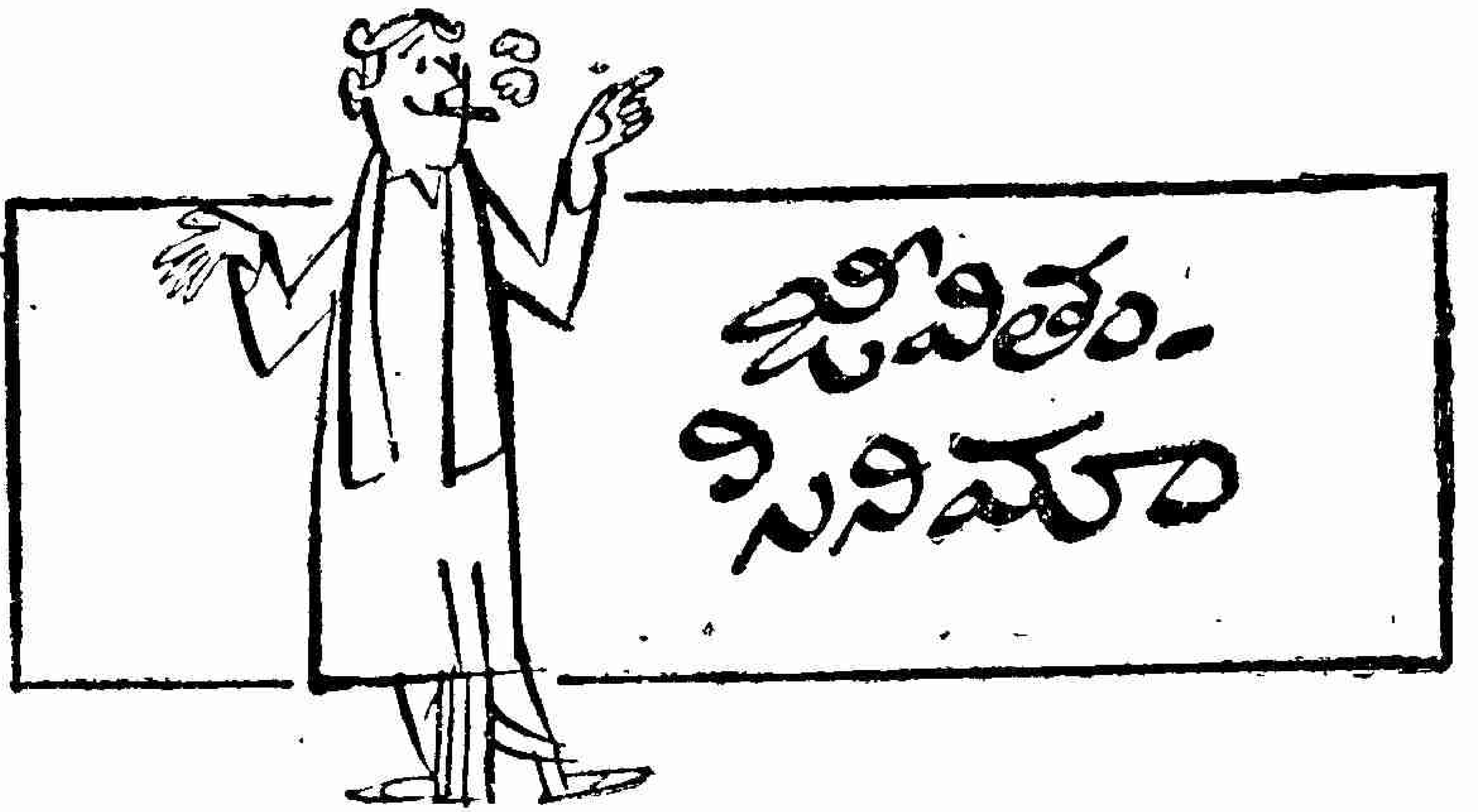
కావున ఓ గురూ! ఇపుడు నువ్వూగనక నాకు మీ యింట కింట్రిసార్టేర్పరిస్తివా ఆ కథ జ్ఞాపకం చేసుకుని

డైలాగులు సహా అంతా రాసేసి, తరువాయికథ, క్లయి మాక్సూకూడా, దీన్ని మీా తండ్రిగారికి చూబిద్దాం. ఓ మంచిరోచ్చూసి వార్ని చెన్నపట్నం పట్టుకొద్దాం. ఎక్స ఫిలింసువారికి తెలీకుండానే, వాళ్ళురెపెన్ వేసుకునేటప్పుడు ఈయన్నిః గుట్టుచప్పుడు కాకుండా లోపలికి తోసేసి ఆ కాస్తా చూపించి, మళ్ళీ గుట్టుచప్పుళ్ళేకుండా మనవూరు తీసుకుపోయి, ఆ తీసినఫిలిం మనదేననీ డిస్ట్రిబ్యూటరనే ఒకానొక రాక్షసుడి చేతుల్లో రాజకుమార్తెలా ఏడుస్తోం దనీ, మీా నాన్నగనక ఓ యాభైవేలు పారేస్తే దాన్ని విడిపించి పిక్చరు పూర్తిచేసి లక్ష నొల్లుకోవచ్చుననీ చెబుగాం. తీసింది పనికిరాకపోతే దాన్నే చెరిపించి మరో కథగా మరో పిక్చరుగా రాయించొచ్చుననీ చెబుదాం. ఏవిఁటి? ఇంతవరకు తీసినట్టి పిక్చరు నీనిర్వాకంవేననీ, నువ్వుపీల్చినట్టి ప్రజ్ఞేననీ చెబుదాం. ఎవడికోసం ఇస్తారూ... వాట్.

థాంక్సు. థాంక్సు. మరేవిటనుకున్నావు గిరీశవంటే! రైట్. ఈ అయిడియా తాకట్టేసి రైలుకర్చులుకో వంద చూడు. నేను స్టేషనుదగ్గిర కల్సుకుంటాలే. చూడు స్పెన్సరు సిగార్సు ఓ పెట్టె, మస్తుగా టిఫిను, రెండు దస్తాల పేక, నాలుగు దస్తాల తెల్లకాయితాలూ ఆలోపల జతడితే ఓ దస్తా పదిరూపాయల నోట్లూ జాగర్తెయ్యి. నాకొంచెం రాచకార్యాలున్నాయి. ఈలోగా చక్కబెట్టుకొస్తాను. నీచొక్కా చేతిమడతల్లో దాచుకున్న పదిరూపాయిల్నో

టిలా పారెయ్. తల్చుకుంటే నిమిషాలమీద పుడుతుంది
నీకు డబ్బు. థాంక్స్, వెయ్యేళ్ళకీ ఇలా నాకిచ్చేంత
గడించు... చూడూ ఈ ముక్క - అదే 'మనం' కాంపెళ్తు
నట్టు-అప్పుకోసవేఁనాసరే ఎవరీతోనూ అనకేం, అనవసర
పుబ్లిసిటీ, జనం కాళ్ళా వేళ్ళాపడి ఆపేస్తారు.

నీయిల్లు రా ఫిల్ముగానూ! నీ కెప్పుడూ ఒక్కలాటి వేషాలే దొరకా! నీ పిక్చరుకి ఒరిజనల్ మ్యూజికు జమపడా! డబ్బులేకుండా చూసి హీరోయిను కాల్షీటివ్వా! ఝుంత పన్జేశావూ! పొడుగు తగ్గించెయ్యడమే!! ఇంకేమన్నా ఉందా. నీకిలాటి పిదపకాలబ్బుద్ధు లెలా పట్టుబడ్డాయయ్యా! ఇంతటి ఒఘాయిచ్చాని కెలా వడిగట్టావయ్యా! ఇంకా నయం. నాతో అన్నావు. ఇంకెక్కడా అనబోకు. నీనెత్తిన కానీపెట్టి వేలంవేస్తే ఏగాణిగ్గొసడెవడూను. ఆఖరికి నిడివి తెగ్గోస్తే దేశం బాగుపడుతుందని తెగ్గోస్తున్న మున్షీ మురార్జీ

రాజాజీలు కూడా నీ కార్యాన్ని హర్షించ లేవనుకున్నావో గాని.

సంస్కరణాలంటే మజాకా అనుకున్నారా. ఇవాళ చెయ్యి అనగానే రేపొద్దున్న చేసిపారేస్తే ఏంగాను. అన్ని పన్లూ అలా చకచక తెమిలిపోయూకుంటే జనానికి మంద కొండితనం వచ్చేస్తుంది. సంస్కరించడానికి దుబారాలూ, పరిష్కరించడానికి సమస్యలూ కూడా హాత్రికర్పూరంలా హరించిపోతాయి. కలికంలోక్కూడా లేకుండా పోతాయి. అప్పుడు నాయకులంతా ఏంగానూ. గోళ్ళు కొరుక్కుంటే మటుకు అవి ఎన్నాళ్ళొస్తాయటా! వాళ్ళ కాలక్షేపం ఉండదు. పత్రికలకి రాసింది కేవుండదు. జనానికి చదివింది కేఁ వుండదు. పెద్దపెద్ద ప్రవక్తలు, కొదల్చుకున్న విమర్శకులు, ఇతర అడ్డవైనవాళ్ళూ, తలకిమాసినవాళ్ళూ ఒంటికాలి మీద లేచి తిట్టిపోసిందికి రెడీగా ఏఁవుంటుంది? కాంగ్రెస్ రాజకీయాల్ని, లంచగొండితనాన్ని, సమకాలిక సాహిత్యాన్ని ఎంతకని తిడుతూకూచోగల్రు. వెధవది పాతసబ్జెటు. పైగా సాహిత్యాన్నేవన్నా అంటే సినిమావాళ్ళలా పడూరుకోరుగదా వెధవాయిలూ చెవలాయిలూ. మీరు వట్టి వెధవాయిలుస్మండి. మీకు మారాత బోధపళ్లేదుస్మండీ. ఫుట్టిన వాళ్ళంతాబొడ్డూడని వెధవాయిలే గదా! పుట్టబోయే వాళ్ళంత ప్రజ్ఞ మీకెక్కడేడిసిందటా? మీకు మమ్మల్ని తిట్టిందికే గాక మెచ్చుకుంది గ్గూడా తాహతులేదుస్మండీ. అని తిట్టిపోస్తారాయె.

అంచేత సినిమానేనా దక్కించకపోతే యలా తిట్టుకుందికి. కనస్ట్రక్టివ్ క్రిటిసిజమ్ ఇహ దేనిమీద అఘోరిస్తాం జెప్పు.

నీపాటి తెలివితేటల్లేకనేనా—మినిష్టర్లు గిల్లికజ్జాలు పెట్టుకుంటున్నారూ? వాళ్ళనూచూసినేర్చుకోవచ్చు యంతైనా. రాచకార్యాలన్నీ ఒక్కపెట్టున చక్కపెట్టి నిజంగానే ప్రభుత్వం చేసే పనుజేసేస్తే పాలిటిక్సులో డెడ్లాకొచ్చేయ్యదూ. వాళ్ళు చూడు ఎంత పొదుపుగా స్తిమితంగా చూడముచ్చటగా పోట్లాడుకుంటున్నారో. ఒక ఆర్డరు ప్రకారం వంతు వేసుకుని రోజు కొక్కటంటే ఒక్క స్టేటుమెంటు అంతే. ఉన్నాయిగదా అని అన్ని స్టేటుమెంట్లూ ఒక్కపూటే యిచ్చేదామనుకుంటే బాతూ, బంగారు గుడ్లూ కథలా అయిపోతుంది గదా!

అంచేత మైడియర్ వెంకటేశం, అదీ ఇందులో ధర్మసూక్ష్మం. పొడుగు తగ్గించమన్నారు గదా అని నువ్వు చటుక్కున తగ్గించేస్తే కొంప లంటుకుపోతాయి. మరేం భయంలేదు. నీ ఇరవై వేల ఫుటేజికీ ఎన్నడూ మోసం రాదు; ఒక్కడుగు లోటురాదు. పాతిక ముప్పై వేలు తీయదల్చుకున్న హేమాహేమీ లున్నారు; వాళ్ళ వెనక నిలబడు. మరేం ఢోకా లేదు.

*　　*　　*

అంతేకాదు. మరొక ఉపద్రవాన్ని కూడా నువ్వు కనుక్కోలేక పోతున్నావు. ఈ నిడివి తగ్గిస్తివా, కథలో అక్కర్లేని పాటలూ, అణాకాణీ డాన్సులూ పోయి అవక తవకలూ అతుకులూ గట్రా లేకండా నీటుగా ఉంటుంది.

ఆపళంగా అది సహజంగా అమరిపోయి జీవితానికి దగ్గిర్నా వెళ్ళిపోయి అందులో కలిసిపోతుంది. ఆపైనిహ చెప్పేదేవుంది.

ఇప్పటికీ మరో మరో విధాన గాపోయినా టెక్ని కల్ హంగారమూల ధర్మవా అని పిక్చర్లు లైఫ్‌లైక్‌గా తయారైపోతున్నాయి సీసులో. స్మెల్లీసు వచ్చాక కంపు గొడుతున్నాయట. ఇహ నెప్పుడో అప్పుడు "ఫీలీస్" గూడా రాకతప్పదు. అనగా మధుబాల మొహం నీకు బావుందని తోస్తే సినిమా చూస్తూ చూస్తూ ఆవిడ బుగ్గమీద చిటికె య్యొచ్చుట. దిలీప్‌కుమార్ ధోరణి నచ్చకపోతే భుజంతట్టి అబ్బీ ఇటు తిరిగి నటించమనొచ్చు. మరొహాడూ మరొ హాడూ పేట్రేగిపోతూంటే నెత్తినో మొట్టికాయ మొట్టచ్చు. ఎవడన్నా ఏడుస్తూవుంటే వాణ్ణి కావలించుకుని భోర్న మనవూ యాడవచ్చు. ఈ విధంగా జీవితం సినిమా ఏకమై పోతాయి.

ఒకపక్క ఇదిలా ఉండగా మరొహ పక్క నించి సత్యజిత్రాయిలాంటివా డున్నదున్నట్లు చూపించేసి ఫిలిమ్‌ని జీవితానికి దగ్గిర్నా లాక్కొచ్చేస్తున్నాడు.

అలాయితే మంచిదేగా అనేవు కొంపదీసి. వెనకటికి జర్మనీవాడూ, రష్యావాడూ తగూలాడుకున్నపుడు రష్యా వాళ్ళు జర్మనీలోకీ, వాళ్లు రష్యాలోకీ వచ్చేసి రష్యా జర్మనీ, జర్మనీ రష్యా అయూరుకున్నట్టు జీవితం సినిమా, సినిమా జీవితం అయిపోగలవు. ఆ లోపలే డబ్బు నోల్లు కుందికీ ఛాన్సుండదు. సినిమాలన్నీ జీవితంలా ఉంటే. అసల్తే

జీవితం అంటే మోహం మొత్తుతున్న జనం సినిమా కేంద్రకురా అని మానీగ్రలు.

అంచేత ఇప్పుడు సినిమా ఉన్నదున్నట్టుంచేయాలి. జీవితాన్ని సినిమా దగ్గరికి జరపాలే తప్ప సినిమాని యంత మాత్రం ఇటు లాక్కూడదు. ఇందులో శ్రమా లేదు. జీవితం సహజంగానే సినిమావేపు వెళిపోతుందిగదా. సినిమా కథలాగే తలా తోకా లేకుండా, అస్తవ్యస్తంగా అతుకుల బొంతలా తయారవుతూంది గదా. తెలుగు సినిమాలో కారెక్టర్లలాగే జీవితంలో మనుషులూ, పెద్దలూ, పిన్నలూ అవకతవకగా మాటాడుతూ నడుస్తున్నారుగదా. అర్థంపర్థం లేకుండా పుడుతూ గిడుతున్నారుగదా. సినిమాల్లో కామెడీ లాగే అన్ని రాజధానుల్లోనూ సర్కారు ప్రహసనాలు సాగుతున్నాయిగదా. ఛీఫ్‌మినిష్టర్లు, మిన్స్టీఛీఫ్ మినిష్టర్లు నవరసాలు పోషిస్తున్నారుగదా. సినిమాలో డైలాగులాగే నాయకులు — రాజకీయాలవాళ్ళే అని గాదు—సినిమావాళ్ళు, సాహిత్యపువాళ్లు డైలాగు స్టేటుమెంట్లిచ్చేస్తున్నారు గదా. డైలాగులాగే కృత్రిమంగా మాటాడుతున్నారుగదా.

సినిమాలో డైరెక్టరుగాళ్ళలాగే జీవితంలో సాహిత్య ప్రవర్తకాలు, పానకాలు, రాజకీయ మేరువులూ, నైతిక ఎవరెస్టులూ పాత్ర పోషణగురించి బొత్తిగా పట్టించుకోడం మానేశారు—మరోడి మరోడి పాత్రపోషణ నికాదు. ఎవరికి వాడే శాయశక్తులా కారెక్టరైశాసినేషన్‌లు చేస్తున్నారు. జీవితం ఇంతజోరుగా ఉత్సాహంగా సినిమాదగ్గిరకి జరిగి

పోతూ ఉంటే మన సినిమా, జీవితానికి చాలా దూరం అన్న చెవలాయి ఎవడోయీ ? అంట...

* * *

ఆయ ఆయ దయచెయ్యండి. ఇందాకట్నించి ఒకర్లాగ ఆ యొక్క స్వాతి వానకి ముచ్చిపు చిప్పలాగా తవఁరి కోసమే వెయిట్ చేస్తున్నా. ఏవుందీ... ఈ దిప్పకాయ కని పిస్తే సొళ్ళుకబుర్లు చెబుతూ కూచున్నా. ధ్యాసంతా మీ మీదనే స్మాండీ—

హారి మీ! మీ నికార్సైన అభిప్రాయాలు బజార్న పడా!

ఎంతమాట సెలవిచ్చారు సార్, రైటేనుకోండి. సినీలోకరీతిమీద జారీ అయినట్టి నీతిచంద్రిక ఇంటరెస్టింగానే ఉందిగాని, అచ్చుతప్పులున్నాయిగదా? అదే... ఒక్కొక్క స్టారు సాలు కారు పిక్చర్లకన్న నటించకూడదని పడింది—26 బదులు. హాసిల్లీ! ఆరు పిక్చర్లలో వేస్తే ఇండస్ట్రీ బ్రతికి నట్టేనా అంట. స్టార్లకి కాన్సెన్ట్రేషను జాస్తి అయిపోదూ! ఇపుడే కథలు అంతమాత్రంగా ఉంటున్నాయి. డైలాగులు వీళ్ళ నిషఃడ్చుకోలేక పిగిలిపోతున్నాయి. స్టార్లు ఆక్టే ఆలోచించకుండానే ఎన్నో సంస్కరణలు చేస్తున్నారు, రేపొ

ద్దున్న తక్కువ పిక్చర్లలో వేస్తే ఇంకా దుంప తెంపెయ్యరూ! కథ గురించి నిజంగా ఆలోచించెయ్యరూ! వేషం రీలు కెన్నేసి ఫ్రేముల్లో ఉందో చూసుకుందికి మాత్రమే తీరికున్నవాళ్ళు రేప్రొద్దుట్నించీ అడుగడుగునా మంచేవిటి చెడ్డేవిటి, తలేవిటి తోకేవిటి, కథేమిటి కమామీషేవి టని తగులుకోరూ. హమ్మో! కొంపలు మునిగిపోతాయి. అలాగే ఇంకో వెకిలిరాత కూడా ఉంది. స్టార్లు తమ క్కావలసిన వాళ్ళచేతే మేకప్పు వేయించుకుంటామని పట్టుబట్టకూడదుట. ఇంకానయం, క్యారెక్టరికి తగ్గట్టే వేషం వేయించుకు తీరా లన్నారుగాదు. ఏమో ఏం చెప్పగలం రేప్పొద్దున్న లేవగానే, "అంతేకాదు పాత్రకి తగిఉంటేనే వేషం వెయ్యాలి" అని శాసించినా శాసిస్తారు, వాళ్ళ సామ్మేం పామె.

ప్రొడ్యూసర్ల గురించి మటుకు మీరు మంచిముక్క చెప్పారు. తగినంత కారణం లేందే డబుల్ వర్షను తీయ కూడదని... సింగిలు వర్షను చిత్రాలన్నిటికీ తగినంత కారణా లుంటున్నాయని ఎంత గడుసుగా ఒప్పుకున్నారు. చూశారూ, రచన అంటే అలా వుండాలి. ఒక్క వాక్యం చాలు, గంగిగోవుపాలు అన్నట్లుగా. మెచ్చుకోవల్సించోట నేను కుండబద్దలు కొట్టినట్లు మెచ్చేసుకుంటాను. అది నా దుర్గుణం. ఏంచేస్తాం. పేచీ అల్లా ఇదో ఈ స్టార్లదగ్గరే.

మరేంలేదు. ఒహాపక్కనించి కొత్తవాళ్ళు రావా లోయ్ అంటూ మరోహాపక్క ఉన్నవాళ్ళ కిలాంటివి నూరి పోస్తే యలాగా అంటా. ఇవి నూరిపొయ్యడమూ, మరో

పక్క నూరిపోయాల్సిన నూరు హంశాలగురించి అసలు మాటేనా ఎత్తకపోడవ్వూను దారుణంగాదూ !

ఏదీ! కొందరు హీరోలూహీరోయిన్లూ అయికమత్యానికి ఆనామం పెట్టేసి, వేళకి షూటింగు కొచ్చేయడం తప్పని దుయ్యబట్టరేం? చక్కగా పదకొండింటికొచ్చి ఆక లేస్తోందని పన్నెండున్నరకి చెక్కేసేవాళ్ళ అడుగుజాడల్లో వీళ్ళంతా వెళ్ళరేవిటని నిల్దీసి అడగరేం? లావొక్కింతయు లేదు అంటూ, చిక్కిపోతున్నవాళ్ళని పట్టుకు చీవాట్లెయ్యరేం? ...

* * *

యాక్టింగుకేం లెండి పేరుగురించిగదా అనేవాళ్ళకసలీ శాస్త్రీలగురించి పట్టింపేల? డబ్బింగు సినిమావాళ్ళ పద్ధతులు అందరూ ఎందుకు పట్టుకు వేళ్ళాడరు? అహా తెలీకడుగుతా లెండి. డబ్బింగువాళ్ళు అరవ సినిమాకథ, మాటలు రాసినవాడి పేరుని ఎంత చక్కగా తెనిగిస్తున్నారు తెలుగులోకి? అసలు వాడిగుట్టు మనకి తెలీనిస్తున్నారా? అలాగే అరవపిక్చరుకి పాటలు చేసిన మ్యూజిక్కు డైరెక్టరు పేరుని, తెలుగులో రీకార్డింగు చేసినవాడి పేరులోకి ఎంత షోగ్గా తర్జుమా చేస్తున్నారూ! అక్కడితో ఆగిపోతారేవీ అని. అందులో శివాజీగణేశనూ పద్మినీ నటిస్తే పబ్లిసిటీలో రామారావూ అంజలీదేవి అవటాని ట్రాన్స్లేట్ చేసి అఘోరించవచ్చుగా? తిన్నగా తెలుగులో

తీసేవాళ్ళుకూడా అంజలీ రామారావుల పేరు గురించేగా బెంగెట్టుకున్నదీ. వాళ్ళ ప్రజ్ఞని యెలాగా వాడుకోదల్చుకో లేదుగా? అంచే తిలాచేస్తే చక్రహో ఫలానాదీ డబ్బింగు సినిమా అయినట్టు మూడోవాడికి తెలీదు. ఇటు తెలుగు పేర్లూ ఉంటాయి.

ఇదేస్క్రీము బెల్లూ పిక్చర్లలోకూడా వాడుకోవచ్చు. కాల్ షీట్లు ఇవ్వని, ఇచ్చినా ఆలీశంగా వచ్చి ఆర్కెస్ట్రా లేకుండా ఏడిపించేవాళ్లనీ పేరుకోసం బుక్ చేసుకొని వాళ్లకిచ్చే బ్లాకూవైటూ కూడా పారేసి, ఆ వేషాలకే పదో పరకో పారేసి కొత్త వాళ్ళని బుక్ చేసుకోవచ్చు. పెద్దవాళ్ళ పేర్లుం టాయి. కొత్తవాళ్ళ మొహాలుంటాయి. ఉభయతారకం. స్టార్లు బెంగెట్టుకుంటారని బెంగక్కర్లే. ఈమధ్యనో తారన్నట్లు —వేషం ఎలా అఘోరించినా పట్టింపులే దావిడకి.

ఈ బాపతుపని కొంత ఇప్పుడు లాంగుషాట్ లలో ఎలాగూ జరుగుతోంది స్టాండుబై యాక్టర్లద్వారా. ఇక మిడ్ లాంగ్ కీ, క్లోజప్ కీ రావడం తరువాయి.

అలాగే తీరిక లేని రైటర్ల సంగతీని. అండర్ గ్రవుం డులో ఉండి రాసే తీరికా, ఓపికాలేని గొప్ప రైటర్లంద రికీ డబ్బిచ్చేసి పేరు కొనుక్కొని, తరువాత వర్ధమానులకి పదో పరకో పారేసి రాయించుకోడం—వాళ్ళ పేరూ వీళ్ళ రాతాను మోతగా ఉంటుంది ఒక టెనాలీ జెంటిల్ మన్ అన్నట్టు.

ఆ మాటకొస్తే ఇదీ కొత్తగాదనుకోండి. జరుగుతున్న కథగదా.

మ్యూజికువిషయంలో మాత్రం ఈ పద్ధతి రివర్సులో వాడాలి. ఒక్కొక్క తెలుగు పిక్చరులో ఐదారు హిందీ హిట్ సాంగులు గుప్పిస్తున్న ప్రొడ్యూసర్లు ఆ రీరికార్డింగు పనికి కుదుర్చుకుంటున్న మ్యూజికు డైరెక్టరికి ఇంకో పది వేలు పారేసి, పేరు సంగతి మర్చిపొమ్మనాలి. ఆపైన తమ పిక్చరుకి మ్యూజికుడైరెక్టర్లు శంకర్—జైకిషన్, బర్మన్, రామచంద్ర అని పబ్లిసిటీ ఇస్తే బాక్సాఫీసు డ్రా ఇంకా బావుంటుంది. చిత్రగుప్త, రవి వగైరాల పాటలు పుచ్చుకున్నప్పుడుమాత్రం శంకర్-జైకిషన్, బర్మన్ అనే వేసెయ్యడం మంచిది.

ఇదీ బుద్ధిమంతుల పద్ధతి.

*   *   *

ఎక్సయిజుసుంకం పేరిట హాలువాళ్ళు ఆటకి రెండేసి రూపాయలు అచ్చుకోవాలని స్టూడియోలవాళ్ళూ, కాదు మీరేనని హాళ్ళవాళ్ళూ అంటున్నారు. ప్రొడ్యూసరింకా ఏవీ అనకుండానే ఈ రెండువర్గాలవారూ ఇలా వాదించుకోడం చూసి పెద్దతారలు కొంచెం ఖంగారు పడుతున్నారు —ఇది ఇటు తిరగదుగదా అని. మరేం ఫర్వాలేదు. తెర వేలుపులజోలికి ఎవడూ పోలేడు, మహా అయితే చిన్న నటులు భరిస్తారు దానికేం.

"అయినా కాపోయినా ఇదేవంత పెద్దమొత్తం గనకా వెధవ రెండు రూపాయలు. సముద్రంలో నీటి బొట్టంతా" అన్నాడు ఒక వర్గపాయన రెండో వర్గం వాళ్ళ కేసి కోరగా చూసి.

"అదేంమాట, లిటిల్ డ్రాప్స్ జాయిన్ టుగెదర్ టు మే కెనోషన్–చిన్న చిన్న నీటిబొట్లు కలిస్తేనే సముద్రాలు తయారయేది" అన్నాడు నీటిబొట్ల విలువ తెలిసిన ధన సముద్రుడు.

మొత్తానికి మనం వీటిగురించి ఆట్టే చర్చించడం క్షేమకరంగాదు. వాళ్ళూ వీళ్లూ కలిసి మన్నెత్తికి తోసీగలు.

డియర్ వెంకటేశం, హియర్ కమ్సిగిరీశం.

ఫియర్ హిం నలేశం, మియర్ డిస్ప్రవేషం.

యవరూ, నువ్వేనా వెంకటేశం! రక్షించావు. ముందా నట్టింటితలుపు జార్లావేసిరా ఎవరేనా చూడగల్రు. వచ్చేటపుడు నా ధోవతి, మీనాన తాటాకుపెట్లోంచి యజ్ఞోపవీతం ఒహాటీ పట్టుకురా. చెప్తా...

...మరేమీలేదు. సింహద్వారం వదలి యిలా దొడ్డిదోవన ఈ వేషంలో జొరబడేసరికి మీవాళ్లు యవరైనాచూసి యవడో దొంగాడు జొరబడ్డాడని పొరబడ్డారా ఒళ్ళు మళ్ళీ హూనం అవుతుందని, నాయొక్క మెసేజిని

మంత్రబద్ధంచేసి జపిస్తూ వచ్చాను. ఏ యాయవార బ్రాహ్మణేతరుడో అనుకోబోరా అని.

మళ్ళీ హూనవేఁవిటి ఒహమాటయిందా అంటావా. నువ్వా అలా ఇగ్నొరెంట్ గా మాటాడితే యలాగోయ్. ఔగాని ఆ గొబ్బుర్నాని యిలా యీ వీపుమీద కాస్త పట్టించు...నొక్కి-రాయకు. బులబులాగ్గా, మన సినిమా వాళ్ళు సంఘసంస్కరణ చేసినంత బులబులాగ్గా రాయాలిస్మీ...

ఆ...యేవీఁలేదోయ్. కాస్త డిఫరెన్సాపోపినియన్ ఏర్ప డింది. అంతలోనే వాళ్ళు వాళ్ళతప్పు తెలుసుకుని నాలి క్కరిచేసుకుని కాళ్ళాచేతులా బ్రతిమిఁలాడారు...ఏవన్నావు. విరగ్గొట్ట వొచ్చారనా. యవరంటా ఆ మాటన్న అయో గ్యుడు. మీమావ కరటక శాస్త్రుర్లే అయితే అతగాడి కెవరు జెప్పారో నాకు తెలుసు. ఆ మధురవాణి కూసుంటుంది. దానికి సరసఁవంటే మహా చెడ్డ యిది. లేనివి ఊహించి ఉన్నట్టుగా చెప్పడం దాని ప్రజ్ఞ.

నీదగ్గిర దాపరిక వేఁవుంది. ఆత్మస్తుతి చేసుకుంటు న్నారు మాస్టరుగారని నువ్వనుకున్నా సరే చెప్పేస్తాను విను. చెప్పనిపాపం నాకేల. అదుగో ఆ బైస్కోపువాళ్ళు ఏడి శారుగా ఊరిచివర—అవుడ్డోరు షూటింగు చెయ్యడాని కొచ్చార్ట. తీరా దిగేసరికి, గిరీశంగారీశాయలే ఉన్నాడుస్మీ, ఒళ్ళు దగ్గరపెట్టుకు పన్చెయ్యి, లేకపోతే ఏకేస్తాడని యవరో ఆ డైరెక్టరుగాడి చెవులో ఊదార్ట.

హామ్మమ్మ వార్ని దర్శించకపోతే యలా అన్ని యిదయ్యాట్ట. అనక మళ్ళీ నేను కొప్పడతానేమోనని కాకిచేతే కొరంపించాడు, పొద్దున్న చూళ్ళే ? — చుట్టా లొస్తారా గెంతెయ్యి అని నే ననేసరికి పందిరిమీద కాకి చెంగున గెంతేసి కావుమని అరిచిందీ! చుట్టా లెవరను కున్నావుటా.

సరే తీరా ఆ షూటింగు చూడబోయేసరికి, తవఁరు డైరెక్షను చెయ్యకపోతే మానె, వేషవైనా కట్టాలని అక్కడి జనాభాఅంతా కాళ్లావేళ్లా పడి యిదయ్యారు. మీ ముచ్చటేల కాదనాలని మేకప్ అయి కామెరా యెదట నిలబడేసరికి సినీజనమంతా డంగయిపోయారంటే నమ్ము.

మనవేఁసింది విలేజి రౌడీరోలులే. హీరోయిన్ని బలాత్కరించబోతాడు అంతలో హీరో అడ్డుపడి నన్ను తన్ని — నన్నంటే నా వేషాన్నిలే — ఆ చిన్నదాన్ని కాపాడతాట్ట.

తీరా నేను వేషంకట్టి రెండెక్స్ప్రషన్లు అలాఅలా విసిరేసరికి కథ అడ్డం తిరిగిపోయింది...ఇంకాసిని వేన్నీ ళ్లందుకో బాబూ.

యేవుందిటా, ఆ హీరోగాడికుండె బేజారైపోయి, నేను వీరిపక్కన నటించలేను. వీడు నటరాక్షసుడు బాబోయ్. నన్నూ నా సీన్లనీ మింగేస్తాడని ఒహాటేగోల.

ఆవంకా ఆ హీరోయిను నన్ను చూడగానే, పెరు గన్నందగ్గిర మీా మావలా మొహవింత జేసుకుని కథ మార్చాలంది.

తనని నేను బలాత్కరిస్తున్నప్పుడు అడ్డుపడ్డ హీరో ఓడిపోవాలనీ, ఆనక నేనే తనని రాక్షసవివాహమాడాలనీ పట్టు పట్టింది. అంటే విలనే హీరో అయిపోడవఁన్నమాట.

యేమిజేతువుఁ దైవమా అని వాళ్ళు దిగాలు పడి పోయారు. నేను ధైర్యంజెప్పి, ఆ పిల్ల నొప్పించి షూటింగు జరిపించాను.

యాక్టింగులోనే చిక్కొచ్చిందన్నమాట. బలాత్కారపు సీనులో నేను ఆ హీరోయినుమీాద ఇమోషన్ కొద్దీ కాస్త ధాటిగా నటించేసరికి-యవడో ప్రొడ్యూసరు బ్రదరిల్లాట-వాడు ఫైరయిపోయి వాట్ ఇంత నాచురాల్టీ అక్కర్లే దన్నాడు.

నాకా నువ్వు పాఠాల్చెప్పేదని, నేను మరింత దీనిగా నటించేసరికి వాడు డంగైపోయాడు.

అంత గొప్పగా నటించిన ఆ నా చెయ్యి తనక్కావాలని ఆటోగ్రాఫు చేయించి పట్టుకు చక్కాపోతానని వాళ్ళ ఆఫీసులో నా స్మారకచిహ్నంగా అట్టిపెట్టుకుంటాననీ మారాముడి పెట్టాడు.

చెయ్యేల, నేనే వస్తానన్నా విన్నాడుగాడు. వాడిలాగే మరి కొందరుకూడా ప్రేమకొద్దీ సొంతానిక్కావాలని ఈ చెయ్యోహరూ, ఆ చెయ్యోహరూ, ఈ కాలోహరూ,

ఆ కాలోహరూ, ముక్కోహరూ, చెవులోహరూ లాక్కోబోయారు. శిబిచక్రవర్తి నోమూరు తల్చుకొని సరే, తీసుకు పొండఁదామనుకున్నాగాని నా శాస్త్రీకోసం నువ్వూ ముఖ్యంగా మీ సిష్టరూ బెంగెట్టు కిదాతారని—

యూ ఇడియట్. నవ్వుతున్నావా? నువ్వూ లోకంతోపా టవుతావనుకోలేదు. జరిగింది కొట్లాటయితే వాళ్ళు మళ్ళీ నామాట వింటారా చెప్పు. మరి విన్నారు తెలుసా?

ఆఫీసు అవుతూనే షూటింగాపేసి లెక్చరిమ్మన్నారు. ఏకబిగిని ఘంటన్నర లెక్చరు దంచేసరికి డంగైపోయారు రెండోమారు.

హారా! ఇంకానయం యీ శాస్త్రి మరవిప్పేసి ఏ ముక్క కా ముక్క స్వార్థబుద్ధితో ఏ ముక్క కా ముక్క పట్టుకుపోయి దాచుకుంటే యీలాటి లెక్చర్లు పోగొట్టుకునేవాళ్ళంగదా అని కుమిలి కుమిలి యేడిచారు.

హారా మన ఆంధ్రులు వింతగొప్పవాళ్ళవాఁ! గిరీశంగారు అరిటిపం డొలిచినట్టు చెప్పేదాకా యీవైనం కనుక్కోలేకపోతివేఁ అని నొచ్చుకున్నారు. వారన్నట్టు మనం బహు దొడ్డవాళ్ళమని గర్వపడ్డారు. లాల్చీలున్నవాళ్లు వినా మిగతా యావన్మందీ కాలరెత్తుకున్నారు.

కాదుటోయ్ మరి. తిట్టుకున్నప్పుడు తిట్టుకున్నా మన గొప్పతనంకూడా మనం చెప్పుకోవద్దుటోయ్. పబ్లిసిటీ ఈజ్ ది లైఫాఫిట్ అన్నాడు సీవఁదొర. కాపోతే మనదేశం సంస్కృతిని సాంప్రదాయాన్ని ఇంతగొప్పగా అర్థంచేసుకుని

ఇలా నష్టపోతూ సినిమాలు తీసినవాడెవడోయ్, తెలుగువాడు కాక. సత్యాన్వేషణను మన పూర్వులు యెలా సాగించారు ? అదంతా ఫిలాసఫీ అనుకో.

పెద్దలేవన్నారు ? అబ్బే. ఈ సత్యం అనేది ఓ పట్టాన కొరుకుడు పడదురా... పట్టుకు దొరకదురా. ఏతీది సత్యంలాగే అవుపిస్తుందిరా. తీరా దగ్గిర్నా వెళ్ళి చూశాక అనుభవమైనాక యిది కాదురా సత్యం అనిపిస్తుందిరా. అది ఎండమావిలా పరుగెత్తిస్తుందిరా.

కావున మనవున్నూ అలాగే వెళ్ళి నేతి నేతి అనుకుంటూ – నేతి అనగానే చేగోడీలు జ్ఞాపకం చేసుగోకుస్మీ–న యితి అనగా ఇది కాదు అని తాత్పర్యం. ఇది కాదు ఇది కాదు అనుకుంటూ పోతే అయినదేదో తెలీకపోయినా కానివన్నీ బోధపడతాయిగద. ఇపుడు నిన్ను మీ నాన్న అర్ధాంతరంగా వచ్చిపడి అబ్బిగా పదమూడు పద్ధానుగులెంతరా అంటాడు. అరవైమూడు అంటావు నువ్వు అలవాటు చొప్పున. కాదు అని గూబ కదలేస్తాడు నాన్న. డెబ్బయి తొమ్మిది అంటావు. రెండో గూబ కదులుతుంది.

తొంభై నాలుగు కామోసు అంటావు. కాదు అంటూనే నీ చెవి మూరువేషం వేసుకోబోతుంది. నూటయాభై ఆరా ? అంటావు. కాదు. ఇలా పోగా పోగా పదమూడు పద్ధానుగులెంతో చివరికి నీకు తెలీకపోయినా కానివేవో కంఠతా వస్తాయిగదా.

అలాగే విడో మారియేజెస్ తీసుకో. ఒక బ్యూటిఫుల్ యంగ్ విడో బుచ్చమ్మకి - ఐ మీన్ ఆమె విడో కాక ముందు ముక్కుపచ్చలారని పసిపిల్లగా వుండగా మీ ఫాదరు ఒక ఓల్డ్ ఫెలోకి కట్టబెట్టేస్తాడు. కాని నిజంగా అది బుచ్చమ్మకు తగునా? యంతమాత్రం తగదు. అందువల్ల తక్షణం దేవుడేంచేస్తాడు. ఇదికాదు అంటాడు. అని ఆ బొట్టు చెరిపేస్తాడు. అలా కాక ముందరే, ఇదేమిటయ్యా గిరీశం వంటి జెమ్‌ని ఇచ్చి పెళ్ళిచెయ్యవయ్యా అంటే మీ నాన్న వినడుగదా. దేవుడే దిగొచ్చినా లాభంలేదుగదా. అంచేత ఆయనా ఆబోరు దక్కించుకోడానికని ఆ పైగానే ఉండి పదమూడు పద్ధానుగులకి నువు చెప్పే జవాబులన్నీ మీ నాన్న కాదు కాదన్నట్టే ఆ పెదనాన్నా మీ నాన్న పనుల్ని కాదంటూ ఉంటాడు. నువ్వేనా చూడు పదమూడవ యక్కంగూర్చి మరోసారి మీ నాన్న అడిగినపుడు ఇన్ని జవాబులు చెప్పవు. అపుడు సొంటిపిక్కల తొడపాశాల, మొట్టికాయల సంఖ్య తగ్గుతుంది. అవునా సుఖపడతావు... అదే రహస్యం.

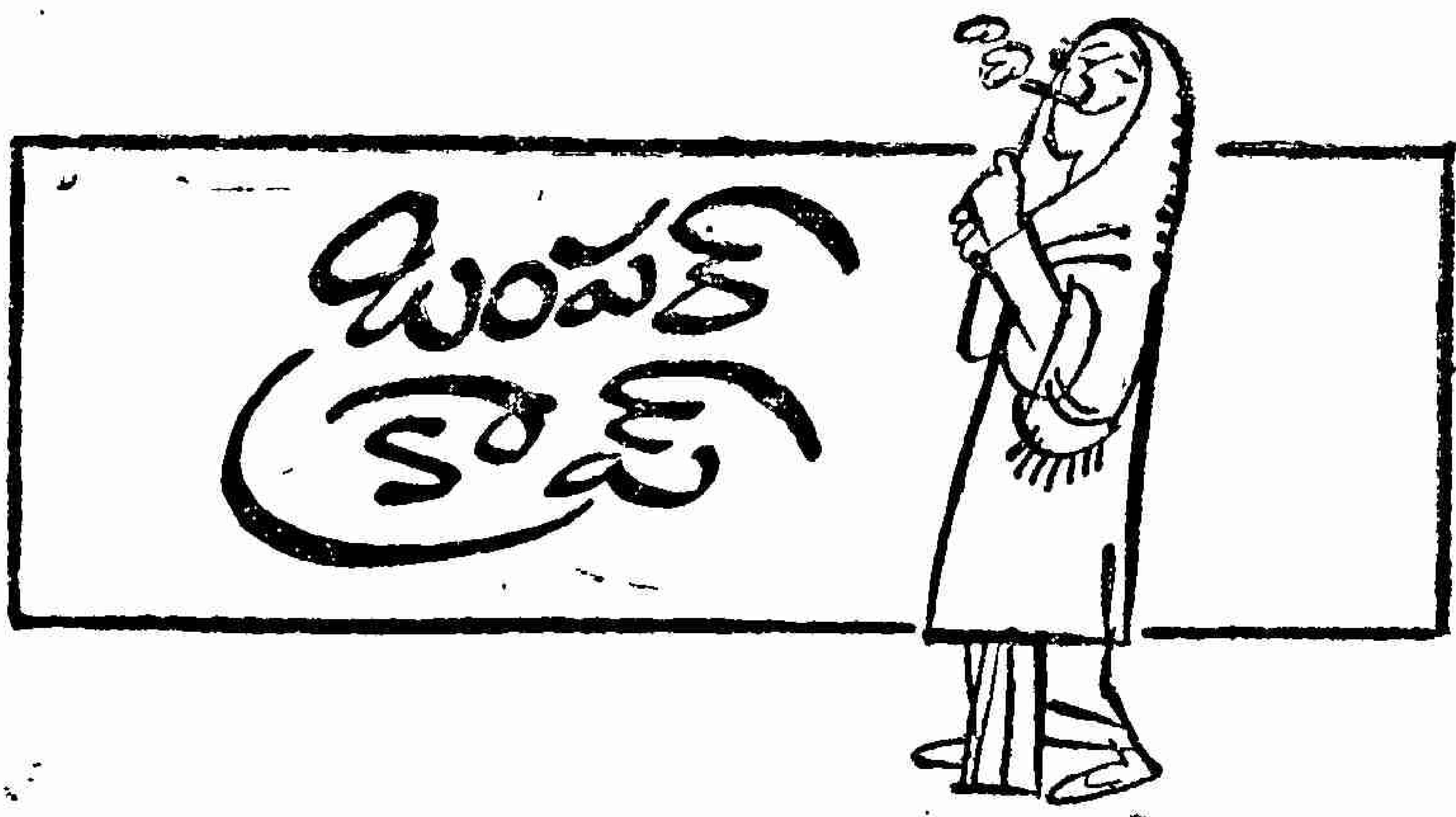
బాబూ మన తెలుగు సినిమావారు మహా గొప్ప వేదాంతులు అనడానికిదే ప్రబలసాక్ష్యం. ఈ నేతివాదం పట్టుగుని, ఒక్కొక్క సినిమా తీసి దెబ్బ తిన్నపుడల్లా ఇది కాదు అని చెంపలేసుకుంటారు. వాళ్ళేకాక మరొకడు కూడా ఆ పొరబాటు చేయడు.

ఈ విధముగా 'హౌ నాట్ టు మేకే ఫిల్మ్స్'- అనగా ఒక సినిమాను ఏ విధముగా తీయరాదు, హౌ నాట్టు రైట్,

యాక్టు, ఎట్లు వ్రాయరాదు, నటించరాదు అన్న ప్రశ్నలకు జవాబులుగా ఒక్కొక్క చిత్రం ఒక్కొక్క క్లాసిక్కుగా ఉద్గ్రంథంగా తీసేస్తున్నారు మనవారు. ఇంత అపారమైన అపురూపమైన గ్రంథసంపద వేదాల తరవాత మనకొచ్చిందేవిఁటి!

నేతినేతి అంటూ మనవాళ్లు ఇన్ని మహత్తర సినిమాలు లక్షల ఖర్చుతో హైరాణతో లాగి అవతల పారేస్తూంటే, ఈ నేతి సినిమాల్ని పట్టుకుని, "మనవంతా నూనెసరుకోయ్" అన్న చెవలాయ యవడంట!

చూశారా ! చూశారా ! చూశారా బుచ్చమ్మ వదినా !

ఇవన్నీ ఈ పేపర్లన్నీ చూశారా ? ఏం గనిపించింది ? వాడ్డు యూ సీ? విడోస్ విడోస్ విడోస్. ఈ సీజను సీజనంతా అదే సబ్జెక్టు. బంపర్ క్రాప్ ! మైగాడ్ ! ఒక గిరీశానికే సింపతీ అనుకున్నారు గదూ ఇన్నాళ్ళూ ? నేజెబితే నమ్మేరూ ? ఆ పోఫోస్ ఈ గిరీశంగారు ఏవో కల్లబొల్లి కబుర్లు చెబుతారే తప్ప, ఇవన్నీ నిజాలా యేమిషీ విడ్డూరం గాపోతే అనుకున్నారు. అంతేనా. ఇప్పుడైనా నమ్మండి. ప్లీజ్ బిలీవ్ మీ నా కళ్లల్లో కపటంతె లేవు. మా

నాయనమ్మ ముప్పూటలా మొత్తుకునే దదేగదా. హయ్యో నే నేం జేతునమ్మా ఈ గ్రిడి క్కల్లాకపటం బాత్తిగా తెలిస్చచ్చాయిగా దేండారమ్మ. పీ డేలా బతికి బట్టకడతా డమ్మా ఆవటాని.

మైడియర్ సిష్టరిల్లా! బిలీవ్ మీ. నాకే గనక మాయదారి కబుర్లు, కపటబ్బుద్ధులూ పట్టుబడుంటే ఈపాటికి మిమ్మల్నన్నపలంగా ఎగరేసుకుపోయి ఏ అయిఫిల్ టవర్ మీదనో కూర్చుని కులుకుతూ మిమ్మల్నానందపరుస్తూ ఉండేవాణ్ణి. ఏందారి మరి. మంచిగురించి మంచిగా చెబితే విన్నంటే, మాయజేసయినా దార్లో పెట్టవోయ్ అన్నారు పరబ్రహ్మ శాస్త్రిలవారు. నా కిన్నాళ్ళ్ళ తెలీక అజ్ఞానం కొద్దీ ముద్దుగా చెబుతూ వచ్చాను. పోన్లెండి. ఈపాట్కైనా తెలిసిందిగడ. లోకవంటే ఈ అగ్గురారవేఁ కాదనీ, ప్రపంచకవంతా మనకొంప పెరడవత లేదప్ప ఇవతల్లేదనీ, ఇప్పటికైనా తెలిసిందిగదా, ఒక్క మీ నాయనగారే తప్ప మిగతా యావన్మంది ప్రజలునూ కోడై కూస్తున్నారు విడో మారియేజస్ జరగాలోయ్ అని. లేకపోతే, యింత మంది ప్రౌఢ్యూసర్లు ఒక్కనారిగా ఈ యొక్క 'విడో' అను రెండక్షరాలమీద, ఈ సబ్జెక్టుమీద యిన్ని చిత్రాలు— అదిన్ని లక్షలు ఖర్చుపెట్టించి తీస్తారా? తీస్తారా మీరే చెప్పండి?

వీళ్ళంతా ప్లయిట్ ఆఫ్ ది విడోస్ అనగా మీ యొక్క స్థితి గురించి యంత దుఃఖం కలగకపోతే ఇంతకలిసి కట్టుగా ముక్తకంఠంతో దుఃఖపడి మరీ పిక్చర్లు తీశారో

మీరే చెప్పండి. అక్కడితో ఆగారా. పిక్చర్లు తీసినీ వాపోతున్నారింకా.

చక్కహో నేన్చెప్పినట్టు విని, మీ గ్రంథం డొదినా అన గానే సరేనని నాతో బయల్దేరి, మెడ్రాసెళిపోయొస్తే ఈ పాటికి మీ మీద నేన్రెండు పిక్చర్లు లాగిపారీదును గదా.

వదినా మీరు చరచర వంటింటో కెళిపొండి- కొంప మునిగింది. నాన్నగారొచ్చేస్తున్నారు...

ఆయ చిన్నవాణ్ణయినా దమకు వెయ్యేళ్ళాయుష్షనక తప్పదు. మీమాటే అనుకుంటున్నాం అమ్మాయీ నేనూను. మాటలో దయచేశారు. సాక్షాత్తు అగ్నిహోత్రులే తమరు. ఆయొక్క ముఖవర్చస్సలాటిదిగదా. విశేషవేవిటీ అంటే అట్టి పవిత్రత మీ బిడ్డలకూ్కడా అబ్బడం. అమ్మాయి ఇప్పుడేవందో విన్నారూ! అయ్యా గిరీశంగారూ నలమహా రాజు కథలో దమయంతికి రెండోపెళ్ళి ఆవటాని చాటిం పేయించారుగదా - మరి అది అజ్ఞాతంలో వున్న భర్తను రప్పించుకునేందుకే అయినప్పటికన్నీ - అట్టి ఊహాపోవడమే మహాపాపం గాదుటండీ. పరిహాసానికయినా అలా అనరాదు గదా అంటోంది. ఓహో అగ్నిహోత్రావధాన్లుగారింట పుట్టినపడుచువి నీగ్గా పోతే మరెవరికింత గొప్ప ఊహాలు కలుగుతాయమ్మా అని ఇందాకట్నించొక్కలాగ ఉప్పొంగి పోతున్నాను. ఇదిగో మెడ్రాసునుంచి డబ్బు రెడీ అని కబు ర్రాగానే ఈవిషయమ్మీదనే ఒక బైస్కోపు ఆరంభం చేస్తాను, తమరు తప్పక దైచేసి. ఆశీర్వదించాలి,

ఏవన్నారూ. ఇలాంటి ఊహల్ని బస్తీలో వింటారూ అంటారా! ఛంపేశారు. ఇంకా నయం. తమవంటి పెద్దలు ఈ దేశంలో ఓ మూల వుండగా అలాంటిపోగరు ఎలా సాగుతుందండి. అమర్షునేవో వెకిలివేషాలు వేశారుగాని ఇపుడంతా మళ్ళీ దారి కొచ్చేశార్లెండి. ఇపుడు తీస్తున్న బైస్కోపులన్నీ సాతూత్తు మీ నోట్లోంచి ఊడిపడ్డవే అంటే నమ్మండి. వెధవది ముఖప్రీతి మాటలు చేతనై చావ్వుగాని ఈ పాటికి ఛగపాగిడి పారేశేవాణ్ణి మిమ్మల్ని.

రైటే రైటే. మళ్ళీపెళ్ళిలాంటి పిక్చరొచ్చినమాట రైటే. అప్పుడేదో కూశారు. విడోకి మళ్ళీ పెళ్ళి అవసరం అని. ఇప్పుడదేం లేదులెండి. చెంపలేసుకున్నారు. పవిత్రత గట్రా ఫాషనులో కొచ్చేశాయి. ఇపుడు పిక్చరులో విడోకి మొగుడు పోగానే హయ్యో నాకూతురా యంతపన్జరిగిందే అంటారు ఒక నేపజ్జుప్పాట పాడి. ఆపైన పోయినవాడితో నువ్వా పోకతప్పదు అనేంతవరకూ వచ్చేవారేమోగాని సహగమనమ్మీద సర్కారువాళ్ళ రూలోటి అఘోరించించూడండి. అంచేత అంతమాట అన్లేకపోయినా, "ఏం చేస్తాం. ఎలాగో బతుకు వెళ్ళమార్చుకో" అని ఓదారుస్తూ పిక్చర్లు దీస్తున్నారన్నమాట. రెండోపెళ్ళంటే మనం— అనగా జనం-మండిపడతామని వాళ్ళ కెంత భయం అనుకున్నారూ అంచేత అంతమాట ఛస్తే అన్రు. ప్రేవంటారా! దాని కేం సోదరీ ప్రేవః వుండనే వుంది. అచ్చాలు - కాసేపు

అపోహాలల్లుతుందికి. యీ లోగా గడియారం ఆరూ కొట్టే స్తూంది. ఎవరిళ్ళకి వారు పోవచ్చు.

చిత్తం - అంతేనండి. మీామీా దొట్లు. అక్షరాలా ఇంతకన్నా ఏంచెప్పటం లేదు. ప్రేవలూ గీవలూ జాంతానై. సెకండుమారేజి సెంటిమెంటుకి ఎగినెస్టయిపోయాక ఆ మాటెత్తడాని కెవడికి దమ్ములుంటాయండి! అదే చెబుతున్నాను. తవఁరిలా దేశంలో ఓ మారుమూల ముక్కు మూసుకుని జపం చేసుకుంటున్నా తమ ప్రభావం అక్కడ చెన్నపట్నంలో కథలనిండా అలుపుకుని వుంది.

ఉప్పూ కారం తింటూన్న మనుష్యు లయినప్పుడు, వయసులో వున్న మొగాడూ ఆడదీ (విడోలనుకోండి) పవిత్రతంటూ పడేడవట మేఁవిటి నాశార్థవని ఒహ దుష్టుడు దూకుడుగా అనేశాడుగాని, వెంఠనే నలుగురూ వాడి గడ్డెటూరు - అందికేనోయ్ పెద్దలు విడోస్‌కి చప్పిడిపిండి తిండిగా నిర్ణయించారూ అని. పిండి గిట్టకపోతే ఇంగ్లీషు వాడి బిస్కత్తులు తిని యాడవచ్చుగా అనిన్నీ అన్నారు. దెబ్బకి డంగైపోయాళ్లాం డాదుష్టుడు.

అయ్యా అదీ సంగతి. అంచేత మనం ఇంతకుముందనుకున్నట్టుగా, ఈ సబ్జెక్టుమీాద ఓ పిక్చరు లాగి పారేదాం. మీాకూ ఇందున ఒక శ్రద్ధా ప్రపత్తి ఉన్నాయి గాబట్టీ మీాయందు నాకున్న గురినిబట్టీ మిమ్మల్నిగూడా ఇందులో ఓ పావలా వాటా తీసుకోనిస్తాను, అంతకన్న ఎక్కువ ఇవ్వడానికి వీల్లేదండి. అవతల మూఁడులక్షలు రెడీ అయిపోయాయి. ఛాల్లెస్తురూ. ఈ పావలా వాటాకే, మీాకు

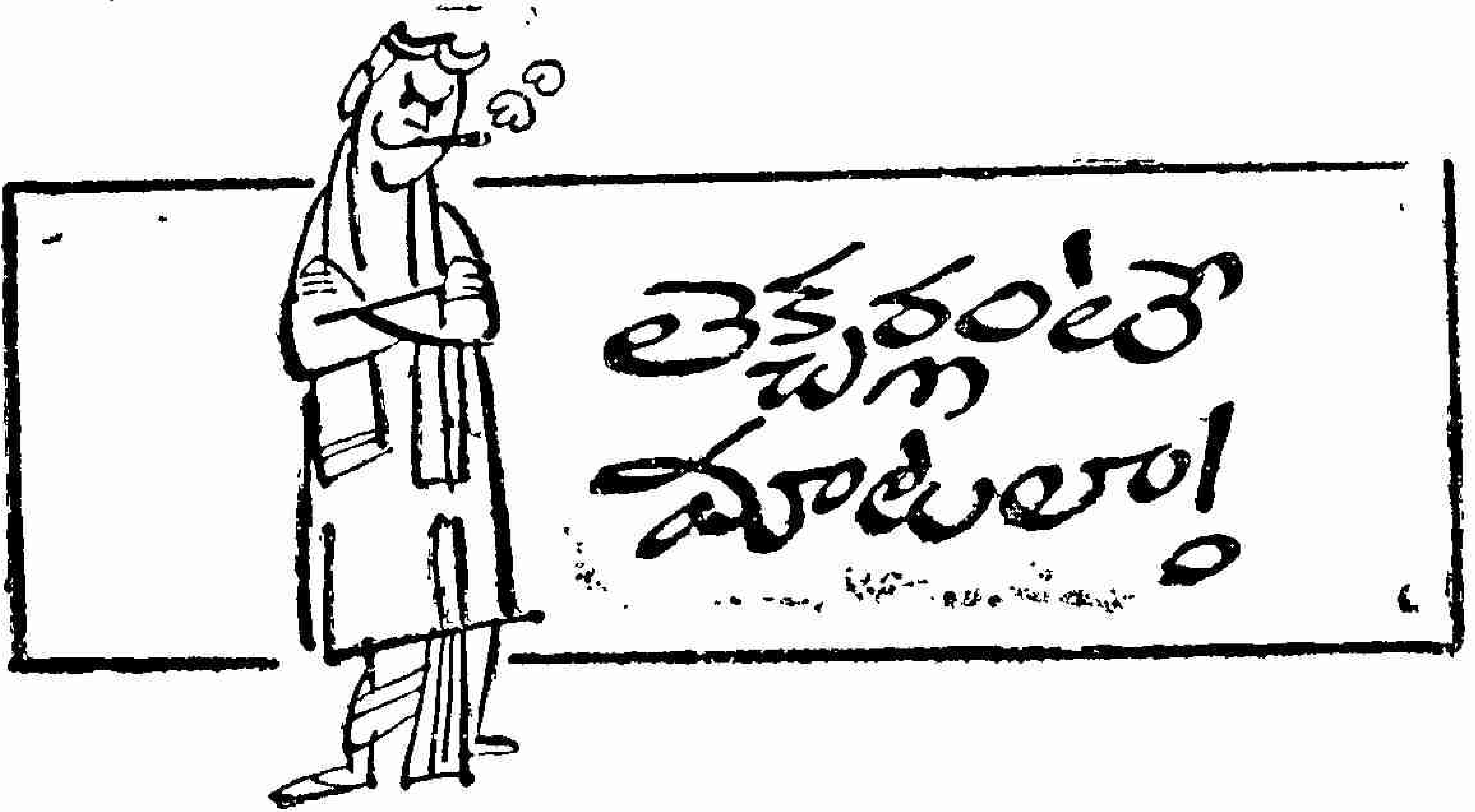
దాదాపు యాభై వేల కరుకులు దోసిట పడతాయి. ఐదుగు రాడపిల్లల్నమ్ముకున్నా ఇంతరాదు. యూవంటారు, చిత్తం అలాగే ఆలోచించండి సావధానంగా. చూశాకూ ఈలోగా యీ యొక్క కథాగ్రటా ముందర ముసాయిదా రాసు కుందికాల్కయితాలూ గ్రటా కొనాలి మీ రొండికున్న దాంట్లోంచి ఒక్కహాస్తం ఇటు పారేస్తిరా పని ఆరం భిస్తాను. యేవిటో సెంటిమెంటొహటేడిసింది. ఓం ప్రథ మంగా శ్రీకారం చుట్టడానికయ్యే డబ్బు పవిత్రమైన మీ హస్తాల్లోంచి వస్తేనే రేపు లక్షలు కురుస్తాయని.

వ్వాండర్ ఫుల్. థాంక్యూ...

వాట్ మైడియర్ వెంకటేశం! నువ్వింతసేపూ ఆ భోషాణం వెనకే వున్నావా. ఏవిటి గురువుగారిమీదే స్పయింగు చేస్తున్నావా? డామిట్! గ్రాస్ యిన్గ్రాటిట్యూడు. కాపోతే మరేవిటి చెప్పు. యేవిటీ నిన్న చౌదరీ గారికి చెప్పిన స్టోరీ అంతా మార్చేశానంటావా. అవును మరి మార్చకుండా. ఆకథ ఫాదర్నిల్లాకి చెబుతే చెప్పూ లెక్కదీసి తంతాడు పైగా టెక్ రూపీసు ఇచ్చేవాడా!... నాన్సెన్స్ మనకి ఒపినియన్సేవిటోయ్ పీపుల్స్ ఫ్రెండ్ అని మనకితోచిందాన్ని బట్టిపోతాం. బిజినెస్‌లో, ముఖ్యంగా ఫిలింబిజినెస్‌లో వున్నవాడు పొలిటీషియన్‌లా, పారిస్ పడతిలా, గ్లాసులో నీరులా వుండాలి. సమయాన్ని బట్టి స్ట్రాటజీ ఫిరాయించాలి. అభిప్రాయాలేవిటి నాన్సెన్స్. అవి చాలా డేంజరస్ సరుకులు. చూస్తూవుండగా అవే మూఢ నమ్మకాలయూరుకుంటాయి.

వాట్! ఇందులో షేరా! వెంకటేశం! అయామ్ అషేమ్డ్ ఆఫ్ యు. దిస్ ఈజ్ గ్రాస్ క్రుయెల్టీ. ఈ కంఠశోషలిజపు కాలంలోను నువ్విలా వాదించకుండా కనీసం దబాయించకుండా, చేతిలో డబ్బు లాగేసుకొని వాటా తీసుకోవడం ఏం బావులేదు. చూస్తూవుండు నా నెక్స్టట్ పిక్చరులో నీకు పద్దెందివేల అడుగుల్లో ఒక విడోతో రొమాన్సు పెట్టించి, చివర్ని అంథా సిస్టర్లీ అఫెక్షన్ ఇచ్చి-అనగా సోదరీ ప్రేమయేనోయ్ చెవలాయ్ అని తేల్చి అవతల పారేస్తాను. ఏడుస్తూ హారైజన్లోకి పోతావు. అంతే.

ఏమివాయ్ వెంకటేశం. ఎక్కడికి చెంగు చెంగున లేడి పిల్లలా గెంతులు వేస్తూ బయల్దేరావు?...వాట్!! పిక్చరుకా? దేనికీ-? టెంటు సినిమాకా. అంటే తెలుగు పిక్చరనేగా నీ తాత్పర్యం. మనవూరు టెంటు సినిమాలో తెలుగు పిక్చర్సు కాక మరేవిఁ టాడుతాయిలే.

హారి నీ యిల్లు బంగారంగానూ. నీకు బ్యూటిఫుల్ యంగ్ విడోతో మారియేజ్ కానూ. ఎంత ఒఘుయిత్యాన్ని కొడిగట్టావు. కా_స్తలో ఎంత ప్రమాదం జరిగేది. గిరీశంవంత వాడి శిష్యుడవై తెలుగు పిక్చరు _ అదీ డబ్బు ఖర్చుపెట్టి

చూస్తావటోయ్. ఇన్సల్ట్. అసలు తెలుగు పిక్చర్లెందుకూ? మన అధోగతిని పట్టుకు తిట్టిపోసుగోడానిగ్గాపోతే. మనం కూడా డబ్బుపెడితే ఈ పిక్చర్లు ఇహ నీ జన్మకి బాగు పడవు. అదిన్నీగాక, మదరిల్లా ఆశపడుతున్నట్టు ఆవిడమాట చలవని నువ్వు రేపొద్దున్న పరీక్ష యిచ్చి ఏ కనిష్టీపువో, సర్కిలువో అయితే ఊరికినే చూడొచ్చు. అదృష్టం నీకూ నాకూ కూడా జాస్తిగా ఉంది, నాకు బ్రదరిల్లావే అయే యోగం పడితే ఇహ చెప్పాలా. అప్పుడు నేనెలాగా లీడింగ్ ప్రొడ్యూసరు డైరెక్టరాక్టరు నౌతానుగదా.

అప్పుడు—

—వింటున్నారా వదినా! అప్పుడు మీరూ నేనూ మన ప్రయివేటు ఆడిటోరియంలో కూర్చుంటాం. అంటే మన సొంత సినిమాహాలన్నమాట. కేవలం మనకోసవేఁ పిక్చరాడుతుంటావన్నమాట. మనవెనికే ప్రొజెక్టరు మన వెంకటేశవేఁ దాన్ని ఆపరేట్ చేస్తాడు ... ఔనౌను. వెళ్ళి రండి షోపు మాడిపోతే ఆనక మీ నాన్న వెంకటేశం మాడ్చూడకొడతాడు మజ్ఝున.—

ఊఁ. ఏవిటోయ్ వెంకటేశం. అయితే సినిమా కెళ్తానంటావు. ఎందుకు. నామాట విని ఆ డబ్బలా తగలెయ్యాక ఇలా తగలెయ్యి. సిగార్సుకి కాపర్సు అవసరమవుతాయి. వాటికి తగలేదాం. చూశావూ ఆ తగలేసేదికూడా సరైన పద్ధతిలో తగలెయ్యాలి. ఇలా కూచో చెబుతా. నువ్వైతే పొఘా సినిమా చూడాలని ఎగబడుతున్నావుగాని ఆ తీసే

వాళ్ళకి ఏఁవి బేహద్బీగా ఉందో తెలుసా? నువ్వూ నేనూ అసలు సినిమాలు చూసిందికి పనికిరావుట. మనఁవిచ్చే డబ్బులు వాళ్ళ కసలు కలికంలోకీ రావుష. మనం క్లాసు వాళ్ళంట. మనకి ఆ యోగ్యతా లేదుష మరి.

ఏ మాట కా మాటే అనుకోవాలి, ఆమాటా నిజవేఁ. మర్పేనూ రేపొద్దుట్నుంచి ప్రొడ్యూసర్ డైరెక్టర్నవు తున్నాను గదా!

సినిమా చూసే అర్హత నీ కుందా అని. కలికాలం గాపోతే పెతీవాడూ సినిమా చూస్తానని ఎగబట్టవేనా?

చూడొచ్చింది చాలక అడ్డుప్రశ్నలోహటా. డు యు నో వెంకటేశం? మీ ఆడియన్సు సగటు వయస్సు పన్నెం డేళ్ళనీ, బుర్ర అంతకు మించి ఎదగరాదనీను. పాతికేళ్ళ నించీ అదంతేనని మేవంతా నమ్ముతుంటే, ఇవాళ్టి రోజున-మీరు కాదు - వయస్సు పెరిగిందంటే చెల్లుతుందా? చెప్పు. చెల్లదు. ఔనా? అలాంటపుడు పెద్దంత్రం, చిన్నంత్రం లేకుండా మీరు-మీ ప్రజలు-మమ్మల్ని విమర్శిస్తే ఎలా?

ఈమధ్య ప్రతివాడూ మన పిక్చర్లలో వాగుడెక్కువై పోయిందంటున్నాడు. డైలాగులన్నీ ఉపన్యాసాలలా ఉండట వేఁకాక, అవి చాలవన్నట్టు మళ్ళీ పిక్చరు చివర 'ఫలానా రావు మెమోరియల్ లెక్చరు' అన్నట్టుగా నికార్సైన లెక్చర్లు ఏర్పాటు చేసేస్తున్నారనీన్నీ-కన్నాంబ లేకపోతే హీరోయినో ఎవరో ఒకళ్లు పుంజుకుని చెవులు హోరెత్తించేస్తున్నారనీ-విమర్శిస్తున్నారు. బట్ వాడ్డు యు నో! ఆ లెక్చర్లే తమిళ

ములో అక్షర లక్షలు రూపాయలు కురిపించాయి. వాటికోసం జనం విరగబడిచూశారు. మజాకా అనుకున్నావా లెక్చరంటే.

ముందర డబ్బింగు సినిమాలద్వారా శాంపుల్ చూసి మీకు నచ్చాయని పసిగట్టికదా ఇపుడు ధారాళంగా ఏర్పాటు చేస్తున్నాం. పైపెచ్చు సినిమా అంతా ఐపోయినా కథలో పాయింటేమిటో పట్టుకోలేనివాళ్ళు కొన్ని లక్షల మందుంటారు. లెక్చర్లద్వారా వారికి కథను జ్ఞాపకంచేసి అబ్బీ నువ్వు దీని ద్వారా గ్రహించిన నీతి ఇదిస్మీ అని ఢంకా బజాయించినట్టు చెప్పిందికి సదుపాయంగా ఉంటుంది.

* * *

పొడుగు డైలాగులేనా అంతే, రెడ్డొచ్చేనని మొదలాడడం సినిమాలో సాధ్యపడ్డంలేదుగదా! అంచేత అలా ఆలీసెంగా వచ్చేవాళ్లు మళ్ళీ జరిగిన కథ చెప్పమని పక్కవాళ్ళ ప్రాణాలు తోడేకుండా మేమే పావుగంటకోసారి జరిగిన కథ టూకీగా డైలాగులో చెప్పిస్తున్నాం. ఇది మీ ప్రజలమేలు కోరే. అంతేకాని మీలో కొందరు గిట్టనివాళ్లు ఆడిపోసుకుంటున్నట్టు ఇంటర్వెల్ దాకా పాత్రలనీ కథనీ ఎస్టాబ్లిష్ చెయ్యడం చేతకాక కాదు. చాతకాకపోయినా మీరు ఇలా మంచి భావంతోనే ఎందుకు అపార్థం చేసుకోరాదు?

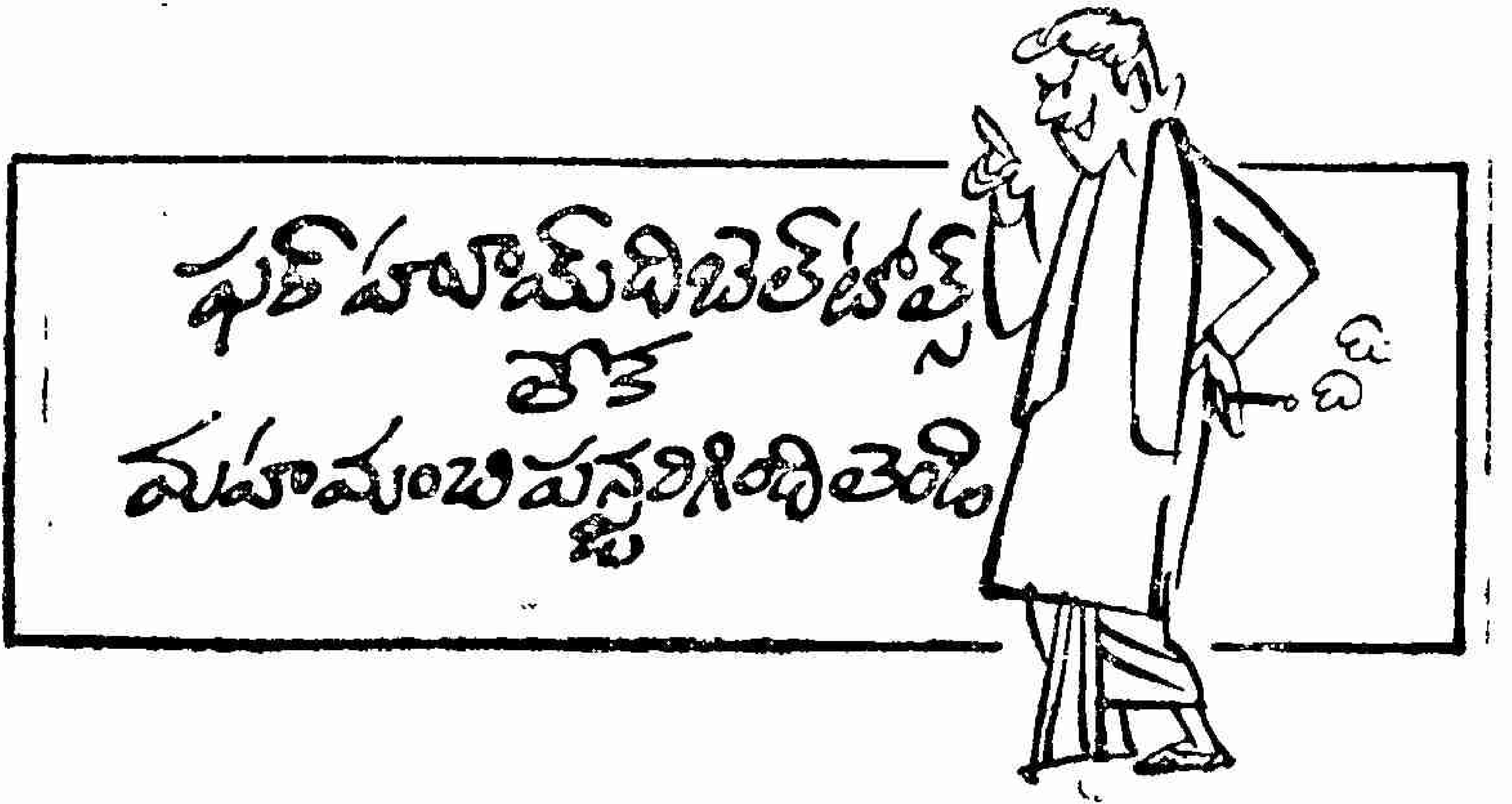
అదిగో ఆ పొడుగోటి, ప్రతి అడ్డమైనవాడూ తెలుగు పిక్చర్లు పొడుగోయ్! అని ఆడిపోసుగోడవేఁ. అలా అని అనే చివరికి దిష్టి తగిలి ఆ పొడుగూ ఛిక్కి సగమైపోయింది,

పూర్వం పాతిక ముప్ఫై వేలుండే ఫిలుములన్నీ పదిహేనిరవై వేలకి తగ్గిపోయాయి. అయినా ఆ మురార్జీదేశాయి వారికింకా ఇందుమీదే దృష్టి. ఫిలిమ్మీద పన్నేస్తే పొడుగు తగ్గుతుందనీ, అది తగ్గితే ఇహ ప్రెసిడెంటు ఎవార్డు విన్నర్ క్లాసుకు కుప్పతిప్పలుగా వస్తాయనీ ఆయన దురాశ.

ముతకసామెత జెప్పినట్టుంది. ఒక దేవత, నెత్తిన కాలెట్టిన నాస్తికుడి సేవనలేక భక్తుడిని భయపెట్టిందట— వాడికి భయం జెప్పి ఆ కాలుతీయించి తగిలేస్తావా లేదా అని. అలా వుంది, మురార్జీగారి పథకం.

ఒకటి చెబుతావిను వెంకటేశం. పొడుగు తగ్గిస్తే సినిమాలు బాగుపడతాయనుకోడం వుట్టి భ్రమ. అయ్యో వున్నదే పదివేల అడుగులని డబ్బురావడానికి మరి నాలుగు డాన్సులు, రెండర్థాల మాటలూ పెట్టేసి జాగ్రత్తపడతారు తెలివైనవాళ్ళంతా. మళ్ళీ ఆనక సెన్సారువాళ్ళ మూలంగా కత్తెర్లకి డిమాండు పెరగడం, వాటిమీద ఇంపోర్టు కంట్రోళ్ళూ, రోకళ్ళూ దానికి ఉద్యమాలూ గట్రా వస్తాయి. ఎందుకొచ్చిన రభస—

అన్నట్టు మీరు విన్నారో లేదోగాని దెబ్బకి డంగైయూరుకున్నా డంత పెద్ద స్టారూను... నమస్తేసార్ నమస్తే ఏంజేస్తాం నలుగురితో పాటే నారాయణా అన్నారు మరి. నాకు పట్టుబడుతోంది నమస్తే లాంగ్వేజి—ఏమిటి పబ్లికు మీటింగా! లేటెస్టు కళాఖండం తీసినాయనకి సన్మానమ్మాటేనా మీరనేది. ఇక్కడే. ఇదిగాదూ మీటింగూ? అదిగో ఆ పవరుహావుసు దగ్గర్నుంచి ఈ చివర్న పార్కుదాకా పాండీ బజారు పొడుగునా తురాయిచెట్లకింద జరిగేది బహిరంగసభ గాపోతే మరేవిటనుకున్నారు. అలా నవ్వుతారేం సార్. ఇదంతా ఒహాటేసభ. మీకు తెలీందేవుంది.

విశ్వగుణాదర్శపువా డన్నట్టు తెలుగువాడు శాస్త్ర సంద డయిన మనిషి గదండీ. పెద్దసభ పెడితే ఏ డజనుమందో మాటాడిందికి వసతుంటుంది. మిగతా ఐదొందలమందీ కూడా మాటాడదలుచుకున్నవాళ్ళేగదా. అందుకని లేటెస్ట్ పాష నేవిటంటే ఆ యొక్క పెద్దసభకి నూరు బ్రాంచీలు ఏర్పాటుచేసి పదెకరాల బజార్లో నూరు చిన్న మీటింగులు పెట్టుకోడం. ఒహొక్కదాంటో ఐదారుగు రుంటారు. చక్కగా అంథా ఒక్కమారే మాటాడుకోవచ్చు. అదే రైటంటాను నేను. ఒహడు చెప్పే దేవిటండీ మనకి. ఆ మాత్రం మనవూఁ చెప్పగలవుఁ. అంచేత మీదయు. మీ చిత్తం. ఈరోడ్డు పొద్దుఘూనా సాగుతున్న నూటొక్క సభ ల్లోనూ మీ మాటొక్కటే చెల్లుతుందని గారంటీ కనిపించిన ఎందులోకైనా వెళ్ళవచ్చు. అంతా ఒకటే నన్నాడు కవి. కోటినదులు—అనిన్నీ అన్నాడు. వినడంమాత్రం పని పెట్టుకుంటే ఇక్కడే నిలబడొచ్చు. పక్కదాంటో మీ స్పీచికి పాయింట్లు తక్కువైనా, మోసింది కేఁవీ లేక ఒళ్ళు తేలిపోతున్నా కూడా ఇక్కడే నిలబడొచ్చు. విషయాలు నచ్చకపోతే చేతికొచ్చినవేషం చెయిజారినవాడిలా మొహం ముడుచుకూర్చోవచ్చు.

ఆహా, కళాఖండంగురించే మాటాడుకుంటున్నాం. ఏదో మీకు తెలుసుగా. మనకి మామూలుగా ఏడాదికి పాతిక పిక్చర్లొస్తే వాటిలో మూడు హిట్లయి, మరో మూడి టికి పెట్టిండబ్బొస్తే మిగతావి వెరసి మొత్తం పఝ్ఝొనిమిద

కళాఖండా త్రేల్తాయి. అందులో ఏదీ అన్నది తెలుసుకుంటే మంచిది. సంగతులు బాగా బోధపడతాయి.

*　　　*　　　*

మొత్తానికి మహామంచి పన్జరిగిందిలెండి. లేపోతే ఏవిటెటూకొత్త. వీడి బోడికొత్తా వీడూను. ఇన్నాళ్ళాయి దీన్ని కని బెట్టుకొచ్చున్న జేజెమ్మల్లాటివాళ్ళ క్కూరుకుడు పళ్ళేదు కులుగూ ఆడియన్సు క్కావలసిందేవిటో. పెద్దపెద్ద జైంట్లు డీడిక్కలు కొట్టుకుంటున్నారు. ప్రాచీన సంప్రదాయాల్ని బూజుపోకుండా కాపాడుకొస్తున్నవాళ్ళు వాటిని ఎంత జూసినా తరుణోపాయం ఏవిటో పట్టుగోలేపోతున్నారు. మజ్ఝిన వీడొచ్చి నావల్టీతో ఫిలింఫీల్డుని చెరి గవతలపారేస్తానంటే యలా. మజాకావా. అన్నీ కొత్తపద్ధతులు పట్టుగొచ్చి రుద్దేస్తానండానికి వీడేం రాజారామ్మోహన్రాయా, వీరేశలింగం పంతులా. మహామహావాళ్ళకే దిక్కులేదు. సత్యజిత్రాయికి దిక్కుందా — సీమదొర్లు విరగబడిచూసి ఊహు ప్రయిజులు గుప్పించేదాకా.

వీడు ముల్లంగిదుంపలా వచ్చేసి, సిసింద్రీలా ఒక్కమారు గోల్చేసి నెగ్గేసి పిక్చర్ని హిట్ చేసుకుంటే ఉన్నవాళ్ళకి ఇన్సల్టుకాదూ. అక్కడికి వీళ్ళంతా వఠ్ఠి చవలాయలూ, వీళ్ళ బుర్రలు చవిటిపర్రలూ అయినట్టుగాదూ. సెల్ఫు రెస్పెక్టున్నవాడు ఎవడు సహిస్తాడండీ...

ఏవిటో సెలవిస్తున్నారు మీా పక్కాయన చెవిలో. నావి పాపుచెవుల్లెండి. ఔను ఒప్పుకుంటాను. మేవంతా ఆ

పిక్చర్లో పనిచేసి డబ్బుచ్చుకున్నవాళ్ళవే... లేపోతే పుచ్చుకుందామని ఆశపడ్డవాళ్ళవే గావచ్చు. అయితేమటుకు పుచ్చుకున్న మేరకి మెచ్చుగున్నాంగా పిక్చరు తీస్తున్నపుడు ...మరి మా మాటిలా అయితే ఏవ్వీ సంబంధం లేక పోయినా శక్తివంచన లేకుండా షూటింగులు కాన్సిలు చేసుకు మరీ ఊహు ఉప్పొంగిపోతున్న ఇతర మోతుబర్ల మాటేవిటిటా. వాళ్ళంతా పొగరు మోతుబర్లనేనా మీ తాత్పర్యం. వాళ్ళ ఆనందం అంతా అబద్ధవనేనా?

ఏమోలెండి. మీరు బిక్క మొహం పెడితే ఇందాక వొచ్చినాయనపార్టీయేమో అనుకున్నాను. ఆయన ధువ ధువలాడిపోయాళ్లెండి. నో మాన్ ఈజె నై లెండన్నాళ్లెండి. ఈ భూప్రపంచంలో ఎక్కడ ఏ జీవి చచ్చినా, కాస్త చెక్కు లేచినా మిగతా చరాచర జీవకోటి అంతటా ప్రతి ప్రాణిలోనూ ఒక జీవకణం చచ్చిపోతుందనిన్నీ, అందువల్ల ఎక్కడో చర్చిలో గంటమోగితే ఎక్కడో హరహరా అంటూ పల్లకీలేస్తే ఎవడో పోయుంటాడనుకోరాదుట.

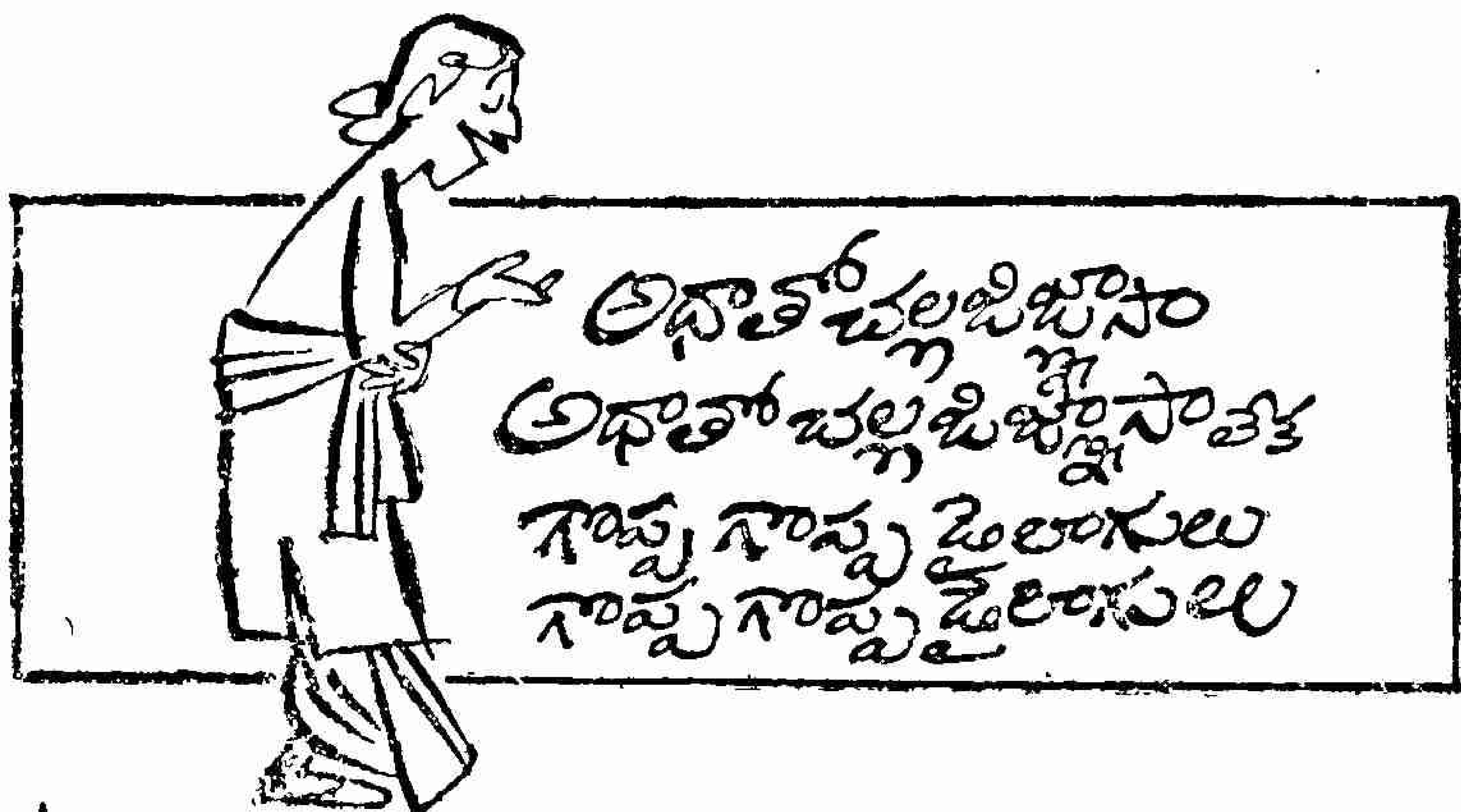
మనలో ఒక అణువు మరణించిందనటానికి భోర్న యేడవాలిట. మనందరిదీ కలిసి ఒక మహాశరీరంట... అయ్యా ఇదీ వరస. ఆయన్చెప్పొచ్చిందల్లా ఇదే. ఒక పిక్చరు కళాఖండమై పోయిందని మనం ఆనందపడ్డం ఏవీ బాగులేదుష. ఒక ప్రొడ్యూసరు జై పరమేశ్వరా అంటూ జెండా ఎత్తేసుకున్నందుకు చప్పట్లుకొట్టిపార్టీలు ఇచ్చుకో కూడదుట. ఇండస్ట్రీలో ఏ ప్రొడ్యూసరు దెబ్బతిన్నా ఆనష్టం అందరికీ తగుల్తుందిట. ఇండస్ట్రీలో తీస్తున్న పిక్చ

ర్లన్నీ ఒక్కటే మహాపిక్చరుట. (కథా కమామిషుల విషయంలో ఈముక్క రైట్ అనుకోండి) అంచేత ఒక పిక్చరు దెబ్బతింటే అది మిగతా పిక్చర్లన్నిటికీనుట. ఒక ప్రొడ్యూసరికి చిరాకేసి వెళ్ళిపోతే పరిశ్రమకి లోటుట. ఇంక కొత్త వాళ్ళు రారని భయపడాలి. అంచేత మనం ఇలా క్రూరంగా మనిషి పేర్లమీద పిక్చరుపేర్లమీద చవటజోకులు వేస్తూ నిద్రాహారాలు మానేసి హేళన సప్తాహోరాత్రులు చేస్తూ కూచోడం సిగ్గుచేటూట, మనం బాధపడాల్ట.

బాధొందుకంటే, నాకు తెలీకడుగుతాగాని, మంచిదేగా ఈ వెర్రిమొర్రి మనుషులొచ్చి పిచ్చిపిచ్చి పోకిళ్లుపోతే — అవి హిట్లయి వాటికి పతకాలూ గట్రా వచ్చి పేట్రేగిపోతే కొంపలు మునిగిపోవుటండీ. సనాతన భారతీయ చిత్ర సంప్రదాయం సంక్షుభితం అయిపోదుషండీ. ఏవిటిటంటా వీళ్ళూ వీళ్ళ కొత్తాను. సృష్టిలో ఏది కొత్తగా ఉంటుంది. సూర్యోదయం తీసుకోండి. నే జూసినంతలో నా చిన్నప్పట్నించి ఒక్కడే సూర్యుడు మొహం చూపిస్తున్నాడు. అదే మొహం ఎన్నాళ్ళుచూసినా. ఎప్పుడేనా మొహానికింత కొత్తరకం మబ్బు పూసుకుంటాడు తప్ప. ఇహపోతే వాడు చేసేపని ఉదయించడం, అస్తమించడం. అంతేగదా! ఎన్నాళ్ళయినా తూర్పునే ఉదయిస్తాడు గదా! పువ్వులు పరిమళమే గుబాళిస్తాయితప్ప గ్రాంఫోను పాటలు పాడవు గదా. రామాయణం ఎన్నిసార్లు ఎందరు వ్రాసినా రావణుడు సీతను ఎత్తుకుపోతాడుతప్ప కైకనో, కౌసల్యనో మంథరనో వెరైటీకైనా ఎత్తుకుపోడుగదా, రాముడు

రావణాసురుణ్ణి చంపుతాడుతప్ప విభీషణుడిని ఖూనీచేయడు గదా! అప్పారావు అప్పుచేస్తాడేతప్ప ఇవ్వడుకదా. మీరు బలవంతాన కాఫీ ఇస్తారే తప్ప, నాచేత పుచ్చుకోరు గదా. బలవంతాన మనమంతా క్రొత్త ప్రొడ్యూసర్లని, పిక్చర్లని ఎత్తిపొడుస్తావేతప్ప పైకెత్తి ఓహో అనిగాని అయ్యో అనిగాని అనంగదా. అలాటప్పుడు తెలుగు సినిమా కాంపోజిషన్ మటుకు ఎందుకు మారాలీ అంట. చెప్పండీ, మాటాడ్డేం, డైలాగు మర్చిపోయిన కారెక్టర్లా, పోర్షనయిపోయిన పరంధామయ్యలా మాటాడ్డేం ?

అయ్యా వెయ్యేల, మొన్నీమధ్య నా బైస్కో పదేవిటి చెప్మా — అందులో ఆయొక్క నారదులవారూ ముక్కోటి దేవతలూ విష్ణుమూర్తితో అన్నట్టుగా చల్లకొచ్చి ముంత దాచనేల? వచ్చినపని చెబుతా... చెబుతా చెబుతా యావన్నారూ నారదులవారికి విష్ణుమూర్తి ఇంటికి చల్ల కెళ్లడం రివాజా? అంటారా. చెబుతా, 'చెబుతా ఇది చాలా లోతైన విషయం లేదా పైవాడి గొడవ కాబట్టి ఎత్తయిన విషయం అనుకుందాం. తొందరపడకండి, ఇందులో ఓ పెద్ద ప్రశ్నోపనిషత్తు ఉంది. విష్ణుమూర్తికి చల్లపొయ్యడం రివాజా,

విష్ణువు దగ్గరే కొనడం రివాజా ? ఇలా ఎన్నో ముందు మనం తేల్చుకోవలసింది. నారదుల వారికి చల్లకోసం విష్ణుమూర్తి ఇంటికి వెళ్ళడం రివాజా? మరొహరింటి కెళ్ళడం రివాజా అనేదికాదు. దానికేముంది, రోజూ రివాజుగా ఆయన చిక్కటిమజ్జిగ పోస్తానంటే ఈయన రివాజుగానే వెళ్ళి తెచ్చుకోవచ్చు. బ్రాహ్మడా ఈ పూట చల్లకుండ పిల్లి పడదోసినట్టుందయ్యా అనో, తోడుకోలేదనో, లేదా యాద మరచి పొరుగింటి చల్ల అనుకుని నేనే దాహం పుచ్చేసుకున్నానయ్యా అనో ఆయన చెబితే అప్పుడు మరో ఇంటికి పోతాడు, లేదా రోజు విడిచి రోజు ఒక్కొక్క ఇంటికో, రోజూ ఓ కొంపకో పోతాడు. దానిదేముంది.

ఆయన బ్రహ్మచారిగదా! కొంపలో 'తోడా? పాడా?' అంచేత ఎక్కడో అక్కడ ముంతెడు చల్ల తెచ్చుకోక తప్పదు. ఇహపోతే అసలు నారదులవారు ఆ యొక్క దేవతలూ మరి దేవతలు గదా— అనగా మానవులు కారు గదా మరి అట్టివారు వణ్ణంలో చల్ల పోసుకుంటారా ? దానికోసం ఒకహరింటికి ముంత పట్టుకు వెళ్తారా అనేది తేలాలి. చల్లకి వెళ్ళి ముంత దాస్తే గడుసుదనం లౌక్యం - లౌక్యం గాదు పారలౌక్యం లేదా స్వర్గలౌక్యం గాబోలు ఖర్మ - ఉంఛాయా అన్నది వేరే విషయం అది అలా వుంచండి. అలా అంటే అక్కడకాదు. ఇంకొంచెం అసుంతా వుంచండి. అసలు నిజానికి ముంత పట్టుకు ఒకరింటికెళ్ళక్కరలేదు నన్నడిగితే. అందరికీ కలిసి కామన్ ధేను వుండనే ఉంది గదా! కావలసినంత పాడి.

మనక్కావలసింది నారదుడూ వాళ్ళూ చల్లపోసుకుంటారా అనేదే. అంచేత అథాతో చల్ల జిజ్ఞాసా... ఏం ఎందుకు పోసుకోరు? పోసుకోకపోతే వేడిచెయ్యదూ? అదిన్నీ గాక చల్ల "దివ్య-పానీయానికి" విరుగుడు అని మనక్కూడా అనుభవంమీద తెలిసిందే. వాళ్ళు పుచ్చుకునేదీ 'అదే' గదండి. నా మొహం గాపోతే దీనికి పెద్ద లాజిక్కేమిటి? ఎంత దేవతలయినా చారో పులుసో అఘోరించాక, చివర్ని మజ్జిగోసుకోకుండా యలా లేచిపోతారు బంతిలోంచి? అసలు వారంతా వణ్ణం తింటారంటారా? అని గదూ మీ సందేహం? ఎందుకు తిన్రు? తింటారు. కంచాలకంచాలు లాగేస్తారుస ఒహ పట్టు బడితే. దీనికి దాఖలాలు ఎక్కడో ఎందుకు? ఇందాక చెప్పిన బైస్కోపులోనే ఇమిడ్చిపారేశారు. మళ్ళీ మన్లాంటివాళ్ళు ఎన్నడూ చావకుండా దేవతలందరినీ అన్నపానాలు లేకుండా మాడ్చిపారెయ్యవలసిందని ఒహ విలువైన మక్క వుంది. ఇంతకన్నింకేం దాఖలాకావాలి, దేవతలకీ తిండీ తిప్పలూ వుండేవనటానికంట. అసలు మనవూఁ లేదా- మేఁవూఁ వాళ్ళూ ఒహాళ్ళవేఁగద. వారు వేలుపులైన వీరు తెరవేలుపులు. అలాకాదు, వారుయన్నటికిన్ని మానవులు కారు, మనలా తిండీ తిప్పలూ ఉండవు అంటారా? అనండి. వాళ్లు మానవులు కాపోయినా-మనం దేవతలంగదా. దిగిరాను దిగిరాను దివినుండి భువికి అవటాంటే అయితేపట్టు నేనే పైకి వస్తా అన్నాం... ఖగపతి యమృతము తేగా భుగభుగమని పొంగి 'చుక్క'భూమినిరాలగా అది పొగ

చుట్టై జన్మించగ ... అన్నాడు కవి. మనం అవి కాల్చి వారి పాయాలోకి వెళ్ళినందువల్ల అంతా యూకమై పూరుకున్నాం. అందువల్ల మన అలవాట్లూ, చుట్టలూ వారికీ వుండి తీరాలి. లేకపోతే అబ్బితీరాలి. పాటలు డైలాగుల స్థాయికి దిగొచ్చినట్టు.

ఇహానివన్నీ కాదు కూడదని కొట్టి పారేసినప్పటి కీన్నీ, నారదులవారికి చల్ల-ముంతల సామెతలు తెలీవని నిర్ధారణగా చెప్పిందికి వీల్లేదు. యూవంటూరా—ఆయన త్రికాలజ్ఞుడు. ఆయొక్క విష్ణుమూర్తివారు రేపుగాకపోతే 'మాపైనా' కృష్ణావతారం ఎత్తి గొల్లవారింట నల్లపిల్ల వాడై 'చల్లటి' నవ్వులు నవ్వుతూ తిరుగుతాడని ఆయనకి ముందే తెలుసు. ఉండబట్టలేక, అందులో గుట్టు సూచనగా రామావతారం ముందరే చెప్పాలన్న ఉబలాటంకొద్దీ, నువ్వు చేయదలచుకున్న పన్లన్నీ నాకు తెలుసు లేవాయ్ అని గడుసుగా తెలియజెప్పాలన్న ఆశకొద్దీ నారదులవారు ఆ సామెత వేసుంటారు. కృష్ణావతారంలో, మరి గొల్లభామలంతా యశోదమ్మ ఇంటికి చల్లకొచ్చి అక్కడ నల్లటి అల్లరి పిల్లడినిచూసి, తల్లి చల్లతెచ్చి పోసే లోగా ఈ పిల్లాడు ఈ ముంత బద్దలుకొడితే ఏమి జేతును దైవమా అని అది దాస్తారుగదా. ఇదీ తాత్పర్యం.

అయ్యా! చూశారా తీగ లాగితే డొంకంతా కదు ల్తుంది. మీాకు ఒక్క డైలాగుముక్క అడిగితే ఇంత భాగ

వతం బయటపడింది. మడిముక్కలనుకున్నారా మజాకా అనుకున్నారా ? తెలుగు సినిమాలు—ముఖ్యంగా డైలాగులు థాట్ ప్రవోకింగ్ కావన్న చెవలాయ ఎవడయ్యా అంట. ఇంత విద్వద్గోష్ఠిని అది రెచ్చగొట్టిందే ! ఇంత ఎడ్యుకేషను ఇచ్చిందే - అసలు మాట్లాడవేం ఎడ్యుకేషననుకోండి. నాతో యవడు మాటాడినా, నే నెవడితో మాటాడినా ఏవిటో డిష్కషనంతా హైక్లాసు విషయాల మీాదనే నడుస్తుంది. ఎప్పుడూ తారాపథంలోనే వుంటుంది. ఏంచేస్తాం. అదలా ఉంచండి. నే నిక్కడ లేకపోయినా ఈ యొక్క విలవైనముక్క పట్టుకు వేళ్ళాడితే పామరుల క్కూడా ఇంత పాండిచ్చెవ్వూఁరంగున అబ్బి వూరుకునేదే.

ఇది కానుకోక డైలాగుల్ని డైలాగు లాడిపోసుకుంటున్నారు పండితజనం. ఒక్కొక్క డైలాగుని ఎంతెంత మంది ఎన్నెన్ని విధాల తెగలాగి చూస్తున్నారో వీళ్ళ కసలేవేనా తెలుసా అంట. ఇలా పదిమంది పరిపరివిధాల కాచి వడబోసి వస్త్రకాళితం చేసిన ముక్కలు కాబట్టే - సినిమాలు కొత్తవైనా, కథలు మారినా డైలాగుముక్కలు యవళ్ళూ మార్చ సాహసించరు. ఏదో శాస్త్ర వ్యాఖ్యానించి చకచక పది పుస్తకాలు రాసి అమ్ముకొని పేరూ డబ్బూ బావుకుందామని కూచుని ఆఘమేఘంతోనే లైఫంతా అయిపోయేట్టుందని వాపోయిన పెద్దమనిషిని ఇటుకే సాదిత్తే ఒక్క బుక్కుకూడా పూర్తి చెయ్యలేదు. నిజానికి లావుపాటి బుక్కపాటి వ్యాఖ్యానాలు ఒరిజినల్ రైటరే రాసి పేర్చే

స్తాడు డైలాగు కెడాపెడ. అయినప్పటికిన్నీ ఇంకా ఎంతో ఉంటుంది రాసి రాశిపోసుకుందిరి.

అబ్బెబ్బె. అన్నీ అలా టీకాతాత్పర్యాలతో బట్టీ పట్టి చెప్పినట్టు రాసుకుంటా వనుకుంటున్నారా? యంత మాట. అసలామాటకొస్తే టీకాతాత్పర్యాలు రాస్తామని ప్రకటించుకున్నాచున్నవాళ్ళే కొన్ని పెద్దమాటల గుట్టు మాటు పెట్టి దాచెయ్యడంలేదూ? అలాగే మేం(వు)న్నూ. అవసర మైన విషయాలు ఛస్తే బయటపెట్టం, అలా చేస్తె కథాగి పోదూ. ఒక్కటికొట్టుశాల్తీ కిందపడిపోతే రైలాగాలని గొలుసు లాగినట్టు. వెధవది ఒక్కడైలాగు ముక్కకోసం అని కథని ఆపిపారేస్తాం(వు)టండీ-ఏవో పాటలూ, కామిడీ డాన్సులూ పెట్టదలచుకున్నపుడు తప్ప? మచ్చుక్కావాలంటే మన పిక్చరులో ఓ సీను చూడండి. హీరోయిను హాల్లో కూచుని పేపరు చదువుతోంది. కారు డ్రైవరొచ్చి అటూ యిటూ తిరిగి (ఈవిణ్ణి బలాత్కరిస్తాడా? రించకపోయినా ముగుడు కిటికీ చిల్లుల్లోంచి చూసి అశ్చర్యపడి లేచి చట్ట విరిగేలా అపోహపడతాడా? 2వ రీలుదాకా సస్పెన్సు)— ఏవన్నానూ - అదే అటూ ఇటూ తిరిగి బీరువామీద అగ్గిపెట్టె తీసుకు చక్కాపోతాడు బీడీ కాల్చుకుందామని. హీరోయిను చూస్తుంది. నవ్వుకుంటుంది క్లోజప్పులో— ఆ నవ్వుమీంచి కార్మికులు-శ్రమపడి పనిచేసి అలసి బీడీ కాల్చుకోవడం కమూమిషు ఒక డ్యాన్సు - అంతా ఇమాజి నేషనన్నమాట లాగెయ్యొచ్చు మనకి డబ్బు సందర్భపడితే, ప్రోగ్రెసివుగా ఉంటుందికూడా-ఏం! ఆ డ్రైవరు అలా అగ్గి

పెట్టి పట్టుకుపోతాడా? తరువాత పాటులో మదరిల్లా వస్తుంది-హాల్లో అగ్గిపెట్టె వెతుకుతుంది. కనపడదు... ఆవిడ కెందు కంటారా... మీది బలే చురుకైన బుద్ధిస్మండీ. ఇట్టె పట్టుగున్నారు లాసుగు... దాన్ని కప్పుకుందికి ఓ డైలాగు పెడదాంలెండి వంటింటిలో అగ్గిపెట్టె పోయిందీ అని. ఇలాంటి వెన్ని పెడితే అన్ని మంచిది. ఎందుకంటే మనం పెట్టుకున్న కవిగారు బిజీరైటరు చూడండి. ధర్మరాజు లాంటివాడు. అందరికీ ఒకే డైలాగులు రాసిస్తాడు. అందికే అజ్ఞాతవాసం చేస్తాడనుకోండి... ఆయునకి తీరిక లేనందువల్ల, దొరకాక, చాలామంది ప్రొడ్యూసర్ డైరెక్టర్గం మేమే రాసేసుకుంటున్నాం ఆపద్ధర్మపు డైలాగులన్నీ. ఈమధ్య ఒక ఎగ్రిమెంటు కూడా అయింది. పిక్చరులో మొత్తం డైలాగుల్లో కవిగారు స్వహస్తంతోగాని, శిష్యహస్తంతో గాని వ్రాయించి ఇచ్చినవి తీసేసి మిగతావి-అనగా మేము రాసుకున్నవాటికి మాట కణా చొప్పున లెక్కకట్టి వారి ఫీజులో మినహాయిస్తున్నాం. ఇపుడు మన పిక్చరుకి ఎగ్రిమెంటులో ఇంకో క్లాజుకూడా వుంది. డిటో డైలాగుల గురించి. అబ్బెబ్బే డిటో డైలాగులంటే క్రితం పిక్చరులో రాసినవాటికి డిటో అని కాదు. అవి ఎలాగా ఉండేవే. ఈ పిక్చర్లోనే రెండేసిమార్లొచ్చేవి అంటే—"అమ్మమ్మా నా కొంచెం చింతకాయపచ్చడి వెయ్యి—కొంచెం చింతకాయపచ్చడి వెయ్యి" అనీ, "నేనిం తావకాయ వేసుకోను సుశీ! నేనిం తావకాయ వేసుకోను" అనీ ఉంటాయే ఇన్నన్నమాట. ఇప్పుడవి ఫాషనులెండి. మందాంట్లో

మూడేసి సార్లొస్తాయి. "నీరా! నీ రాకకోసం నే నెదురు చూస్తున్నాను. నే నెదురు చూస్తున్నాను. చూస్తు న్నాను" ఇలా వుంటాయన్నమాట. ఈరకం వాటన్ని టికీ ఒకటే డైలాగుచొప్పున లెక్కకడతామనీ, ఇవీ కవిగారికి టైములేక, పాటువేళకి డైలాగురాక (జట్కావాడా కాకలెండి) మనవేఁ రాసుకునే, లేదా ఆర్టిస్టులు సప్లయి చేసే డైలాగులకీ రేటుకట్టి ఫీజులు మినహాయిస్తాం. తరవాత్తరవాత వారు, ఫలానా గిరీశంగారు నా డైలాగు లకి ఇవ్వవలసిన నాలుగువేలు ఇంతవరకూ ఇవ్వలేదు అని చెప్పుకున్నప్పుడు — అందులో ఇవి మినహాయించి మరీ మాటాడుకోవాలన్నమాట.

ఇంతకీ చెప్పొచ్చిం దేవిటి చెప్మా? అగ్గిపెట్టె సీను గదూ? అదే హీరోయిను హాల్లో కూచుంటుంది. డ్రైవరు బీరువామీద అగ్గిపెట్టి పట్టుకుపోయి బీడీ కాల్చి తెచ్చి బల్ల మీద పడేసి పోతాడు. హాల్లోకి మదరిల్లా - అనగా అత్త గారు - అదే సూర్యకాంతంలెండి-వస్తుంది. ఇందాక ఇక్కడ అగ్గిపెట్టె పెట్టాను ఏదీ అంటూ......ఏవంటారు? సహ జత్వం లేదంటారా? దానికేముంది. ఆవిడకి చిన్నప్పటి నుంచీ అగ్గిపెట్టెలు హాల్లో బీరువాలమీద దాచడం అల వాటని ముందురీళ్ళలో ఎస్టాబ్లిష్ చేస్తాం. కాపోతే ఫ్లాష్ బాక్ పెడతాం-గ్లేమరు కూడాను. కాదంటారా, చుట్టకాల్చు కుంది కొచ్చినట్టు - అయి మీాన్ మదరిల్లాకదూ, పోనీ ఫాద రిల్లా చేసేదాంలెండి - మీా యిష్టం. మీా లాజిక్కుమీద నా కెంచేతో ఒక గురి పడిపోయింది. ఏం. సరే ఫాదరిల్లా.

మామగారు మీసాలూ కళ్ళజోడు కేసు, వోవరుకోటు, ఆయన వస్తాడు చుట్టపట్టుకుని. వేరీజ్ ద మాచ్ బాక్స్? అగ్గిపెట్టేది? ఇంగ్లీషు డైలాగులు పడాల్లెండి ... పక్కనే తెలుగు పడే స్తేసరి. ఏది? అగ్గిపెట్టె వెతుకుతాడు బీరువా మీాద. క్లోజ్ షాట్-అగ్గిపెట్టె లేదు. ఆయన వేలుపక్కతేలు కుడుతుందా...సస్పెన్స్...కోడలు మిడ్ షాట్. కట్. మామగారి క్లోజప్. గిర్రున తిరుగుతాడు. ఏదీ అగ్గిపెట్టె అని గర్జించి-ఆడియన్స్ హడిలిపోతార్లెండి ఐ కెన్ సీ యిట్. జవాబుగా అగ్గిపెట్టె బల్లమీాద ఉంటుంది క్లోజ్ షాట్. మామగారు కోడల్ని చూస్తాడు. ఫుల్ షాట్ ట్రాలీ బాక్ వర్డ్...ఏదమ్మా అగ్గిపెట్టె అంటాడు విద్వేషపూరిత నయనాలతో, ఆర్ వాటెవ రిటీజ్.

కోడలు లేస్తుంది. జారినపైట సవరించుకుంటుంది.

"మాటాడవేం?" అని మామగారికంఠం. ఫ్రేములో ఆయనుండడులెండి. షాట్‌లు ఈవిడమీాద తీస్తాం. ఆవిడ ముందరే చెప్పింది నన్నుబుక్ చేసుకుంటే, కాంట్రాస్టు కోసం తప్ప తన ఫ్రేములో ఇంకో ఆర్టిస్టు ఉండకూడదని. మిగతావాళ్ళడైలాగులు అవీ అవుట్‌ఫీల్డులోంచి రావాలి. ఈవిడ రియాక్షను ఇస్తుందన్నమాట.

"మాటాడవేం?" మామగారి కంఠం.

'అదికాదు మామగారూ!" అంటుంది కోడలు.

"ఇంత నీచానికొడిగడతా వనుకోలేదు"

"మామగారూ తొందరపడుతున్నారు" అంటుంది కోడలు దీనంగా.

"తొందర ఇప్పుడేం. ఎప్పుడో పడ్డాను. నిన్నియింటి కోడల్ని చేసుకోడమే తొందరపని"

"మావగారూ ఇది న్యాయంకాదు ... కాదు"

"ఏది న్యాయమో నువ్వు నాకు చెప్పనక్కరలేదు. నీకీ యింట్లో ఏం తక్కువైందని ఇలాటి దొంగబుద్ధులు?"

"మావగారూ !"

"అవును ఇందాక బీరువామీద అగ్గిపెట్టె ఇంతలో ఎక్కడికి పోయింది... ఛీ!"

"మావగారూ నామాట వినండి ... వినండి" బల్ల మీద అగ్గిపెట్టె క్లోజప్. సస్పెన్స్.

"పో ఈ యింటోంచి. అగ్గిపెట్టె దొంగతనం చేసి పైగా—నీమాట వినాలేం—"

"అదిగాదు మావగారూ ... మావగారూ"

"ఏదికాదు. అసలు నువ్వీ యింట్లోంచి పో. ఈ గుమ్మం తొక్కకు"

"మావగారూ !" క్లోజప్.

"మావాడికి మరో పెళ్ళి చేస్తాను. మరో మరో పెళ్ళి పెళ్ళి చేస్తా చేస్తా"

కట్. ఆ హాలు తాలూకు మొగలీ అజాం మారుక్కిటికీ చిల్లులోంచి రఘు చూస్తాడు ఈ దృశ్యాన్ని. అతని హృదయం దహించుకు పోతుంది... హీపీ డైలాగులు వస్తాయిలెండి ... ఛీ ... బాబాయి ఎంత అఘాయిత్యానికి వడిగట్టాడు ? తనకి మరోమనువు చేస్తాడట. తన భార్యను ...

అబ్బ ...ఛీఛీ... తాను యింటలేనివేళ ఇద్దరూ ఇలా కలుసు తున్నారన్నమాట. అతను మెలితిరిగిపోతాడు ... డైలాగ్ ...కొంతసేపటికి మెలివిడి వచ్చినదారినే బయటికి వెళ్ళి పోతాడు. నేపథ్యపాట... కట్. ఇంట్లో.

"మావగారూ" అంటూ కోడలు ఆయనకాళ్ళమీద పడుతుంది. లేచి మళ్ళీ కాళ్ళమీద పడుతుంది.

"ఛీ పో. నేను నిన్ను క్షమించలేను. నేను నిన్ను క్షమించలేను" అంటుంది మావగారి కంఠం. పాదంపైన—

"మావగారూ నే చెప్పేది వినండి. నా భర్తకు నన్ను దూరం చెయ్యకండి చెయ్యకండి."

మావగారు ఆమెను ఒక్కతాపుతన్ని తోసి తలు వేసి వంటింట్లోకి పోతాడు "జానే అగ్గిపె ట్టెక్కడే" అంటూ. లోపలెవరూ? సూర్యకాంతం. "దాన్ని తన్ని తగి లేశారు. ఇప్పుడు వంటెవర్తి చేస్తుంది. అంట్లెవరు తోము తారు" అంటుంది. ఫాదరిల్లా నవ్వుతాడు. "నో నో మైడియర్ ...డోం టెటాల్ ఫియర్..." అంటూ డూయెట్ తొలి చరణం ఆరంభించి డాన్సు చేస్తాడు. కామిడీ డ్యూయట్ అన్నమాట. చూస్కోండి. రంగారావు సూర్యకాంతం గుమ్మడి సూర్యకాంతం న్యూయెస్టు కాంబినేషన్ డ్యూయట్. దీనిమీద యింటర్ కట్ చేస్తూ— అనగా ఇదో చరణం—అదో చరణంగా అటు హీరోహీరోయిన్లకి నేప థ్యపాట...ఎపిడీ సార్. ఎలా వుంది?

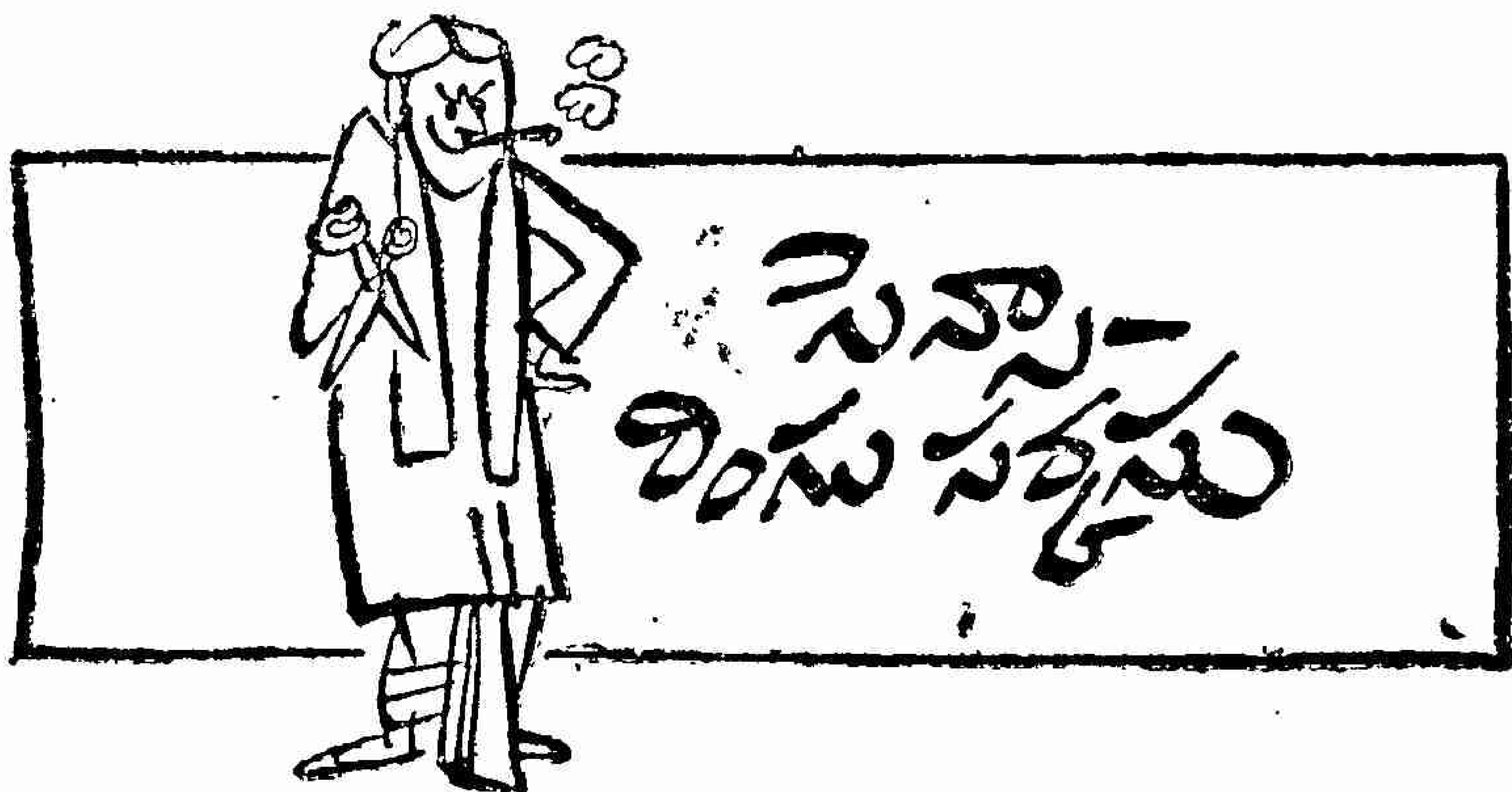
ఇంతకీ చెప్పొచ్చింది అగ్గిపెట్టె సీనుకదూ? అక్కడ డైలాగులు చూశారా? ఎంత గంభీరంగా ఆలోచనలు

రెచ్చగొట్టేవిగా ఉన్నాయో! "అదిగోనయ్యా నీ అగ్గిపెట్టె బల్లమీద. అదేం...కనబట్టంలా?" అనేసిం దనుకోండి కోడలు. గుట్టు బయటపడిపోలా? కొంప మునిగిపోలా? ఎంత డ్రామా మిస్సయిపోతాం. దానిమీద కథంతా ఆధారపడి వుంది. హీరో తూర్పుకీ, హీరోయిన్ పడమటికీ పోతారు. పోయిపోయి మళ్ళీ 260 వ అక్షాంశందగ్గరే కలుసు కుంటారు...

ఎలా వున్నాయి డైలాగులు? నేనే టెంపరరీగా కంపోజు చేశాలెండి. ఇదే ఫైనలు కూడాను. కావాలంటే నేనే మొత్తం రాస్తాలెండి. దానికేం ఆల్వేజ్ ఎట్ యువర్ సర్వీస్...

హలో! హలో హల్లో ... వింటున్నారా?... డామిట్ ఫోను పడేసిపోయాడే. వీడి తస్సాదియ్యా! వీడి తస్సాదియ్యా! డామిట్ ... ... డామిట్ ... మిట్ ... ట్ ... ...

కట్ కట్ కట్ కట్ ... కట్ ర్ర్. ర్ర్ర్కట్! నో నో సార్ ఇజ్జూస్తే—ఐ మీన్, సెన్సారువాళ్ళిజ్జూస్తే ఇంకేమన్నా ఉందాసార్! కొంపలు మునిగిపోవూ? మళ్ళీ ఇంకో టేక్ తీద్దాం. ఆ కాఫీకప్పు అందించినపు డలా వేళ్ళు తగల్నీకండి. జాగ్రత్త. మీ దెంత మేనరికవైనా ఇంకో రెండు రీళ్ళలో మీ రెంత దీసిగా ఎంత ఘెళ్ళుమనేలా పెళ్లాడబోతున్నా ఈ రీల్లో అలా ఒకళ్ళనొకళ్ళు తాకోక్కూడదు. కాఫీ ఇస్తున్నపుడేనా సరే. వళ్ళు తగిలితే వెంటనే ఛీ ధూర్తుడా! అవివాహిత భారతబాలికను తాకుతావా! అని మేనకోడలు అనాల్సివస్తుంది. లేపోతే ఇద్దరూ అగ్నిప్రవేశం చేసి

ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవాలి. లేకపోతే సెన్సారువారు ఒప్పు కోరు. రీలు తగలేయించేస్తారు దగ్గరుండి.

నో సార్ నో...యస్సార్ యస్. మీరుచూశ్ళేదా? కొత్త సెన్సారింగు సర్క్యులరూ? కొత్తరూళ్ళుకర్ర లొచ్చాయి. పెళ్ళికానివారిద్దరు ఒకళ్ళ నొకళ్ళు ముట్టేసుకో కూడదు. యస్...నో డూయెట్ డాన్సెస్. నో లవ్ సీన్సు ప్రేమ పాటలు తీసినా మన సినిమాలను పురాతన పద్ధతుల్లోనే తీయాలన్నమాట. అనగా ఆవిడ సాంగుమొదలెట్టి పరుగెడు తుంది. పొదలచుట్టూ, దుబ్బులచుట్టూ, కుర్చీలచుట్టూ, స్తంభాలచుట్టూ —హీరోగారూ కూతవేటు దూరంలోనే ఉంటూ పాడుతూ అభినయం పట్టాలి. అంతే ఆర్టూ గీర్టూ అని కొత్తపద్ధతులు తెచ్చిందికి వీల్లేదు. యస్సార్. యస్ పెళ్ళి చేసుకునేవరకూ అంతే. అంతెందుకు. పెళ్ళి జరుగు తున్నపుడుకూడా పుస్తెల తాడుకి మూడోముడి పడేవరకూ పెళ్ళికొడుకు వేళ్ళు పిల్లదాని జడగ్గాని, మెడగ్గాని తగల్రా దని సెన్సారు శాసనం. తగిలిందే సెన్సారూళ్ళుకర్ర ప్రొడ్యూసరు నెత్తిన ఠంగునపడిందే. అది రేప్ అనగా బలాత్కారం క్రిందకు వస్తుంది. అంతేమరి. మూడో ముడి పడేదాకా టెక్నికల్‌గా పెళ్ళయినట్లు కాదుగదా? వ్హాట్!

హాగ్ర్యా చేస్తారా? మైగాడ్. ఆర్గ్యుమెంట్లూ లాజి క్కులూ పనికిరావుసార్. రూలంటేరూలే. సెన్సార్రూలంటే మరీను...అంతెందుకూ, ఎక్స్ప్రొడక్షన్సువాళ్ళ పిక్చరులో మొన్న నేంచేశాం? హీరోయిను నూతిలో పడింది. హీరో ఆవిడను సేవ్ చెయ్యాలి. పెళ్ళికాలేదు హూ! థట్ వాజ్ ది

ప్రాబ్లెం. వెంటనే పురోహితుణ్ణీ, హీరోయినుఫాదర్ని కేకేయించుకొచ్చి నూతిలోదించి. "ఇయంసీతా మమసుతా..." ముక్కలు మూడూ అనిపించి, అప్పుడు హీరోచేత మూడు ముళ్లూ వేయించాం—ఆవిడ మూషోగుటక వేసేలోగా. మళ్ళీ పైకిరాకుండ ఉండదని పుస్తెలతాడు బదులు పెద్ద పలుపు తాడుతోనే ముళ్లువేయించి ఆ తాడుతో హీరోగారిచేత ఆవిడని పైకి లాగించాం.

అఫ్కోర్సు మనకి నావెల్టీ కూడా కలిసొచ్చింది. నూతిలో పెళ్ళి...కొత్తగా లేదూ. అండియా మరి! సెక్సు, రెలిజను, ఎడ్వెంచరు, సస్పెన్సు, రొమాన్సు ఇన్ని కలిసొచ్చాయి. సెస్సారు రూళ్ళుకూడా కొరమాలిన వనిందికి వీల్లేదు ... మళ్లీ ఎక్కడా అనకండి. మన్లో మన మాట. బుచ్చమ్మ అని ఒక బ్యూటిఫుల్ యంగ్ విడో ఉండేది. ఆవిడ నన్నుద్వాహమాడటానికి నాతో లేచి వెళ్ళిపోయిరావడానికి ఆరంభంలో ఒప్పుకుంది గాదు. చివరి కామెను దాదాపు ఒప్పించడానికి నేను వేసిన రహస్య ఎలాంటిదనుకున్నారు? అక్షరాలా ఇలాంటిదే.

"వదినా! మొన్న మీ అమ్మగారు నూతిలో దూకారు. ఆవిడకీ మారేజయింది. నాకూ నేడుగాపోతే పూర్వం ఒకప్పుడైనా మారేజయింది గాబట్టి నేనూ్నతిలో దూకి అవిణ్ణిపైకిలాగి సేవ్ చేసినా సరిపోయింది. ఢిల్లీలోని 13 వేల తల్లులుగాని, సర్వోదయవాళ్లుగాని, మున్షీ మొరార్జీ, రాజాజీలుగాని, ఆఖరికి సెన్సారువాళ్లుగాని తప్పట్టలేకపోయారు... షురద్ధే రేఫొద్దున్న మీరు కాజ్జారి

ఆ నూతిలోనే పడతారనుకోండి. పద్దాక, అన్నా ఎంత పనయి పోయింది. హాయిగా ఆ గిరీశంగార్ని చేసుకుని మహా రాణిలా ఉండాల్సిందని నాలిక్కరుచుకొంటారు. నేను మిమ్మల్ని చూచినా దూకి రక్షించడానికి వీల్లేదుగదా? మనకి పెళ్లికాలేదు మరి! ఒకవేళ ప్రాణరక్షణఅని వంక పెట్టినా — వెధవది మానవదేహంలో ఉండి—లోలోపల నేనుగాని, మీరుగాని ఆయొక్క మధురస్పర్శవల్ల ఆ అవాంతర స్థితిలోనే ఏ కాస్తయినా ఆనందం పొందినట్టా యెనా—కొంపమునిగిపోతుంది. సెన్సారడక త్తెర మన పీకె లు త్తేస్తుంది. గాన ముందే మారేజి చేసుకుని రడీగా వుండడం మంచిది.'' అవటాని ఒక గంభీరమైన లెక్చరిచ్చే శాను. 'అంతేనంఘారా! గిరీశంగారూ!' అవటాని ఆ యంగవిడో ముక్కున వేలేసుకుని సాలోచనగా చూస్తూ నిలబడిపోయింది.

యేమంటారూ — ఈ రూళ్ళను వంచలేమా అంటారా? చిత్తం డొంకతిరుగుళ్ళుంటూనే ఉంటాయి. పెళ్ళిజరగడానికి ముందు రొమాన్సు ఉండరాదని ప్రేమి కులు ఒకళ్ళ నొకళ్ళు తాకరాదని రూలుకదా. మొన్న అల్లా పిక్చరదేవిటీ ... అందులో పెళ్ళిసీనులు ముందర షూట్ చేశారు. ప్రేమ సీనులు తరవాత తీశారు. కథలో ప్రేమ ముందు, పెళ్లి వెనకా వస్తాయనుకోండి. అయినా రూలు ప్రకారం పెళ్ళే ముందుగా తీశామని సెన్సారువాళ్ళకి చెప్పబోతున్నారు. ఒప్పుకుంటార్లెండి.

అయినా కాపోయినా అన్నిటికీ ఊరికే వాళ్ళనలా ఆడిపోసుకోడం సబబుకాదు. వాళ్ళు రూళ్ళు దయాదాక్షిణ్యాలు చూపించిన సందర్భాలెన్ని లేవు.

ఓ పిక్చర్లో విలను నానాఘోరాలు చేస్తాడు. దొంగతనం, దౌర్జన్యం, ఒక చిన్న ఖూనీ, ఒక బలాత్కారం, రెండు ఫోర్జరీలు—ఇన్ని చేస్తాడు. తీరా కథ అయిపోయి జనాభా అంతా గ్రూపు ఫోటో దిగేవేళకు పోలీసులొచ్చేస్తారు విలన్ని తీసుకుపోడానికి. అప్పుడు విలను భార్య ఏమంటుంది? "ఆయన నాభర్త. నా పసుపుకుంకాలు బాగుండనీయండి. నన్ను చంపిగాని ఆయన్నెరెస్టు చెయ్యడానికి వీల్లేదు. భారతనారి తన భర్తనలా పోలీసులపాలు చేయదు" అంటుంది పెద్ద కుంకుంబొట్టు పెట్టుకుని. పుస్తెలు (మాత్రమే) పైట ఇవతలికి కనబడేలా ఏర్పాటు చేసుకుని.

అప్పుడు హీరో ఔదార్యం చూపిస్తాడు. "ఓ విలనూ నీ వల్లగదా నాధైర్య సాహసాలూ, మా ఆవిడ పాతివ్రత్యం రుజువయ్యాయి. కాన నీకు మేము ఋణపడున్నాం. భయపడకు... ఓ పోలీసులూ! కేసులేదు. మేం ఫిర్యాదు చెయ్యం. వాణ్ణొదిలేసి పొండి" అంటాడు.

పోలీసులు యస్సార్ అని వదిలేస్తారు. సెన్సారు వాళ్ళు వదిలేస్తారు. వాళ్ళు కావాలంటే పేచీపెట్టరూ? కాని అవతల మహాపతివ్రత సిఫార్సాయె. గ్రేట్ సెంటిమెంట్. అదిచూసి వదిలేస్తారు. మన ఫిలింవాళ్లు కృతజ్ఞత లేకుండా వాళ్ళ ఉపకారాలు మర్చిపోయి సభలో రస

భసలూ చేస్తూన్నారు. దిస్ ఐ టెల్ యూ — ఈజ్ బేస్ ఇన్గ్రాటిట్యూడ్.

రైటే. రైటేనండి. వీలనుగారన్నట్టు పెళ్ళయాకఇంకా ప్రేమేమిటి, లవ్‌సీన్సేమిటి — తరవాత మొగుడూపెళ్ళాలు ఒకాళ్ళనొకాళ్ళు ముట్టుకుందికి మధ్య సెన్సారువాళ్ళ పర్మిష నేమిటి. పర్మిషనుగాదు పదిలక్షలిచ్చినా పాటలుపాడుతూ ఒకళ్ళనొకాళ్లు తాకి పులకరిత్తి నవ్వి ఆనందపడమంటే భర్తే పడరు. పడలేరు. చల్లావణ్ణం తిన్నతరవాత పచ్చడో పప్పో కలుపుకున్నట్టు ఇప్పుడు రొమాన్సెవ్వి సార్ భస్తుం లేసు అంటారు. రైట్, బట్ వెయిటేమినిట్. ఒక్క నిముషం ఆగి ఆలోచించండి, ఈ కాస్త పాయింటు ఆరూళ్ళు పెట్టిన వాళ్ళకీ, సెన్సారువాళ్ళకీ తెలీదనే అనుకుంటున్నారా? అస ల్నన్నడిగితే ఈరూలుకీ ఫామిలీప్లానింగు కమీషన్‌కీ సంబంధం ఉందంటాను. ఇది చాలా లోతైన వ్యవహారం. బీదవాడి ఏకైక ఎంటర్టయిన్‌మెంటుకి ఈ సినిమాలూ, వీటిలో ప్రేమ ఘట్టాలూ, ఈపోస్టర్లూ దోహదాలుగా ఉంటున్నాయనీ, పబ్లిసిటీ సాధనాలుగా పని చేస్తున్నాయనీ వాటివల్లనే జనాభా ఊహూ పెరిగిపోతోందనీ వాళ్ళ అనుమానం. అందువల్ల భర్తకంట్రోలు భార్యకంట్రోలు బాగా అమలు చేసి కుటుంబ నియంత్రణం, సంతాన నిరోధం జయప్రదం చెయ్యాలంటే సినిమాలను బాగా అదుపు చెయ్యాలి. సినిమాలో పెళ్ళికిముందు ప్రేమ ఘట్టాలు తీయించేస్తే పూర్వంలా ప్రేక్షకులు తమ పెళ్ళిళ్ళ ముందటి ప్రేమ

ఘట్టాల ముచ్చట్లు గుర్తుకు తెచ్చుకుని ఊహించుకోని ఉత్సాహపడడం మానేస్తారు. దీనికితోడు పెళ్ళితరవాత ప్రేమఘట్టాలు చూపెడితే, "ఎంతజడ్డిగా ఉన్నాయి! పెళ్ళ య్యాకకూడా వీడు రొమాన్సు డూయెట్లు అఘోరిస్తు న్నాడు" అని నవ్వుకుంటారు. వాళ్ళు నవ్వుకుంటే సినిమా వాళ్ళు దరిమిలాను అసలు పిక్చర్లలో లవ్‌సీన్లే పెట్టరు. ప్రేమ అవుటాఫ్ ఫాషను, అవుటాఫ్ డేటూ అయిపోతుంది. నీతులు, ఆవాలూ, నీతులు, మెంతులూ, నీతులు, జబ్బులూ, నీతులు ఏడుపులూ, అపోహలూ నీతులు వగైరాలతో నిండి పోతాయి పిక్చర్లు. జనం హాయిగా ఇళ్ళలో కూర్చుని భార తీయ విద్యాభవన పుస్తకాలు చదువుకుంటారు — రామా కృష్ణా అనుకుంటూ ... కాని అవి చాలా ప్రమాదమనీ, అందువల్ల వీళ్ళు నివారించదలుచుకున్న సమస్య మరింత పట్టపగ్గాల్లేకుండా పోతుందనీ గ్రహించలేరు.

ఇదంతా జరుగుతుందని కాదుస్మండి. సినిమా వాళ్ళం అసాధ్యులం. రూలుఉంటే నాలాటి అద్భుతమైన బుర్రలు కిరాయికొచ్చి రూలునీ గీలునీ ఎగరగొట్టేస్తాయి. సవాలక్ష ఉపాయాలు చెప్తాన్నేను. పెళ్ళికిముందు ప్రేమ కూడదు అన్న వాక్యంలో పెళ్లి అనగా ఏ పెళ్లి? సనా తన భారతీయ సాంప్రదాయిక వివాహాలున్నాయి. మరి గాంధర్వం, రాక్షసం వగైరాలు.

భారత సంస్కృతి సంప్రదాయ సంరక్షకులు వాటిని కాదనగలరా?

గుళ్లో గాంధర్వపెళ్ళాడితే కాదండం సబబా!

అక్కడి దీపం అగ్నిసాక్షి గాదా?

కావాలంటే అగ్నిదేవుడు ప్రత్యక్షమైనట్టు చూపిస్తే పోదా?

ఒకడి భార్యా, ఒకతె భర్తా—ఇద్దరూ వివాహితులే కాబట్టి—ప్రేమించి డూయెట్లు పాడడం అధర్మమా?

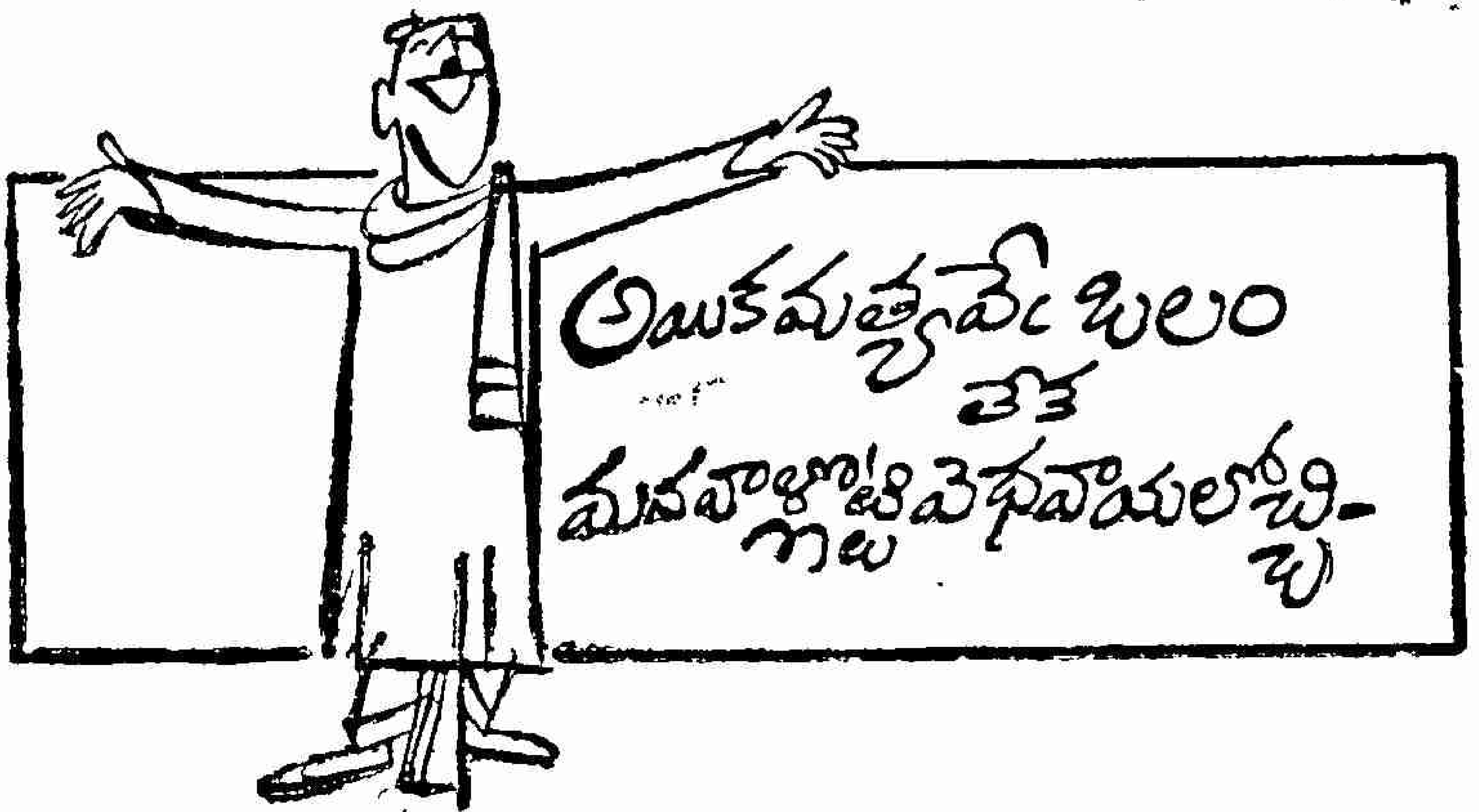
పెళ్ళయిన పిల్లదానికి కలొచ్చి అందులో మొగుడూ తనూ పెళ్లిగాకముందు సరసాలాడినట్టు కనపడడం సెన్సార్ పక్షం అనిపించుకోదా?

విష్కంభంలో రిజిష్టరు పెళ్ళి చేసుకొచ్చి డూయెట్లు గట్రా పాడి సరసాలాడి తరవాత సెన్సారువాళ్ళు ఆయ్ అంటే, మాకు రిజిష్టరు పెళ్ళయిుండొచ్చు, కావాలంటే ఇపుడు సివిలు పెళ్ళికతా మొచ్చి అంటే అది సెన్సారు పక్షం అనిపించుకోదా!

తెలుగు సినిమాలో లవ్‌సీన్సు గొడ్డు (పాపము శమించుగాక) పోతాయా?

మిగతాకథ వెండితెరమీద చూడండి.

అసలీకాల పొలిటీషియన్‌లకి ఐకమత్యపు విలువ తెలీలేదండీ వదినా. ఒక్క ఘడీసేపు ఒక్క మాటమీద నిలబడ్రు. చెరువునీటిమీద చిళ్ళపెంకులా అలా అలా మాటలమీద జరుక్కుంటూ పోతారు. అందికే గవర్నమెంట్లిల్లా అఘోరిస్తున్నాయి. సృష్టిలో ప్రతివక్కటినీ ఉద్ఘోషించేది ఏవిటి? అయికమత్యం కావాలోయ్ చవలాయా అని. రూపాయికాసు చూడండి. అందులో పదహారణాలూ కలిసిఉంటేనే వాటిసత్తా. అలా గుంభనగా కూడబలుక్కు నిలబడతాయి. ఏదీ ఆ రూపాయి నోమారు మార్చి చూడండి. ఆర్జించినవాడు హరీమనగానే వాడి

సంతంతా తలకాస్తా పంచుకు తలోదారినా పోయినట్టు చక్కాపోతాయి. అణా కాసులు సెనగపప్పుల్లాం చెల్లుబడయి పోతాయి. అలాగే మాటవరసకి చెబుతున్నానన్మాండీ. యగ్జాంపుల్‌గా యువరోన్లి ఎందుకు గిరీశం అండ్ బుచ్చమ్మ లనే తీసుకుచూడండి. వారిద్దరిమాట యేకమై వారు కలిసి నిలబడితే లోకం, సంఘం, ఛాందసప్పెద్దలూ వారిని తేరి చూడగలరా ? యంతమాత్రం చూడ లేరు. సంఘీభావం లేకపోతే యేమవుతుంది! ఓ మంచిరోచ్చూచి అబ్బే గిరీశం నువ్వేవా నడు అని నన్ను ఘామ్మంటారు. బుచ్చమ్మ దన్ను లేని గిరీశం నిర్బలుడై, నిస్తేజుడై, రోగియై, విరాగియై, చిక్కి సగమై తరవాత చచ్చిపోతాడు. అయ్యో, సద్బ్రాహ్మడి న్చంపేశానేఁ అని దుఃఖించడంతప్ప రెండో పనుండదు మీకు...

రా వెంకటేశం రా. వేళకొచ్చావు. యూనిటీమీద లెక్చరిస్తున్నాను. విని బాగుపడు. రేప్పిక్చరు తీసినప్పుడిదంతా అందులో గుప్పించెయ్యాలి. అసలన్నడిగితే ఈ అయికమత్యమ్మీద సినిమావాళ్ళకున్న గురిలో నూరో వంతు మనందరికీ వుంటే దేశం ఎప్పుడో బాగుపడేదోయ్, వాళ్ళనుచ్చూసి బుద్ధి తెచ్చుకోవాలి మనమంతా. వాళ్ళు చూడు. అందరూ ఎల్లప్పుడూ ఒకటేకథని సినిమా తీస్తారు. యేడాది కెన్నిపిక్చర్లు చూస్తావు, ఎక్కడేనా ఒకదానికీ ఒకదానికీ ఒక్క అడుగులోనైనా తేడా వుందా చెప్పు. ఎందుకుంటుంది. ఉండదు. వాళ్ళు బాగుపడే లక్షణం ఉన్నవాళ్ళు. వాళ్ళకి అయికమత్యం విలవ

తెలుసు. యునైటెడ్ వుయ్ స్టాండ్—అనగా మేమంతా ఈ విషయాల్లో కలిసికట్టుగా ఉంటాం, ఒకటేకథ తీస్తాం. ఒక్కలాగే తీస్తాం. డివైడెడ్ వుయ్ ఫాల్. అనగా అలా చేయక తలావకకథా తీసుకుని తలావకదారినా సినిమాలు తీసినట్లయితే — వుయ్ ఫాల్ — అనగా మేమంతా కూలి పోతాము అని వాళ్ళ నమ్మిక. దట్ మైడియర్ వెంకటేశం ఈజ్ 'ఇన్ షార్ట్' ది సీక్రెట్ ఆఫ్ దెయిర్ సక్సెస్.

వక్క కథలోనేకాదు అన్నిటా వాళ్ళకి యీ ఐక మత్యంమీద గురివుంది. వాళ్ళకి దొరికినవి ఒకటోరకం పాత్రలు. అందరికీ ఆ వక్కటేరకం పాత్రలుంటాయి. అన్ని పిచ్చర్లలోను అవి వక్కటేరకం విగ్గులు (వకటోరకమే) పెట్టుకుంటాయి. ఒకటేరకం బుస్తులు ధరిస్తాయి. వకటేరకం డైలాగుల్లో, పాటల్లో ఏడుస్తాయి, ఏడిపిస్తాయి, నవ్వుతాయి, నవ్విస్తాయి. నవ్వులపాలవుతాయి. వక్కటేరకంగా పుడ తాయి, పెరుగుతాయి, గిడుతాయి. అన్ని పెళ్ళాలనూ వకటే కిటికీ చిల్లుల్లోంచి, వకటేరకం పాటులో చూసి వకటేరకంగా అపోహపడతాయి. వకటేరకం అవుడ్డోరులో (మహాబలిపురం, పూనమల్లి హైరోడ్డు) తిరుగుతాయి. తరవాత వకటేరకం కారుకిందపడి, వక్కటేరకం దెబ్బ (పలాస్త్రీమార్కు) తగిలించుకుంటాయి. చివార్న అన్ని పాత్రలూ కలిసి వకటేరకంగా గ్రూపుఫొటో తీయించు కుంటాయి-మూడోరీల్లో పోర్షన్ పోగొట్టుకున్న పెరుమాళ్ళు (బహువచన స్మీ) వినా.

మ్యూజిక్ మాత్రం ? వాళ్ళ మధ్య యూనియన్ గూడా పెట్టారట. ఐకమత్యంలో మెలగీ, తమలో దామే గాదు డిస్ట్రిబ్యూటర్ ప్రొడ్యూసర్లతో గూడా—అందరూ ఒకటే రకం పాటల్ని ఒకటోరకంగా కాపీకొట్టడంలో ఘన విజయం సాధిస్తున్నారు. పోడుగుచూడు, ఒకడుగు తభా వతు రానీరు గద.

వేయేల వెంకటేశం ఒక్క హెడ్డింగు మినహా మన సినిమాలలో మిగతావన్నీ ఒకటే విధంగా ఉంటాయి. అందికే 'వాటీ జిన నేమ'న్నాడు షేక్స్పియరు. పేరులో ఏవుంది ఏ రో జీజె రో జీజె రోజ్ అందో సీమదొరసాని ఇంకే వనాలో తెలీక. అలాగే మన సినిమాలూనూ.

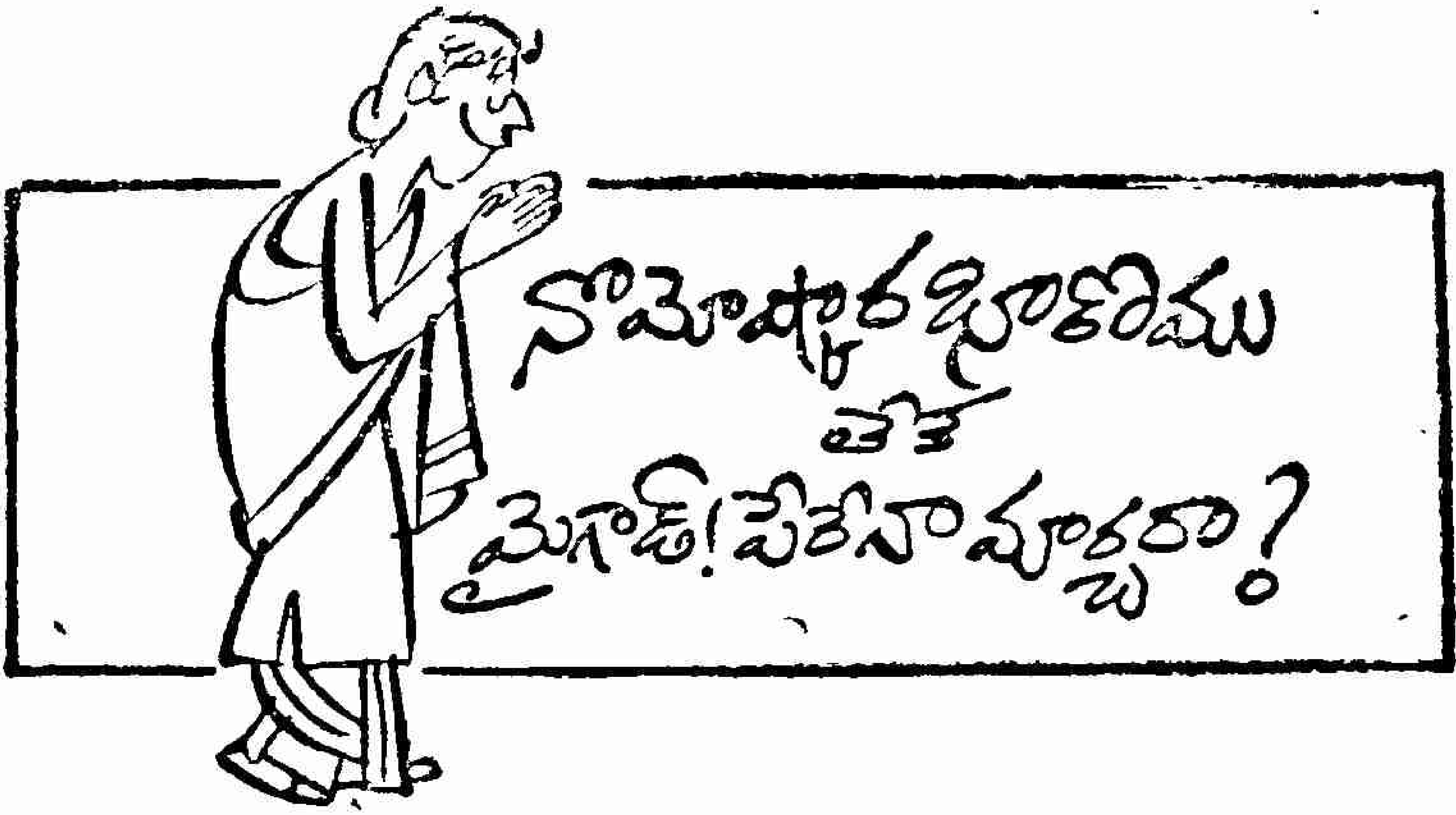
ఫలం చెడ్డా విధం దక్కాలన్న పట్టుదల దక్కించు కునే ఐకమత్యవున్నూ మనవారి సొత్తు. అందికే బలవత్తర మైన ప్రజాభిప్రాయంగానీ, తీవ్రమైన విమర్శలు రానీ వాళ్లు చెక్కు చెదరకుండా నిలబడి ఉన్నారు. విమర్శలుచేసేవాళ్ళు వెధవాయిలనుకో. గిట్టనివాళ్ళు, ఓర్వలేనివాళ్ళు. ప్రజలు పాపం ఉట్టి గొర్రలమందలుగదా! వాళ్ళేమీఅన్రు, అనుకోరు. "ఇహ నీ సినిమా ఇప్పట్లో బాగుపడదు దీన్నేంజేసీ లాభం లేదు" అన్న నిస్పృహకొద్దీ వదిలేశారని, గిట్టనివా ళ్ళంటారే గాని అది వుట్టి భ్రమ అని—మా అనగా సినిమావాళ్ళ— నమ్మిక.

అందువల్లనే మేమిట్టుపైనించి ఈ గిట్టనివాళ్ళనెత్తినో మొట్టికాయ వేసి, ఆ విమర్శలేవో మేవే అఘోరిస్తామని చెప్పదలుచుకున్నాం సుబ్బరంగా. మా పిక్చర్లని మేవేం

మెచ్చుకుంటూ పత్రికా విమర్శలు రాసిపారేసి అచ్చుకొట్టిం చేస్తాం. నీవఁదొర్లలాగే చేస్తారుష నీకు దెలోస్ లేదో. కుంపిణీ వాడే తన తాజాపిచ్చరు మీద విమర్శ రాసేయించి, అందులో నిజాయితీకి రెండు చవాకులు గీకి — అబద్ధం, ఆ పాటి లోపాలుకూడా వుండవుగాని జనవేడ్చి పోతారని లోపాలున్నట్టభినయించడవన్నమాట — అచ్చుకొట్టి పంచిపెట్టిస్తాడు.

అవి ప్రజగాడు చదవడంటావా? లవుడు స్పీకర్ల మీద చెవులు హోరెత్తిపోయేలా చదివేస్తాం. వూరూరా అహోరాత్రాలూ టముకేయించేస్తాం ... అప్పటికి జనం నమ్మక హాలువేపు రాపోతే, మేవే టిక్కెట్లు కొనేసుకెళ్లి మరో మారు చూస్కొక్కొ వస్తాం. బాగుందండోయ్ అని పొరుగు వాడికి చెప్పి పోరుపెడతాం. మే వెరిగిన మినిష్టర్ల చేత ఒపినియన్స్ ఇప్పించి ఆశపెడతాం. అసలిందాకా రాదులే. మనవాళ్లట్టి గొర్రెలమందలు వాళ్ళ కీతభావతులన్నీ తెలిస్చస్తాయా యేవిటి.

సో మైడియర్ వెంకటేశం! నేను ప్రొడక్షన్‌కేగాక రిలీజ్‌కీ, పబ్లిసిటీకీ, అనుకూల విమర్శకీ, జనానికీ కూడా ఏర్పాట్లు చేసేశాను. నీదీ మీ సిస్టర్దీ మాత్రమే ఆలీసెం. రిమెంబర్. యునైటెడ్ వుయ్ ఫాల్. మనమంతా కలిసికట్టుగా ఇందులో పడదాం; డివైడెడ్ వుయ్ స్టాండ్ — పడి లేచాక, విడివిడిగా నిలబడదాం — నా అంత గొప్పవాణ్ణి నేనేస్మీ అని.

ఆయ. ఆయ. నమస్కారం. నమస్కారం. దయచెయ్యండి. మీకోసవేఁ ఎదురుచూస్తున్నాను. పాతబాకీకోసం చిన్న నటుడిలా, కొత్త ఇనిస్టాలుమెంటు సొమ్ము కోసం ప్రొడ్యూసరులా, వయమున టయమున రాని హీరో యినుకోసం మిగతా జనాభాలా, పార్టీటికెట్టుకోసం ఛాన్సులేని ఎలక్షన్ కాండిడేటులా, ఈ ఉపమానాల అంతు కోస మీమ్మలా, జీ(వి)తంకోసం బోర్డుస్కూలు మేస్టరులా, ఆయన జీతంకోసవేఁ ఆయన తాలూకు అప్పులాళ్ళలా, మందుకోసం ధర్మాసుపత్రిరోగిలా, ఈగలకోసం పెన్సిలిను

బుద్ధిలా, రైలుకోసం ప్రయాణీకుడిలా, సీతకోసం మోహన్‌లా, ఈవుపమానాల ముగింపుకోసం పాఠకుడిలా, 'ది వెండ్'కోసం ఇటీవలి చిత్రాల ప్రేక్షకుడిలా, ఐక్యత కోసం ఆంధ్రుల్లా, విమర్శకోసం మహాకవుల్లా, గు. అప్పారావుని ఆడిపోసుకునే అవకాశంకోసం అపహాస్యబ్రహ్మల్లా; మనియార్డరుకోసం హాస్టలు స్టూడెంటులా, డెంటుకోసం టాక్సీడెంటుకోసం పొగరుమోతు డ్రైవరులా, మంచి ఉపమానంకోసం మీలా, అర్హమైన ప్రయోక్తకోసం ఉపమానంలా, తమపై సినిమావారిమోజు విరేగేరోజుకోసం శరత్కథలలా, చిద్గగనాంతాన గురుసాక్షాత్కారంకోసం విశ్వనాథగారిలా, రీమేక్ కోసం పాతకథల్లా, సన్నదనంకోసం దేశవాళీ హీరోయిన్‌లా, చక్కదనంకోసం వాంపులా, నాయకుల చెవాకులకోసం సెటైర్లురాసేవాడిలా, ఈ పేరాగ్రాఫు ముగింపుకోసం పాఠకుడిలా, సరికొత్త కథలోంచి పుట్టవలసివున్న సరిపాతకథకోసం మనలా, అప్పుకోసం అప్పారావులా, విడుదలకోసం లోభి జేబులో గుంతుగల ఎడ్వర్డురాజు రూపాయిలా, నేను మీకోసం ఎదురుచూస్తున్నాను. మీకోసవే ఎదురుచూస్తున్నాను.

ఆయ ఆయ రండండి. నమస్కారం. మీకోసవ్వూఁ ఎదురుచూస్తున్నాను. అయిపోయింది. కథ రడీగావుంది. మార్పులు, కూర్పులు చేసి తీసి సిద్ధపరిచాను. ఓ కే. చెయ్యడవే తరవాయి. ఇందుపుకాయేసిన వరద బురద నీటిలా తేటగా ఉంది. ఎంత చిన్నపిల్లాడైనా – మాటలు రావాలనుకోండి–చక్కగా చెప్పగలడు. ఏ దేశంవాడైనా – భాష

తెలిస్తే-ఇట్టే చెప్పేస్తాడు. ఏ ప్రేక్షకుడికి చెప్పినా, ఇది సినిమాకథ అని ఇట్టె గుర్తుపడతాడు. హిట్టవుతుందని నా మిత్రులెవ్వరడిగినా చెప్తారు. నేనేనా ఆమాటే అంటాను.

చిత్రం. యావన్నారూ? మార్పులు చెయ్యలేదనా? ఛంపేశారు. నేను చస్తే పాతకథని వదల్తాన్టండీ. కొత్త దివ్యాకపోతే నా గొప్పేవిటంట. అంతెందుకు ఇందులో మెలోడ్రామా సీన్సు వింటే చాలు మీకే తెలుస్తుంది. భోర్న ఏడుస్తారు. నా ఫ్రెండ్సంతా మొర్రోమని ఏడిచారు. బుచ్చమ్మ బాబోయ్ అని ఏడిచింది. బుచ్చమ్మేవిటి ఇంటిల్లిపాదీ ఒకటే ఏడుపు...డామిట్. మీ రన్నమ్మరుగాని, ఎవరో పోయారుగామోసని చుట్టపక్కలవాళ్ళంతా వచ్చి ఈ ఏడుపంతా కరుణరసం బాపతని తెలిసి ముక్కున వేలేసుకున్నారు—తౌజండ్స్ కాదు. ఫింగర్స్ — వేళ్ళు. ఒక ప్రొడ్యూసరుగారు, ఈ సీనుపట్టిగెళ్ళి వాళ్ళ సెట్టుమీద శాడ్ సీనులో ఏడిసినట్టేడుస్తున్న హీరోయినుకు వినిపించారు. అంతే త్రిల్లింగ్గా ఏడిచిందావిడ. కట్ అన్నా ఆగలేదుట. ఈ లెక్కనిహ గ్లిసరిన్ అవసరంలేదనీ, ఈ సీన్ని స్టుడియో ప్రాపర్టీగా ఉంచుతామనీ స్టూడియోవాలాయన అన్నాడు. గ్లిసరిను కంపెనీ సేల్సుమానొచ్చి బాబ్బాబు వారికది అమ్మకు, నీపుణ్యాం ఉంటుందని. గ్లిసరిన్ లేకుండా, ఈసీనూ వినకుండా స్వతంత్రంగా (పాలిటిక్స్‌కి సంబంధంలేదు) దుఃఖించి వెళ్ళాడు మీ రొచ్చేముందు. అంత పవర్‌ఫుల్ సీను! హృదయాల్ని కదిలించి వేస్తుంది. హృదయాలేమిటి,

ఇందాక అల్లా గోడని మేకు తీదామని ఎంతపీకినా కదల్లేదు. ఈ సీను వినిపించాను. ఊడి చక్కా వచ్చింది. పాలవాడు పాతబాకీకోసం గుమ్మంమీద కూర్చున్నాడు ఇచ్చేదాకా కదల్నని. ఇది వినిపించాను. కదిలి కరిగి నీరైపోయి పాలలో కలిసిపోయాడు. ఆమధ్య ఎక్కడో (ఆంధ్రాలోనేలెండి) పనిచెయ్యని డాక్టర్లనీ, ఆస్పత్రుల్నీ, కాంపౌండర్లనీ చూసి వో రైలింజనుకూడా చెడిపోయి ఆగి కదలలేదు. దాన్దగ్గిర ఈ సీను టూకీగా వర్ణించేసరికి కదిలి సాగిపోయింది. అంతెందుకు. మనకథే 12 రీళ్ళయినా, ముందడుగులేకుండా మొదలయినచోటనే కదలక మెదలక కూర్చుంది. ఇది చూపించగానే పరిగెత్తింది. ఆవి డెవరో హీరోయిను "షూటింగుకు వేళ పూర్తి అయిపోతోంది రా తల్లీ" అని తెర వేలుపులంతా మొరపెట్టినా కదల్లేదు. ఇది చెప్పగానే ఏడిచి లేచ్చక్కా వచ్చింది. ఏం చెప్పమంటారు.

అయ్యా ఓ నమస్కారం పెడతానుగాని, ఇది మార్చమనకండి, మార్పులు చెయ్యకేం ? చేశాను. మన పాతపిక్చరులో హీరో, హీరోయిన్‌లు సైకిళ్ళమీద వస్తూ డాషిచ్చుకుని ప్రేమలో పడతారుగదా. అందులో హీరోయిను ఎడమనించి, హీరో కుడినించి వస్తారు. ఈ సారి ఆ సీనుని తలకిందులుచేసి పారేశాను. హీరో ఎడమనించివస్తే, హీరోయిను కుడినించి వస్తుంది. రెండు సైకిళ్ళకీ డాష్. క్లోజప్ కట్. లాంగ్ షాట్, ట్రాలీ, కోపం, గానివెనక ప్రేమ. డైలాగులు హోరహోలు, హాహాలమీంచి, డ్యూయెట్‌కి మిక్సచేస్తాం. ట్యూన్సుకూడా మార్చేశాను.

పాతపిక్చరులో వోహోహో చందమామా అని ఉంది. ఇందులో?...వాట్ ? అహాహా చందమామా... థాంక్యూ. థాంక్యూ. నాకు తెలుసు మీరు నా వెల్టీ నెంకరేచ్చేస్తారని.

ఏం? అక్కణ్ణించి. క్లాషు. ఈ హీరో ఇంత క్రితం ముగ్గురు పిల్లలతో డ్యూయెట్లూ పాడి ఉంటాడు. అసలే ఆంధ్రా గదా. థర్టీయియర్స్ పూర్తికే మడిగట్టు కూర్చుంటా డండీ? మనం రియలిస్టిగ్గా ఉండాలి. నా ఎస్టిమేట్ ప్రకారం ఇలాటి వోల్డ్ ఫ్లేమ్స్-అనగా ఫ్లాషుబాకు హీరోయినులు చచ్చు సంభావన వో అరడజనేనా ఉంటాయి. నన్నుబట్టి నా ఎస్టిమేటులో డిస్కౌంటిచ్చిరా ఓ ముగ్గురు ప్రేయసీ మణులేనా ఉండి వుంటారు. ఏం. ఈ సైకిలు హీరోయిను యాక్సిడెంటు తరవాత హీరో, ఆవిడా డ్యూయెటు మొదలెడతారు. పల్లవీ, చెరో చరణం తిరిగేసరికి ఈ పాతప్రియు రాళ్ళు ముగ్గురూ హాలో హాలో అంటూ ఆ తోటలోని పాటలో జొరబడిపోయి అపశ్రుతి కలుపుతారు. చివరకా డ్యూయెటు కాస్తా కోరస్‌గా మారిపోతుంది. నా వెల్టీకదూ. ఐదుగురునీ ట్రిక్ షాట్‌లలో తమాషాగా చూపించవచ్చు. రాసలీలలా నారీనారీ నడుమ మురారీ టెక్నికుతో తియ్యొచ్చు. నాలుగు హీరోల బొమ్మలతో అయిదుగురు- ఐ మీన్ నలుగురు హీరోయిన్లతో రకరకాల మోస్తర్లలో చూపించొచ్చు. హిట్టా హిట్టున్నరా ? ఏవన్నారూ. సెన్సారు వాళ్ళా? వాళ్ళ కత్తెర్లు, వాళ్ళ మధ్య సెక్సు వదిలి హారరు మీద పడ్డార. ఏకలవ్యుడికథలో గురుదక్షిణసీను తీయించేశారట. రేపొద్దున్న సీతని రావణుడెత్తుకుపోయాడంటే

బాగుండదని, ఇంకో పేరన్నా చేదామంటారు. అసలు బహుభార్యాత్వం పెట్టడంవల్ల పేచీవస్తే, పోనీ ఆ సీక్ మటుకు ఫోక్‌లోర్ — జానపదంలా తీదాం కలర్‌లో. లేపోతే పిక్చరే ఫోక్‌లోరు తీద్దాం. మీకు శాకాన్ఫీ స్నూత్రాలు కొరుకుడు పడ్లేదుస్మండీ. ఎంతసేపు కళకళ అని దేవుళ్ళాడతారు. జగదేకవీరుడికథ ఎందుకు హిట్టయినట్టూ? అతగాని జగదేకవీరత్వం ఏవిటి చెప్పండి. యుద్ధాలు చేశాడా! అంతా పార్వతిమద్దతు. మరతనిగొప్ప? ఐదుగుర్ని పెళ్ళాడడం. అంతేగదా. ఈ కాలంలో ఒక్కదాన్ని కట్టుకునే మన్లాంటివాళ్ళం వేగలేక సినిమా కథలంత జీవితాల్లో చస్తున్నాం. ఒక్క కిటికీలోంచి ఒక్క పెళ్ళాంమీద అపోహపడితేనే 20 రీళ్ళు. ఇంక ఇద్దరు పెళ్ళాలమీద రెండు కిటికీ చిల్లుల్లోంచి రెండపోహలుపడి, రెండు రెండు డైలాగులు రెండుసార్లుచెప్పి, జోడు శాడ్ శాంగులు పాడి బతకడం అంటే చచ్చామే. నలుగురితో చావు పెళ్ళిలాటి దైతే, నలుగురితో పెళ్ళి చావులాటిదన్నాడో జ్ఞాని. తిరుపతి వెంకటేశ్వరస్వామి అంతటివాడు పద్మావతితో డ్యూయెట్లు మొదలెట్టేసరికి మహాలక్ష్మిరావడంతో, వాళ్ళు యూ హా మచ్ అనుకోడంతో హడలిపోయి, రాయి అయిపోయాడుగదా. ఈకష్టం మనకీ తెలుసు. ఏడుకొండల జేజెకూ తెలుసు. అసలు నాకీ అయిడియాకి ఇన్‌స్పిరేషను అందులోంచే వచ్చిందిలెండి. ఎవరితోనూ అనకండి.

అందువల్ల సంసారసుఖం(?) అనుభవిస్తున్నవా రంతా కూడా భళీ నలుగుర్ని భార్యల్ని కట్టుకు వేగ సాహసించిన

వాడు—జగదేకవీరుడు అంటూ హీరో వర్షిపుచేసి మరీ వస్తారు మన పిక్చరుకి. అంచేత మనం సోషల్ తీస్తేనే మజావుంది. మనుషులేమిటి, ఆ కొండమీది దేవుడుకూడా చూడడానికి వస్తాడు — ఈ వీరుడి గొప్పతనం ఎలాటిదీ అన్న కుతూహలంకొద్దీ. మనం తిరుపతి ఫస్ట్‌రలీజు ఇద్దాం.

చివర్ని శరత్కథ ఒకటి మిళాయిద్దాం. కామిడీ స్టోరీలెండి. సీరియస్‌గానే చూపెడదాం. ఒకపక్కగా వస్తూవుంటుంది. చివరికొచ్చేసరికి, హీరోయిను విలన్ని పెళ్లాడవలసివస్తుంది. ఆవిడ లేచిపారిపోతుంది. హీరో చేజ్ చేస్తాడు. ఎందుకు? ఆవిడిని పట్టుకు పెళ్లాడ్డానికా? దొరగ్గానే చంపడానికా? సస్పెన్సు. అసలు ఎడిటింగులో తమాషా చేదాం. హీరో హీరోయిన్ని తరుముతోందా? హీరోయిను హీరోని తరుముతున్నాడా అన్నదికూడా తెలీకూడదు ఆడియన్సుకి. ఆవిడ మోటారు సైకిలుమీదా (నా వెల్టీ... నే చెప్పలే!) ఆయన మూడు చక్రాల సైకిలుమీదా (కామిడీ) వెళ్తారు.

ఏవన్నారూ? రీసెంట్ పిక్చర్‌లా ఉందంటారా. అఫ్‌కోర్సు అది చూశాకే ఈ అయిడియా వచ్చింది. అందులో తరిమే సీను ఇంకా బాగా పెట్టొచ్చు ననిపించింది. హీరోయిను, హీరో మటుకే ఉన్నారు మనదాంట్లో. అలా కాక, ఆ సీనులో కథా కమామిషూ చూసి ముందర అసలు కథకుడు శరత్ బాబు లేచి ఈ కథ నాదికాదు బాబోయ్ అంటూ పరిగెడతాడు. ఆయనను చూసి నాన్నా అంటూ హీరోయిను లేచి పరిగెడుతుంది కారుమీద. ఆవిడ కారు మీదున్నాన్న, ఆయన్ని అందుకోకుండా ఎడిటింగ్ ఏర్పాటు

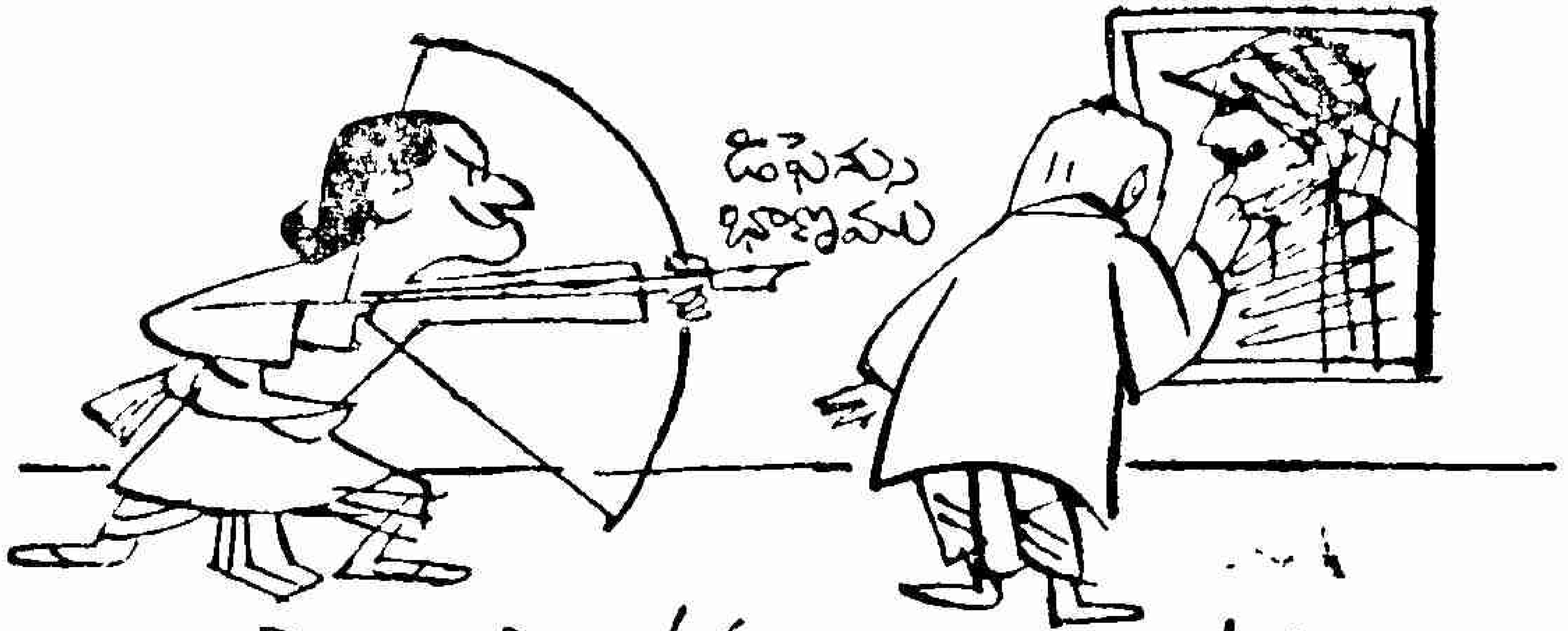
చేస్తామనుకోండి. ఏం? ఆమె కోసం హీరో వెనకాల సైకిలు మీద పరిగేతుకెళ్ళి కారును ఆపుతాడు. అంతలో హెలికాప్టరుమీద దర్శకుడు (నావెల్టీ) వచ్చేసి ఇది ఆఖరి రీలని, ఇంక రెండొందల అడుగులు కూడా లేదనిచెప్పి, సెట్‌కు తెచ్చి పెళ్ళి చేస్తాడు. ఎ స్టోరీ ఇన్ ఫోర్త్ డైమెన్షన్. చివర్ని అంతా కలసి ముసలాయన్ని కూకలెయ్యొచ్చు. ఇది మీదని ఎవర్చెప్పారు ? అసలీ సెట్టుకి మీరెందు కొచ్చినట్టు ! ఆవటాని.

నే ననేదేవిటంటే మన పిక్చరులోకూడా ఈవైపు కామిడీ పెడదాం. ఏవంటారూ? నచ్చలేదా?

పోన్లెండి. అలాగే కానీండి. మీ పాతపిక్చరు కథనే మళ్ళీతీదాం. ఒక్కరిక్వెస్టు. ఈసారి పిక్చరుపేరు మారుద్దాం. ఆ ? అదీ వద్దా? సెంటిమెంటా ? రైటర్నే మారుస్తారా ? మైగాడ్ !

అయ్యా ! మీకో నమస్కారం.

ఆంగ్లాంధ్ర శబ్దార్థయుహాస్యంలో ఆస్యం, హాస్యం -
(హి.హి.హి)

"కన్యాశుల్కంలో హాస్యం ఇంగ్లీషు తెలుగుమాటల కలయికవల్ల పుట్టింది. అది తెలుగు హాస్యం కాదు"— ఒక హాస్య సైద్ధాంతకుడి తాత్పర్యం.

డామిట్! (ఇది ఉత్త ఇంగ్లీషు — పైగా తెలుగుతో మిక్సవలేదు. ఇందులో హాస్యంలేదు. అంచేత నవ్వకు.)
గొప్ప చిక్కొచ్చింది వెంకటేశం. అవునుగాని గొప్ప గొప్ప డిస్కవరీ జేసిన (ఇదీ వుత్త ఇంగ్లీషే. హా॥ లేదు. నవ్వకు) వాళ్ళ కేవి టేవి టిస్తున్నారయ్యా బహుమతులు? కొలంబసూ (ఇంగ్లీషు కాదు, పోర్చుగీసువాడి పేరు. అయినా హాస్యం కాదు. నవ్వకు), కోపర్నికసూ (ఇదీ ఇంగ్లీషువేషం వేసిన లాటిను ముక్క గావోసు హా॥ కాదు.

గాని ఈయన బతికున్న కాలంలో జనాన్ని తెగనవ్వించాడు- భూమి గుండ్రమనీ, పైగా సూర్యుడిచుట్టూ తిరుగుతుందనీ చెప్పి. హాస్యపదాలు తెలీకపోతే హాస్యాస్పదాలు మాట్లాడి నవ్వించొచ్చు ననింది కిదో నిదర్శనం. నీకిష్టవైతే నవ్వు...) చెప్పొచ్చిందేవిటంటే, కొలంబస్సూ, కోపర్నికస్సూ వాళ్ళూ డిస్కవరీల్చేసి ఏవేవి ఎవార్డులు (నవ్వకు) పుచ్చుకున్నారో వాటి విలవేపాటో కాస్త భోగట్టా చెయ్యి. మరేంలేదు. మన వీఁమర్జు నో బ్రహ్మాండమైన డిస్కవరీ చేశాం— "డిస్కవరీ ఆఫ్ ఆంధ్రా అండిట్స్ సెన్స్ ఆర్ నానెన్స్ నాఫ్ హ్యూమర్—బై గిరిశం" (హా॥ లేదు. న. కు) దానిమీాద బహుమతి అందగానే తాకట్టేసి, అప్పు తీర్చేదాం గాని అందాకా రెండు వుంజీల రూపాయ లప్పివ్వమని మీా అంకుల్నడిగి (హా॥ లేదు) పట్రా చెప్తా.

మై డియర్ వెంకటేశం (హాస్యం కాదు) నిజంగానే నువ్వంటే నా కపేక్ష. నా మాటల్లో ఇంగ్లీషు, తెలుగు కలిస్తే హాస్యం పుట్టేస్తోందని కొందరు అంటున్నారు. ముందే చెబుతున్నా నంచేత. ఆయామ్ ప్రౌడాఫ్ యు, ఆఫ్ ఆంధ్ర, అండిట్స్ హ్యూమర్ పండిట్స్ (ఇందులోకూడా హాస్యం లేదు. ఇవీ ఇంగ్లీషు ముక్కలైనా) బై ది బై. బ్రదరిల్లా! (హాస్యంకాదు, ఐ మీానిట్) ఒక్క చిన్న విషయం. ఈ వాక్యాలలో ప్రతి ఇంగ్లీషుముక్క పక్కనా, 'హాస్యం కాదు బాబోయ్ నవ్వకు నాయనోయ్' అని హెచ్చరిక ల్చెప్పలేక చస్తున్నాను. వాటివల్ల ముక్కకీ ముక్కకీ మధ్య దూరం హాస్యానికీ, హాస్యసైద్ధాంతికులకీ ఉన్నంత ఇదిగా

పెరిగిపోతోంది. అందువల్ల ఇహనించి ఇలా ** రెండు, చుక్కలు పెట్టినప్పుడల్లా "ఇది ఇంగ్లీషు, అయినా హాస్యం కాదు. నవ్వొద్దు" అన్న వాక్యాన్ని కవి గుర్తులుఅని కొంచ గుర్తుంచుకొని నవ్వమానెయ్యి, బాబ్బాబు.)

చెప్పొచ్చింది. తెలుగువాళ్ళ హాస్యరసాస్వాదన లేక హాస్య పరిజ్ఞానము (అంటే సెన్సాఫ్ హ్యూమర్—హా॥ కాదు. నవ్వకు) గురించిన నా డిస్కవరీ గురించి. నేను నాకు సహజమైన బ్రిలియన్స్‌తో ఆంగ్ళాంగ్లాల్లో సవ్యసాచిలా సాచిపెట్టి లెక్చర్లు కొడుతూంటే, 'ఆ మారాజు' చూసి సెబాసని, నాటకాని కెక్కించాను. ఆనాట్నించి జనం నా ముక్కలు వినీ చదివీ పొట్ట చెక్కలయేలా నవ్వడం మొదలెట్టారు. అక్కడికీ, మీ తెలివి తెల్లారా ఇది ఇంగ్లీషూ తెలుగు మిక్సవగా, మీ తాలములు సాగి, వోష్ఠములు విచ్చుకొని నచ్చినట్టి హాసమయ్యా, హాస్యం యంతమాత్రం కాదు. నా గొడవ వేరు, నా ఎత్తులు వేరు. నాది భీభత్సమైన జీవితరంగమ్మీద పన్నిన దుర్మార్గపు వ్యూహం, విషాదప్రధాన, విషాదాంతమైన జీవన్నాటకం, బూటకం, పైకిమటుకే నవ్వులాలూ అని చెప్పబోయాం. కాని వాళ్ళు వినందే. తెగపడి పైకినవ్వి లోపల్లోపల ఆ దుస్థితికి జాలి పడ్డారు బాధపడ్డారు.

"కావమ్మ మొగుడంటే కాబోసనుకొని కాపరం జేశానూ, కాదంటే అలాగేపోతా" నన్నాడు చూడు వెనకటికో మాయదారి అల్లుడు—అలాగ్గా, ఏమో

వీళ్ళంతా నవ్వుకుంటున్నారు. హాస్యం అంటున్నారు. పోనీ అలాగే కానీ మనకేల అని నవ్వుకుని (హాస్యాం) వూరుకున్నాను. కాని అక్కడే పప్పులో కాలు వేశానని నిన్న మొన్నటిదాకా, "అల్లాయన పేరేమిటి—చెప్మా" గారు (ఇంగ్లీషు దొంగచాటుగా మిక్సయిన తెలుగు డోకు. నవ్వితే నీ కర్మం) చెప్పిందాకా అసల్సంగతి కానుకోలేకపోయా. వాటె ఫాల్ మై కంట్రీమన్! అనుకొన్నా. (వెంకటేశం! నవ్వొస్తే ఇంగ్లీషులోనే నవ్వుసుమా).

నా పేలాపనలో హ్యూమరు (హాస్యం కాదు. ఒట్టు! హాస్యం అనే అర్థం) ఇంగ్లీషు, తెలుగుమాటలు డీకొట్టుకు ఇదవడంవల్ల ఉత్పన్నమైనట్టిదనీ అది తెలుగు హాస్యంకాదనీ ఆయన (లేటెస్టు హాస్య బ్రహ్మ — హాస్యం కాదు, సంస్కృత సమాస బ్బిరుదు) వెల్లడిచేశారు. తెలుగ్గాకపోతే పోనీ, ఇంగ్లీషు హాస్యమూ అనేవు. అదిన్నీ కాదు. దీన్ని శబ్దాశ్రయ హాస్యం అంటారు. హాస్యానికి గల బిరుదుల్లో ఈ శాబ్దికం ఒకటిలే, మొత్తంమీద ఇన్ని లక్షలమంది తెలుగుజనాభా ఇన్నేళ్లుగా చేసిందీ, ఇంకెన్నేళ్ళో చెయ్యబోయేదీ—నామీద ప్రాక్టికల్ జోకు చెయ్యడం అన్న మాట. ఇన్నాళ్ళూ నా పేలాపనలో హాస్యం కాని దానిని చూసి పొట్టలు బద్దలయేలా (హా. బ్ర. గారు ఒప్పుకోపోతే పొట్టలు బీటలు వేసేంత మాత్రమే అని చెప్పుకుందాం) ఏవన్నానూ—లయేలా. (శబ్దాశ్రయ హాస్యము), నవ్వడంలో తాత్పర్యం ఒక్కటే—వీడు హాస్యమనుకొన్నది ఇంగ్లీషు హాస్యం కాదురోయ్! వీ డిది హాస్యం అనుకుంటు

న్నాడురోయ్. బాబోయ్. నవ్వాగటంలేదురోయ్ అని నవ్వు కుంటున్నారన్నమాట. కాని ఆమాట నాకు చెప్పరాదూ. పోనీ ఒహడితో ఒహడైనా చెప్పుకోరాదూ మనకాస్త వినబడేలా.

కాని ఇందులో వో మెలికుందిట. ఆరంభంలో ఇది తెలుగు హాస్యంకాదని, ఆంధ్రదేశభక్తిగలవారెవరూ నవ్వరాదనీ నవ్వొస్తే బిగించుకూర్చోవాలని ప్రజలు అనుకుని ఉండవచ్చు. ఇందులో హాస్యపదాలన్నీ హాస్యాస్పదాలన్న దృష్టితో మాత్రమే కొంతకాలంపాటు నవ్వివుంటారు. అయితే దరిమిలాను ఎన్నాళ్ళకీ నాన్నాన్ తెలుగు హ్యూమర్ (తెలుగు హాస్యం కానిది కానిది) ఏదీ తటస్థపడనందువల్ల బహుశా ఇన్నాళ్ళూ మనం హేళనచేసిందే అసలు హాస్యం కాబోలు భగవంతుడా అని నాలిక్కరుచుకుని మళ్ళీ రిట్రాస్పెక్టివ్ ఇఫెక్టుతో నవ్వ నారంభించారేమోనని ఒకాయన వాదించాడు. వారి మొహం.

ఇప్పుడు ఆం—గ్లో (అంటే ఆంధ్రము ఆంగ్లము కలిస్తే ఆంగ్లో—అయినా ఇది హాస్యం కాదు నవ్వొద్దూ) హ్యూమరుని, ఇంగ్లీషు మాటల్ని, వాటినీ వాడినవాళ్ళనీ కోప్పడినాయనే, చాలా సైద్ధాంతికగ్రంథాలు, వాటికి దార్శనిక సారస్వతం తయారుచేశారు—తెలుగు హాస్యం కానిదేదీ అన్నది ఆంధ్రాలు పోల్చుకుందికి వీలుగా ఆయన నేతి నేతి విధానం అవలంబించి హాస్యం ఇదికాదు. ఇదీకాదు అని తేల్చుకుందికి వీలుగా రచనలు అమోఘంగా ఏర్పరచారు.

ఆపాటి థీసిస్సు నాకూవచ్చు. వెధవది ఇంగ్లీషు ముక్కలు దొర్లి హ్యూమరు పుట్టిస్తాయిగాని.

"హాస్య మనగా నేమి. తాలములు (దవడలు గామోసు) సాగుట కొన్ని కండరములు ముడుచుకొని (ఇంగ్లీషు ముక్కలు దొర్లాయన్న కోపంతో కాదు) కొన్ని సాగి వోష్ఠములు విడివడి దంతములు (ఉంటే) తళుకుమని (తగుపాటి వెల్తురున్నప్పుడు, కారాకిళ్ళీ వేసుకొనకపోతే) మెరియుటను హాసమందురు. అది తెప్పించుట హాస్యము..." ఒహోయన, ఈయనకూడా బిసదు మొగాడు కాదగ్గవాడే— పైవిధంగా ఒక హాస్యోపన్యాసం మొదలెట్టేసరికి హాలు గొల్లు మంది—ఇది హాస్యమనో హాస్యాస్పదమనో తెలీదనుకో. అయితేనేం నవ్వింది కాబట్టి హాస్యం అనుకుందాం. వెధవ గొడవ ఈ ప్రజల్తో ఇదే చిక్కు. నవ్వుతున్నారో, నవ్వాఁటున్నారో, నవ్విపోతున్నారో పోల్చుకోడం కష్టం. మందాదిన మనం సిద్ధాంతాలు చేస్తూనే ఉంటాం గాని అది తెలీదు. ఐనా వాళ్ళభిప్రాయం మనకెందుకనుకో. మొత్తానికి హా. బ్ర. గారి (హా) సిద్ధాంతం ప్రకారం హాస్యం రెండురకాలైనట్టు తోస్తుంది. ఒకటి శబ్దాశ్రయ హాస్యం. అనగా చప్పుళ్ళను ఆశ్రయించుకు బతికేది. [ఇది బతుకుతుందా? బతికి బట్ట కడుతుందా? (హా) మిగతాది భవిష్యత్తు వెండి తెరపై చూడుడు] ఇక రెండోది నిశ్శబ్దాశ్రయ హాస్యం. అంటే మాటాడకుండా గుడ్లింతజేసి జడ్డిగా చూడ్డం, జల్యల్యా అని వెక్కిరించడం, పిల్లి మొగ్గలు వెయ్యడం, అంతకీ నవ్వకపోతే ఎదిటివాడిని కింద పడదోసి కితకితలు

పెట్టడం, అయ్యుంటుంది. ఆ ఇందుకు బలిష్టులు అయినవాళ్ళే ఒడిగట్టడం మంచిది. ఎందుకైనా మంచిది, పోతే వారు చెప్పిన శబ్దాశ్రయ హాస్యంలో పరభాషా శబ్దాశ్రయ హాస్యం, స్వభాషా శబ్దాశ్రయ హాస్యం అన్నవిధాలు పైదానిలో ఛప్పన్న దేశాల భాషల పేరిటా అన్నిరకాల హాస్యాలూ వుంటాయి. వాటిలో ఆంగ్ల శబ్దాశ్రయ హాస్యం హీనమైంది. అది తెలుగుహాస్యం కాదు. నీకు తెలుస్తూనే ఉన్నా చెప్పడం నావిధి. వృత్తి స్వభాషా శబ్దాశ్రిత హాస్యంలో భారత రాజ్యాంగం గుర్తించిన పద్నాలుగు భాషలూ కాక, ఉన్న భాషలన్నీ లెక్కేసి వాటి పరస్పర సంకరంవల్ల పుట్టేవాటిని గుణించడానికి గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు రావాల్సిందే.

ఇక ప్రస్తుత విషయమైన ఆంగ్ల శాబ్దికం ఉంది చూశావూ అందులో హాస్యం కలిగించే ప్రయోగాలు ఇవి: ఫోట్రైఫై ఫిట్రైఫై మొ... చచచ. అబ్బెబ్బె ఇవి నావి కావు. హాస్యం తెలిసినవాళ్ళుకూడా — నవ్వకపోతే అదేపామె, కనీసం నవ్వుకునైనాపోరా అన్న వూహా చొప్పున కాబోలు — ఆయన ఇంత పొట్ట చెక్కలయేలాటి ఉదాహరణలు యిచ్చారు. అలాగే సంస్కృతంలోకూడా తినమిష జిగమిష అనేవి హాస్యపు ఫాక్టరీలనీ మన్ని నవ్విస్తాయనీ హామీ యిచ్చారు. శబ్దాశ్రయ హాస్యం అంటే ఇదేనని ధైర్యం చెప్పారు. (అన్యాయం. ఘోరం. నా టెక్నిక్కును—ది సీక్రెట్ ఆఫ్ మై సక్సెస్సును ఇలా క్షుణ్ణంగా ఆకళింపు చేసుకుని అందరికీ చెప్పెయ్యడం అన్యాయం మేష్టారూ...)

అయితే యివన్నీ శబ్దాశ్రయ హాస్యాస్పదాలే. ఇది తెలుగు హాస్యం కాదు.

ఇక తెలుగు హాస్యాస్పదాలేవిటి. అబ్రహాం లింకను (ఆంగ్ల నామానికి స్వేచ్ఛానువాదం) ఒకనాడు పాదరక్షలు తుడుచుకుంటూ ఉండగా ఒకడు వచ్చి ఏమీా మీా జోళ్ళను మీారు తుడుచుకుంటారా (యు పాలిష్ యువర్ ఓన్ షూస్?) అనగా ఆయన మీా రెవరివి తుడుస్తారు అనెనూ... ఇది ఇంగ్లీషు కాక అమెరికనీస్ జోకు అనుకోవచ్చు. ఇది శబ్దాశ్రయ హాస్యానికి చక్కని ఉదాహరణ అనీ దీని బతుకంతా 'యువర్ ఓన్' అన్న పలుకుబడిమీాద ఆధారపడిందనీ నువ్వనుకుంటే నీ కర్మ. నవ్వితే అందుకున్నాను. ఆ జోళ్ళ జత ఇండియాకి తెచ్చి పింగళి లక్ష్మీకాంతానికో, పిలకా గణపతిశాస్త్రికో, తొడిగించి మీా జోళ్ళను మీారే పాలిష్ చేసుకుంటున్నారే అన్న ప్రశ్న, అవును మీారెవరివిచేస్తారు అన్న జవాబు (పై ప్రశ్నకు ఇంకెవరు చేస్తారు అన్న జవాబు రావాలనుకుంటే నీకు తెలుగొచ్చినంత ఒట్టు) ఏర్పాటుచేస్తే అది పదహారణాల తెలుగుజోకు. (అఫ్‌కోర్సు టు హెల్ విత్ నుడికారం) ఆ తెలుగూ జెంటిల్మన్లిద్దరూ ఆ జోకు చూసి ఆశ్చర్యపడగానే విట్టు పూర్తవుతుంది. నువ్వు నవ్వొచ్చు. లేదా నవ్వకోవచ్చు.

ఫూల్స్‌కు నేను దారివ్వనన్న మూర్ఖుడిని చూసి, నే నిస్తానన్న ఒక సీమ రచయిత డైలాగుని, పదహారణాల తెలుగు చిన్నదానికి తొడిగి, అంతమాట—మొగుడి

మొహమ్మీద విసిరేయిస్తే అది పదహారణాల తెలుగు జోక్. (అఫ్‌కోర్స్, టు హెల్ విత్ ఔచితి ఆర్. వాటెవ రిటీజ్) అయ్యో ఆ ముగ్ధనాయిక, పతిని దైవంగా మన్నిం చేది, ప్రేమించేది, ఒక రచయిత చెప్పిన మాటని విని ఆంగ్లేయ శబ్దాశ్రయ హాస్యాన్ని దొరకబుచ్చుకొని మొగుడి మొహాన విసిరికొట్టించేవిటని మీరు నవ్వుకోగానే తాలములు సాగి ఓష్ఠములువిడి హాస్యం ఉత్పత్తి అవుతుంది. ...ఒక టెక్సాసు మిలియనీర్ భార్య కిటికీలోంచి విసిరేసిన వజ్రవైఢూర్యాలను చక్కా పట్టుకొచ్చి (వారు పారేసినవే కాబట్టి చౌర్యం కాదుగా. హా!) మన వీధిలో సుబ్బమ్మగారి నోటికిచ్చి పెరటిగో డవతల పారేయించేస్తే అది పదహా రణాల తెలుగుజోకు. బహుశా 'నిశ్శబ్దాశ్రయ' జోకు అయుంటుంది.

ఈవిధంగా తెలుగుహాస్యాన్ని పోల్చుకుని ఆనం దించడానికిన్ని వసతులుండగా ఈ టెలుగూస్‌గాళ్ళు నా యింగిలీషు ముక్కలు పట్టుకు దేవుళ్ళాడ్డం బాగులేదు. పైగా ఇప్పుడిప్పుడు నాకే అనిపిస్తోంది. నేతి వాదం ప్రకారం అన్ని హాస్య! రచనలు! (హాస్యం, నవ్వాలి) చేసెయ్యడమే గాక, హాస్యబ్రహ్మ (ఇదీ హాస్యమే...న. వన్స్‌మోర్. హా. కాదు) అనే సంస్కృతపు సమాసబ్బిరుదుచ్చుకున్న సైద్ధాంతిక నిర్మాత చెప్పాక ఇహ నాయునమాట నెదిరిం చిందికి దమ్ములొల్చాలవు. అంచేత నీకు గురి కుదిరినా మానినా నమ్మకం ఉన్నా మానినా, నవ్వొచ్చినా, నువ్వు, ఇంగ్.తా ఆంధ్ర ప్రజలూ నా మాటలు విన్నప్పుడు పైకి నవ్వకండి.

కావమ్మ అసలు మొగుడే, ఆర్నెల్లు కాపరం చేశాక, నేను కాను మొగ్రో అంటే ఎలా నమ్ముతారో అలాగే నాది తెలుగు హాస్యం కాదన్న మాదన్న మాటకూడా నమ్మి మన్నించాలి. మీరుగనక పైకి నవ్వితే మీరు హాస్యం తెలిసినంతొట్టు. రేడియో నాటకాలకీ, తెలుగు సినిమా కథలకీ, తలా తోకా ఉన్నాయనుకున్నంత ఒట్టు.

149

150

లైట్స్ ఆన్.

గిరీశం లెక్చర్లు

ముళ్లపూడి వెంకటరమణ

	మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	RSY10C105
పుస్తకం పేరు	88వ సం చెక్కుర్లు
తారీఖు	26/05/23
ముందు అట్ట	ఉంది
వెనుక అట్ట	ఉంది
మొత్తం పేజీలు	153
పెద్ద సైజు పేజీలు	లేవు
ఖాళీ పేజీలు	1,2,3,149
లేని పేజీలు	లేవు
తయారు చేసినది	[illegible]
పేజీలు విడదీసినది	లక్ష్మి
స్కాన్ చేసినది	స్వాతి
పరీక్ష చేసినది	[illegible]
పేజీలు సరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యనివి	